

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 3 (54), май 2015 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
43-то Народно събрание прие отчета за дейността на Комисията за защита на личните данни през 2014 г.	3
Народното събрание гласува промени в Закона за електронните съобщения	3
Комисията за защита на личните данни прие своя “Харта на клиента”	5
Конференция на органите по защита на данните от Централна и Източна Европа	6
100-но пленарно заседание на Работната група по чл. 29	7
Стартира проект на КЗЛД	8
Стратегия на Европейския надзорен орган за защита на личните данни за 2015-2019 година	10
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	12
РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ	13
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	14
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	102
СТАТИИ И КОМЕНТАРИ	121
“Йерархичен технологичен модел в цифровия свят и защитата на личните данни”	121

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ ПРИЕ ОТЧЕТА ЗА ДЕЙНОСТТА НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ПРЕЗ 2014 Г.

На 27 март 2014 г. **Народното събрание прие отчета за дейността на Комисията за защита на личните данни през 2014 г.** Той бе депозиран в деловодството на Народното събрание на 29 януари 2015 г., съгласно чл. 7, ал. 6 от Закона за защита на личните данни. Комисията по вътрешна сигурност и обществен ред разгледа отчета на свое редовно заседание, проведено на 11 март 2015 г., на което изрази положително становище за работата на КЗЛД и с единодушие взе решение да подкрепи представения ѝ отчет. Той бе внесен за гласуване с доклад на Парламентарната комисия по вътрешна сигурност и обществен ред и докладван от нейния председател, Атанас Атанасов.

Годишният отчет обхваща периода от 1 януари до 31 декември 2014 г. и в него Комисията за защита на личните данни отчита и анализира цялостната си дейност, произтичаща от правомощията ѝ, като поставя акцент на изпълнението на дефинираните за 2014 г. приоритети. Представени са контролната и административно-наказателната дейност на Комисията, направен е анализ и е предоставена статистика на постъпилите жалби от физически лица, предоставена е информация за изразените становища, както и за процеса по регистрация на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри. Специално внимание е отделено на дейностите по линия на международното сътрудничество, провеждането на обучения в областта на защитата на личните данни и изпълняването на проекти, финансирани по европейски програми. Отчетени са административният капацитет и финансовото състояние на Комисията през 2014 г. Дефинирани са целите и приоритетите за 2015 година

Народното събрание прие отчета на КЗЛД без нито един глас против.

НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ГЛАСУВА ПРОМЕНИ В ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

На 26 март 2015 г., в рамките на едно заседание, **Народното събрание одобри на първо и второ четене промените в Закона за електронните съобщения.** Решението на Конституционния съд на Република България от 12 март 2015 г., с което бяха обявени за противоконституционни разпоредби на чл. 250а-250е, чл. 251 и чл. 251а от Закона за електронните съобщения, наложи извършването на спешни промени в ЗЕС, с които се цели запълване на настъпилата празнота в уредбата на процедурите за съхраняване и предоставяне на данни за трафика, които са необходими за предотвратяване, разкриване и разследване на тежки престъпления.

На 8 април 2014 г. **Съдът на Европейския съюз обяви за недействителна Директива 2006/24/ЕО** (за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на общественодостъпни електронни съобщителни услуги или на обществени

съобщителни мрежи). Съдът е на мнение, че с приемането на Директивата за запазване на данни, законодателят на ЕС е превишил границите, наложени от спазването на принципа на пропорционалност. Разпоредбите на Директива 2006/24/ЕО за запазване на данните, са транспонирани в

законодателствата на държавите-членки, като в българското национално законодателство са въведени с част от нормите на Закона за електронните съобщения (ЗЕС). По искане от 15.04.2014 г. на Омбудсмана на Република България, Конституционният съд на Република България образува дело, по което на 12 март 2015 г. бе взето решението за обявяване разпоредбите на чл. 250а-250е, чл. 251 и чл. 251а за противоконституционни.

Според новосъздадения чл. 251б от ЗЕС, предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, **съхраняват за срок от 6 месеца** данни, създадени или обработени в процеса на тяхната дейност. Това са данни, необходими за:

1. проследяване и идентифициране на източника на връзката;
2. идентифициране на направлението на връзката;
3. идентифициране на датата, часа и продължителността на връзката;
4. идентифициране на типа на връзката;
5. идентифициране на крайното електронно съобщително устройство на потребителя или на това, което се представя за негово крайно устройство;
6. установяване на идентификатор на ползваните клетки.“

Други данни, включително разкриващи съдържанието на съобщенията, не могат да бъдат съхранявани.

Тези данни се съхраняват за нуждите на националната сигурност и за предотвратяване, разкриване и разследване на тежки престъпления. Те могат да се предоставят и по молба на компетентен орган на друга държава, когато това е предвидено в международен договор, който е в сила за Република България.

За достъп до данните се изготвя **мотивирано писмено искане** от органа, имащ право да иска справка, когато тази справка е необходима за изпълнение на негови правомощия. Достъпът до данните се осъществява след разрешение от председателя на районния съд или от оправомощен от него съдия по седалището на органа, който е поискал достъп, за което се издава **мотивирано разпореждане за предоставяне на достъп до данните**. Органите, имащи право на достъп, водят специален регистър за отправените писмени искания за достъп, а районните съдилища водят регистър за дадените мотивирани разрешения или откази. Тези регистри не са публични.

Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да унищожат данните след изтичането на съответните срокове и **до всяко 5-о число на месеца да предоставят на Комисията за защита на личните данни протокол за унищожените през предходния месец данни**. От своя страна, КЗЛД създава и поддържа регистър на предоставените протоколи и извършва проверки за законосъобразност на съхраняването и унищожаването на данните от предприятията. Регистърът на предоставените протоколи не е публичен

Комисията за защита на личните данни е наблюдаващ орган относно сигурността на данните, съхранявани съгласно чл. 251б и като такъв, тя упражнява надзор върху дейността на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за спазване на следните правила при съхранение на данните по чл. 251б за гарантиране тяхната защита и сигурност:

1. съхраняваните данни са от същото качество и са предмет на същата сигурност и защита като аналогичните данни в мрежата;
2. осигуряване на подходящи технически и организационни мерки, за да бъдат защитени данните от случайно или незаконно унищожаване, случайна загуба или промяна, или от неправомерно или незаконно съхраняване, обработване, достъп или разкриване;
3. осигуряване на подходящи технически и организационни мерки, за да се гарантира, че до данните може да има достъп само специално упълномощен персонал;
4. данните, с изключение на онези, които са били предоставени на компетентните органи и са били запазени от тях, се унищожават в края на периода за съхранение, освен в изрично предвидените от закона случаи.“

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

За осъществяването на тази дейност, Комисията за защита на личните данни има право, в рамките на своята компетентност, да изисква информация от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, както и да дава задължителни указания, които подлежат на незабавно изпълнение. Към момента, в съответствие с изменението на ЗЕС, КЗЛД извършва актуализация на Задължителните указания и образците на формуляри към тях. Задължителните указания имат за цел да унифицират практиката на всички институции, органи и предприятия, ангажирани в процеса по искане и осигуряване на достъп до съхранени трафични данни, при спазване на изискванията на Закона за електронните съобщения и Закона за защита на личните данни.

Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, ежегодно до 31 март предоставят на Комисията за защита на личните данни в качеството ѝ на наблюдаващ орган статистическа информация за:

1. случаите, при които са били предоставени данни на компетентните органи;
2. времето, изтекло от началната дата на съхранението до датата, на която компетентните органи са поискали предаването на данните;
3. случаите, при които не е могло да се отговори на искането за данни.

От своя страна, в двумесечен срок от получаването ѝ, Комисията за защита на личните данни ежегодно предоставя тази информация в обобщен вид на Народното събрание и на Европейската комисия.

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ПРИЕ СВОЯ “ХАРТА НА КЛИЕНТА”

На 1 април 2015 г. Комисията за защита на личните данни прие „Харта на клиента“, разработена в изпълнение на Наредбата за административното обслужване и във връзка с въвеждането на комплексното административно обслужване в държавната администрация. В Хартата на клиента са описани принципите и стандартите, в съответствие с които КЗЛД предоставя административни услуги, нивото на административното обслужване, информационните и комуникационните канали, средствата за осъществяване на обратна връзка с обслужваните граждани и с администраторите на лични данни. Посочени са административните услуги, които извършва институцията, редът и организацията за предоставянето им, както и сроковете за това. Основната цел на Хартата е да допринесе за подобряване на административното обслужване в КЗЛД. В нея се посочва, че дейността на Комисията се осъществява при спазване принципите на законност, йерархичност при прилагане на нормативните актове, добросъвестност, справедливост, колегиалност, търсене на обективната истина, служебното начало, самостоятелност и безпристрастност, публичност, бързина и процесуална икономия, последователност и предвидимост, равенство на страните. Заявена е практиката за препращане по компетентност към други органи на жалби, сигнали и предложения, които са подадени в КЗЛД, но са извън нейната компетентност. Изредени са общите и специфични административни услуги, които предоставя КЗЛД, като отделно са посочени тези, които се извършват по електронен път. Към момента, предоставяните по електронен път услуги са:

- Регистриране на администраторите на лични данни;
- При необходимост, извършване на корекции в информацията, отразена в Регистъра на администраторите на лични данни, с цел поддържането му в актуален вид;
- Извършване на справки в регистрите на електронната система КЗЛД (eРАЛД) – Регистър на вписаните администратори

на лични данни; Регистър на освободените от регистрация администратори на лични данни и Регистър на администратори на лични данни с отказана регистрация;

- Подаване на жалба по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис.

В Хартата на клиента е изразена готовността на КЗЛД за разширяване на предоставянето на информация и услуги и улесняване на достъпа до тях, чрез разширяване на каналите за комуникация и осигуряване на възможност за избор при получаването им, за което ще бъде своевременно предоставяна съответната подробна информация. Подробно са разписани отговорностите на служителите при извършването на административните услуги и взаимодействието им с потребителите, както и осъществяването на обратна връзка с потребителите, с цел подобряване и отчитане на работата по прилагането на стандартите за обслужване.

Хартата на клиента е публикувана на институционалния сайт на КЗЛД, в раздела „Административно обслужване“. Предоставена е на хартиен носител в приемната, деловодството, както и мястото в сградата на КЗЛД, обособено за обслужване на граждани. Хартата ще бъде актуализирана периодично, за да бъде в съответствие с настъпилите изменения в нормативната уредба, дейността на Комисията и променящите се потребности на потребителите.

КОНФЕРЕНЦИЯ НА ОРГАНИТЕ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ ОТ ЦЕНТРАЛНА И ИЗТОЧНА ЕВРОПА

На 29 и 30 април 2015 г. в гр. Дуръс, Албания се проведе 17-та Конференция на органите по защита на данните от Централна и Източна Европа. Ежегодно провежданото събитие е място за обмен на знания, опит и идеи, с цел осъществяване на взаимодействие и изработване на унифицирани методи за действие на органите за защита на личните данни в Централна и Източна Европа. В събитието участваха представители на органите по защита на данните на Албания, България, Косово, Черна гора, Македония, Унгария, Словакия, Полша, Мароко и др. Представители на Комисията за защита на личните данни бяха

нейните членове Цветелин Софрониев и проф. Веселин Целков.

Насловът на Конференцията бе „Личният живот и технологиите – предизвикателства и възможности“. Тя бе открита от комисаря по защита на данните на Албания, г-н Бесник Дервиши, който приветства участниците.

Основни сесии в тазгодишната конференция бяха „Европейската реформа за защита на личните данни“, „Новите технологии и случаи от практиката“, „Новите технологии и тяхното влияние върху личния живот“, „Органите за защита на данните и техният опит към днешна дата“. По отношение на европейската реформа за защита на личните данни, обект на обсъждане бяха големите данни (big data), предизвикателствата на съвременните технологии и ролята на служителя по защита на личните данни. По тази тема презентации изнесоха представителят на Европейския надзорен орган за защита на личните данни Войчех Виевиоровски и делегати от органите по защита на личните данни на Грузия и Италия. Обсъдени бяха въпроси, свързани със защитата на личните данни на работното място. Представителите на Мароко запознаха участниците със защитата на личните данни в тяхната страна.

През първия ден на Конференцията представителят на Комисията за защита на личните данни, проф. Веселин Целков, изнесе презентация на тема „Опитът на България в установяването на минималните технически и организационни мерки за защита на личните данни“. В презентацията той представи йерархичен технологичен модел на взаимодействията в цифровия свят и мястото на защитата на личните данни. Професор Целков запозна участниците в Конференцията с Наредба № 1 на КЗЛД от 30 януари 2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимият вид защита на личните данни. В презентацията бяха очертани основните

моменти от Наредбата – видовете защита на информацията, извършването на оценка на въздействието и определяне нивото на въздействие, в резултат на което се определя нивото на защита и съответните технически и организационни мерки за осигуряване на защитата на личните данни. Особен интерес предизвика демонстрирането на разработения в КЗЛД инструмент за прилагане на Наредбата, с помощта на който всеки администратор на лични данни, в зависимост от информацията, с която работи, може да определи мерките, които трябва предприеме, за да защити тази информация.

Участниците в Конференцията приеха съвместна декларация за сътрудничество между органите за защита на личните данни на Централна и Източна Европа. Подписана бе и декларация за приемането на нов член в групата на органите за защита на личните данни на Централна и Източна Европа – Държавната агенция за защита на личните данни на Република Косово.

100-НО ПЛЕНАРНО ЗАСЕДАНИЕ НА РАБОТНАТА ГРУПА ПО ЧЛ. 29 ОТ ДИРЕКТИВА 95/46/ЕО

На 14 и 15 април 2015 г., Работната група по чл. 29 проведе своето 100-но пленарно заседание. Представители на Комисията за защита на личните данни бяха нейният председател, Венцислав Караджов (който е и заместник-председател на Работната група) и Мария Матева, член на КЗЛД.

С оглед на очакванията Съветът на Европейския съюз да приключи работа по предложението за законодателен пакет за защита на личните данни през юни и с това разглеждането на досието да бъде прехвърлено в полето на така наречения „триалог“ (съгласувателна процедура от законодателния процес, в която участват Европейският парламент, Съветът и Европейската комисия), Работната група по чл. 29 обсъди по-важни открити въпроси от законодателната реформа, които да бъдат взети под внимание при дискусиите в рамките на „триалого“. Националните органи за защита на данните бяха поканени да запознаят Работната група с въпроси, които, от тяхна гледна точка, все още не са намерили решение в предложените законодателни инструменти. Комисията за защита на личните данни застъпи позиция, че Съветът на ЕС е положил необходимите усилия да

консолидира вижданията на държавите-членки, но все още има някои открити въпроси, които следва да намерят отговорно решение в „триалога“.

По отношение на предложението за регламент, КЗЛД откри два въпроса.

Първият се отнася до принципния въпрос в кои случаи е допустимо последващото обработване на данни и кога се приема за законосъобразно допълнителното обработване на данни за цели, които не са съвместими с целите, за които първоначално са събрани данните. КЗЛД изрази позиция, че не бива да се допуска занижаване на стандартите и принципите, приложими съгласно сега действащото законодателство, какъвто е принципът за ограничаване на целите за обработване на данни.

Вторият въпрос, повдигнат от КЗЛД, визира приложното поле на проекта на Директива в секторите полиция и правосъдие и желанието на мнозинството от държавите-членки да бъде разширен нейния обхват с включване на услуги по опазване на обществената сигурност, ред и законност. Българският надзорен орган изрази виждане, че към този въпрос трябва да се подхожда внимателно и да не се допуска включването в обхвата на Директивата на чисто административни дейности, а само такива, тясно свързани с полицейската дейност. Не трябва да се позволява необосновано разширяване на приложното поле, което да доведе до занижаване на стандартите за защита на физическите лица в сравнение със сега действащото законодателство.

По отношение на предвидената в проекта на Директива възможност за създаване на допълнителен национален орган по защита на данните, който да осъществява надзора по прилагането на Директивата в областите полиция и правосъдие, КЗЛД предложи държавите-членки да бъдат насърчени да определят единен надзорен орган, който да осъществява цялостния контрол по защитата на личните данни на национално ниво. Създаването на няколко надзорни органа с различни компетенции крие риск от налагането на различни практики и понижаване на ефективността на системата.

Други акценти в юбилейното заседание на Работната група по чл. 29 бяха въпроси, отнасящи се до задържането на данни, обменянето на резервационни данни на пътници с трети страни, както и възможностите за установяване на единна практика в работата на националните надзорни органи по въпроси от трансграничен характер, каквото е решението на Съда на Европейския съюз по делото „Google“. Определени бяха приоритетите и целите на новосъздадената подгрупа „Сътрудничество“ на Работната група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО.

СТАРТИРА ПРОЕКТ НА КЗЛД

На 10 март 2015 г. се проведе встъпителна пресконференция по проект „Повишаване на квалификацията и надграждане на уменията и компетенциите на служителите на КЗЛД за по-ефективно и ефикасно изпълнение на задълженията им“, финансиран от Европейския социален фонд чрез Оперативна програма „Административен капацитет“. На събитието присъстваха гости от партньорски организации, както и служители на Комисията, на които предстои да вземат участие в обученията по проекта.

Ръководителят на проекта – Цветелин Софрониев, член на КЗЛД, представи досегашния опит на институцията в сферата на управлението на проекти и конкретните параметри на настоящото проектно предложение. Той посочи, че в своята 13-десет годишна история институцията е изпълнила или участвала в 10 проекта с международно финансиране, в рамките на 4 програми на Европейския съюз. Представеният на пресконференцията проект е насочен към засилване на административния капацитет на институцията чрез

инвестиции в нейния човешки ресурс и има за цел да повиши квалификацията на служителите в администрацията на Комисията и да надгради съществуващите им уменията и компетенции, за по-ефективно и ефикасно изпълнение на задълженията им.

Проектът за осигуряване на обучения за служителите на КЗЛД се явява надграждащ на други два проекта, по които през 2013 и 2014 г. бяха обучени болшинството от служителите и които целяха участниците в тях да придобият разнообразен набор от умения, свързани с подобряване на тяхната компютърна грамотност, обучителни и комуникативни умения, правни познания и способност за работа с граждани и работа в екип. Настоящият проект надгражда тези способности на качествено ново ниво като включва обучения, които трябва да отговорят на конкретни нови предизвикателства и реалности в сектора на защита на данните. Тези обучения включват теми като управление на риска, стратегическо планиране, комуникация с институциите на ЕС, бюджетно програмиране.

Проектът се състои от следните дейности:

1. Сформиране на екип за управление на проекта. Към момента тази дейност е завършена успешно и на пресконференцията бе представен съставът на екипа: Цветелин Софрониев – ръководител; Десислава Тошкова-Николова – координатор, Юлия Манова – счетоводител и Антон Тодоров – технически сътрудник.

2. Организиране и провеждане на обучение в областта на управление на риска (по принципа „обучение за обучаващи“) за 50 служители от специализираната администрация на КЗЛД, с цел последващо запознаване и обучение от тяхна страна на администратори на лични данни.

3. Организиране и провеждане на обучение за 30 служители от специализираната администрация на КЗЛД в областта на стратегическото планиране, анализът и оценка по изготвяне и прилагане на законодателството в областта на защита на личните данни.

4. Организиране и провеждане на 2 обучения за общо 25 служители от специализираната администрация на КЗЛД в областта на по-ефективната комуникация с институциите на Европейския съюз, разработването на комуникационни стратегии и провеждането на информационни кампании, както и за работа с бази данни – работа със софтуер за управление на бази данни (MS Access).

Дейности 2, 3 и 4 ще бъдат извършени от външен изпълнител, избран чрез обществена поръчка, като трите обучения ще бъдат проведени тази година до края на лятото.

5. Организиране на участия в обучения към Института по публична администрация за 26 служители от общата администрация на КЗЛД за повишаване на квалификацията и компетенциите им при изпълнение на преките им задължения. Обученията в рамките на тази дейност се предоставят от Института по публична администрация и касаят управлението на човешките ресурси, комплексното административно обслужване, счетоводното приключване на годината и др.

6. Информация и публичност – това е стандартна дейност за ОПАК и включва провеждането на пресконференции и разработването на рекламни материали.

7. Дейности, свързани с цялостното управление и отчитане на проекта. Тези дейности включват всичко, което управляващият екип извършва за успешното изпълнение на проекта – планиране и управление, отчитане, мониторинг, популяризиране.

Проектът е на стойност 158 068.40 лева и е с продължителност 12 месеца. Всички дейности по проекта трябва да приключат до края на септември тази година. В обученията ще вземат участие служителите, от които се очаква да прилагат тези умения в практиката. Неговото реализиране изразява разбирането на ръководството на Комисията, че за предоставянето на качествени и ефективни услуги, институцията трябва да разполага с добре подготвени и мотивирани служители.

СТРАТЕГИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ЗА 2015-2019 ГОДИНА

Джовани Бутарели

Европейският надзорен орган по защита на данните, Джовани Бутарели и неговият помощник, Войчех Виєвиоровски встъпиха в длъжност на 4 декември 2014 година, назначени за срок от пет години със съвместно решение на Европейския парламент и на Съвета.

На 2 март 2015 г. Джовани Бутарели представи стратегията си за периода 2015-2019 пред висши представители на институциите на ЕС. Г-н Бутарели обобщи целите на своя петгодишен мандат и действията, които неговият офис ще предприеме, за да се превърне визията в реалност. При представянето на стратегията той заяви: „Това е ключов момент за защита на личните данни, период на безпрецедентна промяна и политическа значимост, не само в ЕС, но и в световен мащаб. Нашите цели и амбиции за следващите пет години се основават на нашите силни страни, успехи и научени уроци. Заедно с нашия правен и технологичен опит, ние сме в уникална позиция да помогнем на ЕС за намирането на ефективни, практични и иновативни решения, които ще рефлектират на основните ни права в новия цифров свят“.

В своята стратегия ЕНОЗД подчертава изключителната важност на процесите на промяна и развитие в социално-политическия контекст на 21 век. За да даде адекватен отговор на предизвикателствата, които произтичат от тези промени и да приложи иновативни решения за справяне с тях, ЕНОЗД е разработил стратегия, която обобщава основните предизвикателства към защитата на личните данни и неприкосновеността през следващите години. В стратегията са формулирани 3 стратегически цели и 10 съпътстващи действия за посрещане на тези предизвикателства. Разработена е методика за прилагане на стратегията чрез ефективно управление на ресурсите, ясна комуникация и самооценка на работата.

Основно място в стратегията заема визията на ЕНОЗД, която да подпомогне Европейския съюз в опита му да осъществява лидерство по отношение на глобалния диалог за защитата на личните данни и неприкосновеността в дигиталната ера.

Трите стратегически цели и 10-те действия са:

1. Пренасяне на защитата на личните данни в дигиталния свят.
 - Насърчаване и подпомагане на технологии за засилване на неприкосновеността и защитата на личните данни.
 - Идентифициране на интер-дисциплинарни решения.
 - Повишаване на прозрачността, потребителския контрол и отчетността при обработването на големите данни (big data).
2. Създаване на глобални партньорства.
 - Разработване и развитие на етичното измерение на защитата на личните данни.
 - Застъпване на единна европейска позиция на международната арена.
 - Популяризиране на защитата на личните данни като част от международната политика.
3. Отваряне на нова глава в защитата на личните данни в ЕС.
 - Приемане на прилагане на съвременни правила за защита на личните данни.
 - Повишаване на отчетността на европейските институции събиращи, употребяващи и съхраняващи лични данни.

- Улесняване на отговорното и информирано взимане на решения.
- Промотиране на задълбочен диалог относно сигурността и неприкосновеността.

ЕНОЗД отчита, че процесът на глобализация, който обхваща всички сфери на обществения живот, води и до глобализация на заплахите и предизвикателствата, които стоят пред защитата на личните данни. Това налага координиран отговор от страна на всички страни в процеса, което от своя страна води до необходимостта от прилагане на единни стандарти и подходи за действие. Чрез приетата стратегия ЕНОЗД се стреми да прилага следните принципи в своята работа:

- безпристрастност – да работи независимо и обективно, като се стреми да намира баланса между различните конфронтиращи се интереси, в рамките на законовите норми;
- интегритет – да съблюдава най-високите стандарти на поведение и да предприема правилните мерки и действия, дори и да са непопулярни;
- прозрачност – да комуникира своята дейност към обществото на лесен и достъпен език;
- прагматизъм – да разбира нуждите на заинтересованите страни и да намира решения, които да работят в практиката.

Всичко това се извършва при зачитане на легитимните интереси на заинтересованите страни и търсене на прагматични решения, които да са от полза на гражданите и бизнеса.

Дигиталната революция е определена като основно предизвикателство пред защитата на личните данни в началото на 21 век. Като надзорен орган по защита на данните, ЕНОЗД се стреми да защити публичния интерес и да въведе в дигиталния свят съществуващите принципи за защита на данните.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА МАРТ - АПРИЛ 2015 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) през месеците март и април 2015 г. са извършени общо 105 проверки. Най-голям е дялът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 97 бр., на базата на които са вписани съответните администратори на лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД.

Разгледани са 26 искания от физически лица, включително различни запитвания по актуални въпроси, свързани със защита на личните данни. На всички податели са изпратени съответни отговори.

През периода са съставени 8 акта за установяване на административно нарушение и са издадени 5 наказателни постановления.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АДД

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И ОТЧЕТНОСТ” ЗА ПЕРИОДА МАРТ - АПРИЛ 2015 г.

През периода март - април 2015 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) бяха създадени нови 1093 потребителски профила на АДД. От тях 1057 са на АДД, подали заявление за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД и 36 – на АДД, желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в еРАЛД вече има създадени 345665 потребителски профила – 315087 на АДД, подали заявления за регистрация и 30578 – на тези, които са изявили желание за освобождаване от това задължение.

През този период КЗЛД е взела решения за:

- вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД на 811 нови АДД. С това общият брой на вписаните АДД в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД става 274822;
- освобождаване от задължението за вписване в регистъра на КЗЛД – 27 АДД, с което общият брой на освободените от регистрация достигна 27562;
- отказ за вписване в регистъра на 85 АДД, с което общият им брой става 2464.

КЗЛД не е прекратявала производства по освобождаване от задължение за вписване в регистъра на АДД. Общият брой на прекратените производства по освобождаване остава 1966.

За проверка по чл. 176 на ЗЗЛД са подадени 57 АДД.

През периода са обработени 1166 подадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване. През еРАЛД са изпратени 2605 електронни съобщения до АДД, а във входящата поща на електронната система са получени 60 писма, по които е взето отношение.

Регистрите на вписаните администратори на лични данни, на освободените от задължение за регистрация, както и на тези с отказана регистрация, са публични и са достъпни от интернет страницата на КЗЛД.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ № Ж-788/2014 г. София, 10.03.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 22.01.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-788/20.06.2014 г., подадена от И.И.А. срещу „М.“ ЕАД, „Ф.П.К.“ ООД и „К.Р.М.“ ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба подадена от И.И.А. срещу „М.“ ЕАД, „Ф.П.К.“ ООД и „К.Р.М.“ ООД, с изложени в същата твърдения за неправомерно обработване на личните му данни.

Жалбоподателят сочи, че е абонат на „М.“ ЕАД по повод ползване на мобилни услуги за номер ***** и номер *****. Твърди, че във връзка с ползваните от него мобилни номера има некоректно начислени задължения към дружеството в размер на 217, 66 лв. (двеста и седемнадесет лева и шейсет и шест стотинки), отразени във фактура № 0263090272/06.11.2012 г., които задължения оспорва.

Жалбоподателят твърди, че без негово знание и съгласие „М.“ ЕАД е предоставило личните му данни на „К.Р.М.“ ООД и „Ф.П.К.“ ООД, които дружества го безпокоят във връзка със задълженията му към мобилния оператор.

Към жалбата са приложени ксерокопия на: подадена от И.И.А. жалба с дата 08.03.2013 г.; писма изх. № 79558/23.11.2012 г. и изх. № 101981/17.05.2013 г., по описа на „М.“ ЕАД; изпратена от „К.Р.М.“ ООД до г-н И.И.А. покана за погасяване на задължения, с дата 23.04.2013 г.; извънсъдебна покана от „Ф.П.К.“ ООД до жалбоподателя.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая от „М.“ ЕАД, „К.Р.М.“ ООД и „Ф.П.К.“ ООД са изискани становища и представяне на относими доказателства.

В отговор от „М.“ ЕАД изразяват писмено становище за неоснователност на жалбата и молят Комисията да я остави без уважение. Информират, че жалбоподателят е страна по сключени с „М.“ ЕАД договори № 99.24.05.2012 г. и № 485/28.07.2012 г., за предоставяне на мобилни услуги за номера ***** и ***** . Твърдят, че във връзка с ползваните мобилни услуги жалбоподателят имат ликвидни и изискуеми задължение към дружеството в размер на 217, 66 лв. (двеста и седемнадесет лева и шейсет и шест стотинки), отразени във фактура № 263090272/06.11.2012 г.

От „М.“ ЕАД сочат, че на 04.12.2012 г. и на 06.03.2013 г. задължението е възложено за събиране на „К.Р.М.“ ООД“, допълват, че на 11.12.2013 г. задължението на жалбоподателя е възложено и на „Ф.П.К.“ ООД и на дружествата е предоставена информация за личните данни на жалбоподателя в обем от име на длъжника, единен граждански номер, адрес и информация за услугата, за която е натрупан дълга и размера му.

От „М.“ ЕАД сочат, че отношенията между дружества са уредени с договори сключени на

30.04.2011 г. и на 03.10.2011 г. и анекси към същите съответно от 14.04.2014 г. и 31.08.2012 г., по силата на които на „К.Р.М.“ ООД и „Ф.П.К.“ ООД е възложено да събират от името и сметка на „М.“ ЕАД неизплатени суми от абонати на мобилния оператор. По отношение на предоставянето на личните данни на г-н И.И.А. на колекторските фирми от дружеството твърдят, че абонатът е дал своето изрично съгласие, обективизирано в т.4.1 от сключените с жалбоподателя договори, личните му данни да бъдат предоставени на трети лица за целите на събиране на вземания по договора.

Към становището са предоставени заверени ксерокопия на: договори № 99/24.05.2012 г. и № 485/28.07.2012 г., в едно с Приложения 1 към тях; Общи условия за взаимоотношенията между „М.“ ЕАД и абонатите и потребителите на обществени мобилни наземни мрежи на „М.“ ЕАД по стандарт GSM, UMTS и LTE; фактура № 0263090272/06.11.2012 г.; писмо с изх. № 79558/23.11.2012 г., по описа на „М.“ ЕАД; договор с дата 03.10.2011 г., сключен между „М.“ ЕАД и „К.Р.М.“ ООД, ведно с Анекс от 11.08.2013 г.; договор от 30.04.2013 г., сключен между „М.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД; пълномощни.

От страна на „К.Р.М.“ ООД е изразено становище, в което от дружеството информират, че са обработвали личните данни на жалбоподателя в периода 06.03.2013 г. – 06.06.2013 г. във връзка със събиране задълженията на г-н И.И.А. към „М.“ ЕАД.

От „Ф.П.К.“ ООД е ангажирано писмено становище за неоснователност на жалбата с приложено към същото пълномощно. От дружеството твърдят, че между „М.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД е сключен договор за събиране на вземания, по силата на който „М.“ ЕАД възлага на „Ф.П.К.“ ООД да организира с различни законосъобразни средства събирането на неизплатени суми от абонати на мобилния оператор. Допълват, че на основание цитирания договор личните данни на жалбоподателя са предоставени от мобилния оператор на колекторската фирма за целите на събиране на задълженията на г-н И.И.А. към „М.“ и са обработени законосъобразно от дружеството в съответствие със ЗЗЛД. В допълнение сочат, че случаят на г-н И.И.А. е изтеглен от възложителят „М.“ ЕАД и към момента на депозиране на становището личните данни на длъжника са изтрети от базата данни на „Ф.П.К.“ ООД и не се обработват от дружеството.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-788/20.06.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни - три имена, единен граждански номер и адрес на жалбоподателя, чрез действия по предоставянето им от „М.“ ЕАД на „К.Р.М.“ ООД и „Ф.П.К.“ ООД. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай администратор на лични данни е „М.“ ЕАД. „К.Р.М.“ ООД и „Ф.П.К.“ ООД имат качеството на обработващи личните данни на жалбоподателя от името и за сметка на администратора – „М.“ ЕАД. Отношенията между дружествата са уредени съобразно с разпоредбата на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД, а именно със сключени между дружествата договори за събиране на неизплатени суми от абонати на „М.“ ЕАД.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявление за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни съответно с идент. № 50151, № 248208 и № 316676.

На проведено на 19.11.2014 г. заседание на Комисията за защита на личните данни, жалбата е приета за допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – И.И.А., ответна страна – „М.“ ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни, и заинтересовани страни – „Ф.П.К.“ ООД и „К.Р.М.“ ООД.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от „М.“ ЕАД е изискано да представи доказателства в подкрепа на изложените от дружеството твърдения, в отговор на което от мобилния оператор представят относими по случая доказателства.

На проведено на 22.01.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

„М.“ ЕАД, „Ф.П.К.“ ООД и „К.Р.М.“ ООД – редовно уведомени, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-788/20.06.2014 г. е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, същите алтернативно дадени, при наличието на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че жалбоподателят е страна по сключени с „М.“ ЕАД договори № 99.24.05.2012 г. и № 485/28.07.2012 г., за предоставяне на мобилни услуги на номера ***** и *****, във връзка с които има ликвидни и изискуеми задължения в размер 217, 66 лв. (двеста и седемнадесет лева и шейсет и шест стотинки), отразени във фактура № 0263090272/06.11.2012 г.

Страните не спорят, че „М.“ ЕАД е предоставило личните данни на жалбоподателя на „К.Р.М.“ ООД и „Ф.П.К.“ ООД за целите на събиране на посоченото по-горе вземане. Предоставените данни са в обем от три имена на жалбоподателя, единният му граждански номер, адрес за кореспонденция, мобилен номер, основание и размер на задължението.

Отношенията между „М.“ ЕАД – администратор на лични данни и „К.Р.М.“ ООД и „Ф.П.К.“ ООД – обработващи лични данни са уредени съобразно разпоредбата на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД, а именно с договор, сключен на 03.10.2011 г. между „М.“ ЕАД и „К.Р.М.“ ООД, ведно с Анекс от 11.08.2013 г. към него и договор, сключен на 30.04.2013 г. между „М.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД с предмет – извънсъдебно събиране на вземания от длъжници на мобилния оператор.

По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД предоставянето на лични данни е действие по обработването им. Комисията счита, че обработването на личните данни на жалбоподателя, чрез действия по предоставянето им от „М.“ ЕАД на „К.Р.М.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД за целите на събиране на вземания на мобилния оператор, е законосъобразно при наличие на условията за допустимост на обработването визирани в чл. 4, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗЗЛД.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни – „М.“ ЕАД и г-н И.И.А., чиито лични данни се обработват за целите на договор е условие за допустимост при обработването на личните данни на физическото лице по основание от чл. 4, ал. 1, ал. 3 от ЗЗЛД. Обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договори, по които физическото лице за което се отнасят данните е страна.

В конкретния случай, видно от издадената от „М.“ ЕАД фактура № 0263090272/06.11.2012 г., жалбоподателят има ликвидни и изискуеми задължения към дружеството за ползвани мобилни услуги, във връзка със сключените с „М.“ ЕАД договори, с оглед на което за дружеството е налице основание за допустимост на обработването на личните му данни за целите на събиране на задълженията му към дружеството.

Налице е и хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД за допустимост на обработване на лични данни, а именно изричното съгласие на физическото лице – г-н И.И.А., за което се отнасят личните данни, същите да бъдат предоставени на трети лица за целите на събиране на вземания по договора.

Обработването, чрез действия по предоставяне на личните данни на жалбоподателя на трети лица, различни от администратора на лични данни – „М.“ ЕАД е извършено при наличието на изразено съгласие, обективизирано в индивидуалните договори, сключени между жалбоподателя и „М.“ ЕАД.

Видно от съдържанието на сключените между жалбоподателят и мобилният оператор два договора е, че съдържат клауза, която гласи, че с подписване на договора абонатът декларира, че е предоставил личните си данни доброволно и дава съгласието си личните му данни да бъдат предоставяни от дружеството на трети лица – администратори на лични данни, когато това е необходимо за събиране на неизплатени задължения по договора.

От анализа на събраните в административното производство доказателства се налага извода, че личните данни на жалбоподателя, в качеството му на страна по сключени с „М.“ ЕАД договори за мобилни услуги № 99.24.05.2012 г. и № 485/28.07.2012 г. са законосъобразно обработени от дружеството, чрез действия по предоставянето им на „К.Р.М.“ ООД и „Ф.П.К.“ ООД, при наличие на условията за допустимост на обработването посочени в чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД и при спазване на принципите разписани в чл. 2, ал. 2 от закона.

Господин Софрониев – член на Комисията за защита на личните данни изразява особено мнение и счита, че жалба е частично основателна. Г-н Софрониев споделя изводите на Комисията за неоснователност на жалбата по отношение на „М.“ ЕАД, но намира, че по отношение на „К.Р.М.“ ООД и „Ф.П.К.“ ООД жалбата е основателна.

С аргументи, че „К.Р.М.“ ООД и „Ф.П.К.“ ООД са администратори на лични данни на собствено основание и с оглед обстоятелството, че дружествата обработват лични данни на жалбоподателя, които не са получени лично от него, а от „М.“ ЕАД, г-н Софрониев счита, че за „К.Р.М.“ ООД и „Ф.П.К.“ ООД е налице задължение по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД да уведомят жалбоподателя, че обработват личните му данни. Г-н Софрониев намира, че неизпълнението на това задължение, респективно непредоставянето на г-н И.И.А. на информацията, посочена в цитираната разпоредба е в нарушение на Закона за защита на личните данни и на основание чл. 42, ал. 3 от ЗЗЛД на „К.Р.М.“ ООД и „Ф.П.К.“ ООД следва да бъдат наложени административни наказания.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № Ж-788/20.06.2014 г., подадена от И.И.А. срещу „М.“ ЕАД, „Ф.П.К.“ ООД и „К.Р.М.“ ООД, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

О.М. Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-799/2014 г.
София, 10.03.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 22.01.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-799/30.06.2014 г., подадена от А.К.Г. срещу политическа партия „Атака“.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба № Ж-799/30.06.2014 г., подадена от А.К.Г., чрез адв. Д.П. от Софийска адвокатска колегия (САК), в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от страна на политическа партия „Атака“.

Жалбоподателят твърди, че на 07.02.2014 г. в предаването „Добро утро, българи“, излъчено в ефира на телевизия „Алфа ТВ“ с тема „Нелегитимните представители на студентски съвети“ и събеседници А.Н. и А.Р., водещата на предаването показала пред камерите искова молба подадена в Софийски районен съд срещу А.К.Г., в качеството му на Председател на Националното представителство на студентските съвети в Република България (НПСС), в която са вписани трите имена на жалбоподателя и единния му граждански номер.

Жалбоподателят счита, че макар поста който заема на Председател на НПСС да е публичен, то единният му граждански номер не е публична/обществена информация. В тази връзка заявява, че по никакъв повод и начин от телевизията или политическата партия, собственик на телевизията, не са изискали изричното му съгласие, за да излъчат в ефира на медията единния му граждански номер. Жалбоподателят счита, че излагането на показ на личните му данни е в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, тъй като администраторът на лични данни не е взел необходимите мерки данните му да бъдат защитени от неправомерно разпространение и същите са станали достояние на неограничен кръг от зрители.

В допълнение жалбоподателят сочи, че към момента на подаване на жалбата, запис от предаването в неговата цялост, е „поместен“ на официалната интернет страница на „Алфа ТВ“, действие което жалбоподателят счита за неправомерно и в нарушение на чл. 23, ал. 2 от ЗЗЛД, тъй като счита, че администраторът на лични данни не е предприел специални мерки за защита на личните му данни предавани по електронен път.

Жалбоподателят моли да се извърши проверка по случая и да се ангажира административно-наказателната отговорност на политическа партия „Атака“ за нарушения на ЗЗЛД.

Към жалбата са представени ксерокопия на: решения № 182/26.07.2012 г. и № 173/08.10.2011 г. на Съвета за електронни медии; извадка от публичния регистър на доставчиците на линейни и нелинейни медийни услуги; диск със запис на предаването „Добро утро, българи“, излъчено в ефира на телевизия „Алфа ТВ“ с тема „Нелегитимните представители на студентски съвети“; пълномощно.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая от политическа партия „Атака“ е изискано писмено становище по жалбата и прилагане на относими доказателства.

Въпреки изпратените до политическа партия „Атака“, в качеството ѝ на собственик на телевизия „Алфа ТВ“, две писма с рег. № П-4523/14.07.2014 г. и П-7085/17.10.2014 г., по описа на КЗЛД, същите видно от известия за доставка № № AR 3100013688881 и AR 4100015521847 редовно получени, и

въпреки указаната административно-наказателна отговорност за неосъществяване на съдействие на КЗЛД, политическата партия не е ангажирала писмено становище по жалбата, не са представени и относими по случая доказателства.

С оглед задължението на КЗЛД, като административен орган пред който се води производството, служебно да събира доказателства за изясняване на случая от правна и фактическа страна, на 09.07.2014 г. е направена служебна справка на официалния интернет сайт на телевизия „Алфа ТВ“, който по данни, публикувани на сайта, е собственост на политическа партия „Атака“. Видно от направените екранни разпечатки е, че на сайта – www.ataka.tv в раздел „Видео“ е публикуван запис на предаването „Добро утро, българи“ същото от дата 07.02.2014 г. и с тема „Нелегитимните представители в НПСС“. Видно от екранната разпечатка, е че в ефира на предаването е показана искова молба подадена срещу А.К.Г., в качеството му на председател на ПНСС, е в писан и единния граждански номер на жалбоподателя. Достъпа до видеото е неограничен.

Направена е и служебна справка в Публичния регистър на доставчиците на линейни и нелинейни медийни услуги, достъпен на официалната страница на Съвета за електронни медии. Видно от направената справка е, че политическа партия „Атака“ с ЕИК ***** е регистрирана като доставчик на линейна медийна услуга и е издадена индивидуална лицензия за телевизионна дейност за създаване и разпространяване на програма/телевизионна марка „Алфа ТВ“.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-799/30.06.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни на жалбоподателя в обем от три имена и единен граждански номер, чрез действия по разпространението/показването им в ефира на телевизия „Алфа ТВ“ и на официалния интернет сайт на телевизията – www.ataka.tv. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай администратор на лични данни е политическа партия „Атака“ собственик на телевизия „Алфа“ ТВ и сайта – www.ataka.tv.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че политическата партия е подала заявление за регистрация и е регистрирана като администратор на лични данни с идент. № 302064 и заявени регистри „Персонал“, „Членове и симпатизанти“, Подписи и референдум“ и „Видеонаблюдение“.

На проведено на 19.11.2014 г. заседание на Комисията за защита на личните данни, жалбата е приета за допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – А.К.Г. и ответни страни – телевизия „Алфа ТВ“ и политическа партия „Атака“.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от телевизия „Алфа ТВ“ и политическа партия „Атака“ са изискани писмени становища и относими доказателства, в това число и запис на предаването „Добро утро, българи“, излъчено на 07.02.2014 г. в ефира на телевизия „Алфа ТВ“, както и инструкция или вътрешни правила, с които са уредени техническите и организационни мерки и допустимия вид защита на при обработване на лични данни. Такива не са представени.

На проведено на 22.01.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Страните редовно уведомени – не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-799/30.06.2014 г. е основателна.

Видно от събраните доказателства е, че в предаването „Добро утро, българи“, излъчено на 07.02.2014 г. в ефира на телевизия „Алфа ТВ“ с тема на предаването „Нелегитимни представители на Националното представителство на студентските съвети“ е показана искова молба подадена срещу жалбоподателя г-н А.К.Г., в качеството му на Председател на НПСС, в която са видни трите имена и единен граждански номер на г-н А.К.Г. Запис на предаването, в неговата цялост, е качен и свободно достъпен на официалния сайт на телевизията – www.ataka.tv, в раздел „Видео“/ „Архив“ където са видни трите имена и единен граждански номер на г-н А.К.Г., като част от показана в предаването искова молба.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД трите имена, единен граждански номер и длъжност безспорно са лични данни по смисъла на цитирана разпоредба, а разпространението им е действие по обработване и като такова следва да се осъществява съобразно с разпоредбите на ЗЗЛД при наличие на предпоставките чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, респективно в хипотезата на чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД, при спазване на принципите посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

Личните данни на жалбоподателя в посочения обем са разпространени на първо място чрез показването им в ефира на медията на 07.02.2014 г. и на второ място са обработени, чрез публикуване на предаването на сайта www.ataka.tv, където са свободно достъпни и към момента на постановяване на настоящето решение.

Безспорно е, че личните данни на жалбоподателя са обработени с журналистически цели, но с оглед контекста и в частност темата на предаването за журналистическата дейност и информираността на обществото е достатъчно лицето да бъде индивидуализирано с три имена и длъжността която заема, с оглед обстоятелството че подадената срещу него искова молба, касае поста който заема на Председател на НПСС.

Обработването, чрез разпространение в ефира на телевизия „Алфа ТВ“ и на сайта www.ataka.tv на единния граждански номер на жалбоподателя е непропорционално с оглед целите на обработване на личните данни на г-н А.К.Г. Обработването е в нарушение на принципа на пропорционалност на данните, посочен в чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД, съгласно който обработваните лични данни следва да са съотносими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват. Законодателят е предвидил в хипотезата, че данните са непропорционални за целите за които се обработват, да бъдат заличени или коригирани (чл. 2, ал. 2, т. 5 от ЗЗЛД). Видно от събраните доказателства такива действия не са предприети нито от телевизия „Алфа ТВ“, нито от сайта www.ataka.tv, което е довело до незаконосъобразното разпространение на единния граждански номер на жалбоподателя, като същият е станал достъпен до неограничен кръг лица, предвид факта, че е показан в ефира на национална медия и в последствие е достъпен и на сайта на телевизията, достъпа до който е неограничен.

Допускането на тази ситуация показва, че политическа партия „Атака“, в качеството ѝ на администратор на лични данни и собственик и доставчик на линейна медийна услуга с наименование на програмата „Алфа ТВ“, не е изпълнила задължението си по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, а именно да предприеме съответните технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателя - единният му граждански номер от неправомерно разпространяване, в резултата на което същият е бил достъпен за неограничен кръг от лица, зрители на излъченото на 07.02.2014 г. в ефира на медията предаване „Добро утро, българи“.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на

констатираното нарушение налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението) е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая, и в тази връзка налага на политическа партия „Атака“ административно наказание за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на дружеството на установения правен ред.

При определяне размера на налаганото с настоящото решение административно наказание за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията съобрази целта на наказанието, което следва да има възпитателна, възпираща и предупредителна функция, а не да създава икономически затруднения на администратора на лични данни, допуснал нарушението. Взе предвид факта, че нарушението е първо за администратора на лични данни и счита, че размера на административното наказание следва да бъде определени в минимума предвиден в закона за този вид нарушение.

Комисията счита, че политическа партия „Атака“ в качеството ѝ на администратор на лични данни и собственик на сайта www.ataka.tv, в нарушение на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 във връзка с ал. 2 от ЗЗЛД е допуснала и неправомерно разпространение на единния граждански номер на жалбоподателя чрез сайта www.ataka.tv, където е качен и свободно достъпен запис на предаването „Добро утро, българи“, излъчено на 07.02.2014 г. в ефира на телевизия „Алфа ТВ“. В резултат на непредприемането на съответните технически и организационни мерки информацията за единния граждански номер на жалбоподателя е достъпна и до момента на постановяване на настоящето решение до неограничен кръг от лица, посетители на сайта www.ataka.tv.

С оглед оперативната самостоятелност на Комисията и необходимостта от защита на продължаващото и в момента на постановяване на решението неправомерно разпространяване на единния граждански номер на жалбоподателя чрез сайта www.ataka.tv Комисията счита за целесъобразно, по отношение на тази част от жалбата и констатираното административно нарушение, да издаде задължително предписание на политическа партия „Атака“, в качеството ѝ на собственик на сайта www.ataka.tv и администратор на лични данни да предприеме необходимите технически и организационни мерки и да заличи единния граждански номер на жалбоподателя в качено на сайта предаване „Добро утро, българи“, излъчено на 07.02.2014 г. в ефира на телевизия „Алфа ТВ“.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Уважава жалба рег. № Ж-799/30.06.2014 г., подадена от А.К.Г. срещу политическа партия „Атака“.

2. На основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага на политическа партия „Атака“ ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Врабча“ № 1, в качеството ѝ на администратор на лични данни и доставчик на аудио-визуална медийна услуга с наименование на програмата „Алфа ТВ“, административно наказание – имуществена санкция в размер на 500 лв. (петстотин лева) за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, изразяващо се в непредприемане на необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателя, в резултат на което единния му граждански номер е бил неправомерно разпространен до неограничен кръг от лица, зрители на предаването „Добро утро, българи“, излъчено на 07.02.2014 г. в ефира на телевизията.

3. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД издава на политическа партия „Атака“ ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Врабча“ № 1 в качеството ѝ на администратор на лични данни и собственик на сайта www.ataka.tv задължително предписание да заличи единния граждански номер на жалбоподателя от качено на сайта www.ataka.tv предаване „Добро утро, българи“, излъчено на 07.02.2014 г. в ефира на телевизия „Алфа ТВ“.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-941/2014 г.

София, 10.03.2015 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 22.01.2015 г. (Протокол № 4), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-941/15.09.2014 г. от И.Б.С. срещу БТК ЕАД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е образувано по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни. Жалбоподателката посочва, че е била страна по безсрочен договор с БТК ЕАД за мобилен номер *****. Твърди, че без знанието и съгласието ѝ операторът е предоставил личните ѝ данни на „Е.М.” ООД, от което дружество е получила 4 бр. писма. Госпожа И.Б.С. твърди, че след подадена от нея жалба до Комисията за защита на потребителите, обажданията са преустановени. И.Б.С. е обезпокоена отново, тъй като след един месец е получила повторно писмо, но от „Ф.П.К.” ООД, както и позвънявания по телефона. Счита, че е извършена злоупотреба с личните ѝ данни и моли Комисията да предприеме необходимите действия по компетентност.

Към жалбата са приложени копия на писмо с изх. № 04-01-144 от 01.04.2014 г. от КРС; жалба до Виваком; Отговор с изх. № 14-09387/17.02.2014 г. от БТК ЕАД; отговор от 07.07.2014 г. от БТК ЕАД; Покана за доброволно изпълнение от 11.02.2014 г.; 2 бр. Извънсъдебни покани за доброволно плащане и екранна разпечатка.

Жалбата, подадена от И.Б.С. срещу БТК ЕАД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават БТК ЕАД, „Ф.П.К.” ООД и „Е.М.” ООД.

Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че дружествата са изпълнили задълженията си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и са вписани в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 19.11.2014 г. (Протокол № 49), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 22.01.2015 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката И.Б.С., ответна страна - БТК ЕАД в качеството му на администратор на лични данни и заинтересовани страни - „Ф.П.К.” ООД и „Е.М.” ООД.

С писмо изх. № П-6416/06.10.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), БТК ЕАД е уведомено за образуването в КЗЛД административно производство по жалбата. На основание чл. 36 от АПК на администратора на лични данни е указано в срок да предостави писмено становище, заверени копия на прекратени и настоящи договори сключени с жалбоподателката, доказателства за наличие на неизплатени нейни задължения, договори с фирми за събиране на вземания, на които са предоставени личните данни на г-жа И.Б.С., както и други относими доказателства.

БТК ЕАД депозира становище с вх. № С-617822.10.2014 г., в което посочва, че жалбоподателката е била титуляр на договор за мобилен номер, сключен на 01.10.2010 г. със срок 24 месеца, след изтичането на който се преобразува в безсрочен. Посочва се, че с подписването на договора, абонатът се счита информиран и декларира съгласието си, че БТК ЕАД може да предоставя личните му данни с оглед предоставяне на услугата, например за целите на събиране на дължимите от потребителя суми към оператора. БТК ЕАД твърди, че за периода от 15.06.2013 г. до 14.11.2014 г. са издадени 5 броя месечни сметки. Поради неплащането им, на 20.01.2014 г. са предоставени на „Е.М.” ООД за събиране на задължението на основание договор от 19.09.2008 г. с посоченото дружество. По дълга „Е.М.” ООД е работило до 20.04.2014 г., но плащания не са постъпили. На 04.06.2014 г. данните на И.Б.С. са предоставени на „Ф.П.К.” ООД на основание договор за извънсъдебно събиране на вземания на оператора от негови клиенти.

Към писмото са приложени заверени копия на: Договор от 01.10.2010 г.; 5 бр. месечни сметки; Общи условия за взаимоотношенията между БТК ЕАД и потребителите; Договор от 19.09.2008 г. и Допълнително споразумение към него; Рамков договор от 17.05.2010 г. и пълномощно.

В отговор на писмо изх. № П-6536/07.10.2014 г. на Председателя на КЗЛД, „Ф.П.К.” ООД депозира становище вх. № С-646/27.10.2014 г., в което посочва, че БТК ЕАД възлага на „С.Г.Г.” ООД да организира събирането на неизплатени суми от абонати на мобилния оператор. С допълнително тристранно споразумение за заместване на страна от дата 02.07.2012 г., „Ф.П.К.” ООД замества „С.Г.Г.” ООД. В тази връзка, събирането на неизплатеното задължение на И.Б.С. е възложено на „Ф.П.К.” ООД. Твърди се, че случаят е изтеглен от страна на БТК ЕАД и вече не се обработва от дружеството. Към становището са приложени: Рамков договор и Тристранно допълнително споразумение.

С писмо изх. № П-6537/07.10.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от АПК „Е.М.” ООД е уведомено за откритото административно производство в КЗЛД. На основание чл. 36 от АПК е изискано становище, както и относими към жалбата доказателства.

В отговор, с писмо вх. № С-608/15.10.2014 г. „Е.М.” ООД изпраща становище, в което сочи, че в изпълнение на договорните си задължения към БТК ЕАД и с цел събиране на просрочени

задължения от клиенти на оператора, на 20.01.2014 г. на дружеството е възложено за събиране и задължението на И.Б.С. За целта, от фирмата за събиране на вземания са проведени телефонни разговори с жалбоподателката и са ѝ изпратени писмени покани за предприемане на действия по изплащането на задължението към оператора.

Към писмото са приложени: Удостоверение № 17856; пълномощно на юрк. К.; Удостоверение за актуално състояние; Рамков договор за услуги и Споразумение от 19.03.2014 г.

С писмо изх. № П-6736/10.10.2014 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателката е уведомена за предприетите действия по жалбата. Изискана е информация дали по случая е сезирала и други органи.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по случая, с писмо изх. № П-7070/ 17.10.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от Комисията за регулиране на съобщенията (КРС) е изискана информация за хода и резултатите от предприетите действия по случая.

С писмо вх. № П-8609/01.12.2014 г. КРС уведомява Комисията, че в хода на извършената проверка е установено, че БТК ЕАД е предоставило задължението на г-жа И.Б.С. за събиране от колекторската фирма „Е.М.“ ООД, като при предаване на вземането е предоставен и нейният ЕГН. За нарушение на чл. 249, ал. 1, изр. 2 от ЗЕС, на БТК ЕАД е ангажирана административно-наказателна отговорност. Към писмото е приложен отговор до жалбоподателката с изх. № 04-01-144/01.04.2014 г.

За разглеждане на жалбата по същество в открито заседание на КЗЛД, проведено на 22.01.2015 г., страните са редовно уведомени. Жалбоподателката, както „Ф.П.К.“ ООД не се явяват и не изпращат процесуални представители. БТК ЕАД се представлява от юрк. Б.И. с пълномощно по преписката. За „Е.М.“ ООД се явява юрк. Р.Т.Ж. с изрично пълномощно.

Юриконсулт Ж. заявява, че дружеството, което представлява е обработвало личните данни на жалбоподателката от м. януари 2014 г. до 20.04.2014 г., когато личните данни са унищожени и заличени от информационната система на „Е.М.“ ООД. На основание – сключено на 19.04.2014 г. тристранно споразумение между БТК ЕАД, „Е.М.“ ООД и „Е.С.“ ООД, последното дружество встъпва изцяло в правата на „Е.М.“ ООД. Р.Ж. твърди, че не са предоставяни лични данни на „Е.С.“ ООД с оглед сключеното споразумение. Счита жалбата за неоснователна, тъй като личните данни на жалбоподателката са обработени от дружеството в качеството му на обработващ лични данни, като страна по договор за услуги, сключен с Виваком.

Юриконсулт И. посочва, че личните данни на И.Б.С. са предоставени от БТК ЕАД единствено на „Е.М.“ ООД, в качеството му на подизпълнител по рамков договор за услуги по събиране на вземания, сключен на 19.03.2014 г. Поради неплащане, след изтичането на 90-дневния възлагателен период, вземането от г-жа И.Б.С. е възложено на „Ф.П.К.“ ООД с цел предприемане на извънсъдебни действия по събирането му. Счита жалбата за неоснователна, тъй като с подписването на заявление – договор, абонатът декларира и дава съгласието си БТК ЕАД да обработва личните му данни, както и да ги предоставя на трети лица, в т.ч. кредитни бюра и агенции за събиране на вземания, когато е необходимо за реализиране на правата и интересите както на абоната, така и на оператора.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Неговата цел, съгласно чл. 1, ал. 2 е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В тази връзка, в чл. 2, ал. 2 от него законодателят установява принципите, на които следва да бъде подчинено правомерното обработване на данните на физическите лица от администратори на лични данни, като тези принципи в своята цялост се отнасят към конкретните хипотези, уредени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, които обуславят допустимостта на обработване на данните.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа И.Б.С., изразяваща се в предоставянето има на трети лица без знанието и съгласието ѝ. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД ”предоставяне” на лични данни представлява обработване на лични данни.

В чл. 4 от ЗЗЛД законодателят е указал основанията за допустимост за обработване на лични данни. Не е спорен факта, че жалбоподателката е била абонат на БТК ЕАД и е полвала договорени с оператора услуги. Госпожа И.Б.С. сочи, че е абонат на оператора от 2012 г. Видно от Заявление / Договор, И.Б.С. ползва мобилна услуга, предоставяна от БТК ЕАД по договор от 01.10.2010 г. за срок 24 месеца. Следователно между страните е налице валидно правоотношение. Жалбоподателката е предоставила доброволно личните си данни, от което следва, че е налице изричното ѝ съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни БТК ЕАД да обработва личните ѝ данни с оглед сключения договор. За ползвани услуги не са заплатени месечните сметки за периода от 05.06.2013 г. до 14.11.2013 г. в общ размер на 88.61 лв., който жалбоподателката оспорва. При извършената от КРС проверка по случая е установено, че са налице 5 бр. неплатени сметки към оператора. От изложеното следва, че за БТК ЕАД е налице и друго условие за допустимост за обработване на личните данни на г-жа И.Б.С., съдържащо се в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, тъй като в случая обработването е необходимо за реализиране на законни интереси на администратора на лични данни. Разгледана по същество, Комисията приема жалбата в часта срещу БТК ЕАД за неоснователна.

На правно основание – Рамков договор за събиране на вземания № 23532/19.09.2008 г., на 20.01.2014 г. БТК ЕАД възлага на „Е.М.” ООД да организира с всички позволени от закона средства събирането на вземането от жалбоподателката. В *индивидуалния договор*, сключен с оператора, И.Б.С. е декларирала съгласието си БТК ЕАД да ги предоставя на трети лица, в т.ч. банки, кредитни бюра и агенции за събиране вземания. На 19.03.2014 г. е сключено Споразумение за заместване на страна – неразделна част от рамковия договор, по силата на което „Е.М.” ООД е заместено като страна от „Е.С.” ООД, което поема всички задължения за събиране на вземания от длъжници на БТК ЕАД.

Поради неплащане от страна на жалбоподателката, вземането е възложено на „Ф.П.К.” ООД с оглед извънсъдебното му събиране.

Нормата на чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД допуска възможността администраторът на лични данни да обработва данните чрез възлагане на обработващ данните. В конкретния случай „Е.М.” ООД и „Ф.П.К.” ООД по отношение на БТК ЕАД имат качеството обработващ лични данни по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. Този извод произтича от обстоятелството, че дружеството ползва (употребява) личните данни на абонати на оператора, имащи качеството длъжник с цел събиране на просрочени задължения към него.

Съществуването на посочените взаимоотношения водят до задължение на администратора на лични данни, възлагайки обработване на лични данни да докаже, че отношенията му с обработващия лични данни са уредени с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на лични данни. На правно основание – Рамков договор за събиране на вземания № 23532/19.09.2008 г., БТК ЕАД възлага на „Е.С.” ООД да организира с всички позволени от закона средства събирането на вземания от длъжници на оператора. С цитирания договор не се прехвърлят вземания, а срещу договорено възнаграждение фирмата за събиране на вземания предприема действия по събирането на дължими неизплатени суми.

„Е.М.” ООД и „Ф.П.К.” ООД обаче притежават на собствено основание качеството администратори на лични данни, по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. В тежест на посочените дружества е да докажат, че е налице поне едно от условията, съдържащи се в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, за да е законосъобразно обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни. Администраторите на лични данни обаче не ангажират доказателства, обосноваващи по безспорен начин, че е налице поне едно от изрично посочените от законодателя условия.

В настоящия случай не е налице нормативно установено задължение на администраторите на лични данни - „Е.М.” ООД и „Ф.П.К.” ООД да обработват личните данни на И.Б.С. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е следващо условие за допустимост за обработване на личните ѝ данни. Жалбоподателката е била абонат и е декларира съгласие БТК ЕАД да обработва личните ѝ данни. Липсва обаче съгласието на И.Б.С. фирмите за събиране на вземания да обработват личните ѝ данни. В индивидуалния договор г-жа И.Б.С. е информирана, че БТК ЕАД може да предостави личните ѝ данни на трети лица с оглед събиране на вземания, но е невъзможно да се направи извод за *изрично съгласие* на жалбоподателката „Е.М.” ООД и „Ф.П.К.” ООД да обработват личните ѝ данни. В настоящия случай обработването на личните данни на жалбоподателката от „Е.М.” ООД и „Ф.П.К.” ООД не е необходимо и за изпълнение на задължения по договор, по който тя да е страна, тъй като г-жа И.Б.С. не е подписвала договори и споразумения със същите. Обработването не е необходимо и за изпълнение на задача, която да се осъществява в обществен интерес. Установено е, че обработването на данните на жалбоподателката не е необходимо и за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администраторите на лични данни. Интересът на жалбоподателката произтича от договор за услуги, а не от закон и има преимущество пред интересите на администраторите на лични данни, поради което не следва да се приема, че в случая обработването на личните ѝ данни е необходимо за реализиране на законните интереси на „Е.М.” ООД и „Ф.П.К.” ООД.

При анализ на събраните към административната преписка писмени доказателства е установено, че е налице обработване, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, на свързаните с жалбоподателката лични данни от администратори на лични данни. Обработването на личните данни на И.Б.С. от „Е.М.” ООД и „Ф.П.К.” ООД е неправомерно, тъй като не е налице условие за допустимост за обработването им.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, анализирайки всички доказателства и становища, Комисията приема жалбата в частта срещу „Е.М.” ООД и „Ф.П.К.” ООД за основателна.

При определянето на размерите на административните наказания, Комисията за защита на личните данни се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които то засяга. Взе предвид тежестта на извършените нарушения, обстоятелството, че с действията са увредени правата по Закона за защита на личните данни на едно физическо лице, предвид на което определи административните наказания близо до законово определения минимум.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

- 1. Остава без уважение жалба с рег. № Ж-941/15.09.2014 г. от И.Б.С. в частта срещу БТК ЕАД.**
- 2. Уважава жалба с рег. № Ж-941/15.09.2014 г. от И.Б.С. в частта срещу „Е.М.” ООД.**
- 3. Уважава жалба с рег. № Ж-941/15.09.2014 г. от И.Б.С. в частта срещу „Ф.П.К.” ООД.**
- 4. Налага на „Е.М.” ООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление: *****, представлявано от Р.И.М.-Т. – управител, административно наказание - имуществена санкция в размер на 12 000 лв. (дванадесет хиляди лева) затова, че „Е.М.” ООД в качеството си на администратор на лични данни обработва личните данни на И.Б.С. без наличие на правно основание, с което е нарушен чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.**
- 5. Налага на „Ф.П.К.” ООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление: *****, представлявано от С.Ц. – управител, административно наказание - имуществена санкция в размер на 12 000 лв. (дванадесет хиляди лева) затова, че „Ф.П.К.” ООД в качеството си на**

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

администратор на лични данни обработка личните данни на И.Б.С. без наличие на правно основание, с което е нарушен чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

След влизане в сила на решението, сумите по наложените наказания да бъдат внесени в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1592, бул. "Проф. Цветан Лазаров" № 2 или преведени по банков път:

Банка БНБ-ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-1079/2014 г.

София, 10.03.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Веселин Целков на заседание, проведено на 11.02.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-1079/13.12.2014 г., подадена от П.Х. срещу „С.В.“ АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от П.Х. жалба № Ж-1079/13.12.2014 г., съдържаща твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „С.В.“ АД и предоставянето им без негово знание и съгласие на трети лица за решаване на частноправен спор.

Жалбоподателят моли Комисията да извърши проверка по случая.

Към жалбата, като доказателства, са приложени: жалба от г-н П.Х. до „С.В.“ АД за неправомерно начислени суми по месечни фактури; писмо изх. № СВ-3945/ 12.11.2014 г. на „С.В.“ АД; фактури за задължения; водена по електронен път кореспонденция между г-н П.Х. и „С.В.“ АД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на лични им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са посочени задължителните реквизити, които следва да съдържа искането, с което е сезирана КЗЛД, а именно: данни за искателя, естеството на искането, дата и подпис.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) когато писменото искане не е подписано и при съмнение, че изхожда от посочения в него гражданин административния орган следва да изиска неговото потвърждение със собственоръчен или електронен подпис в тридневен срок от получаване на съобщението за това. Законодателят е указал, че при непотвърждение в срока производството следва да се прекрати.

Жалба рег. № Ж-1079/13.12.2014 г. е подадена по електронен път от имейл адрес **** и не е надлежно подписана. В тази връзка и в изпълнение на разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от АПК и разпоредбата на чл. 30, ал. 2 и ал. 3 от ПДКЗЛДНА, до жалбоподателя е изпратено писмо № П-235/12.01.2015 г. на КЗЛД с указания, че жалбата не съдържа нормативно определените реквизити, а именно липсва подпис, с оглед което същата е нередовна и следва да бъде потвърдена в тридневен срок от получаване на съобщението за това. Посочено е, че при неизпълнение на дадените указания в срок, образуваното по случая административното производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на посочения от жалбоподателя адрес за кореспонденция **** и видно от известие за доставка № AR 4100016150832 е получено на 20.01.2015 г., но г-н П.Х. не е предприел действия за потвърждаване на жалбата.

С оглед обстоятелството, че в законоустановения срок дадените указания не са изпълнени, Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 56, ал. 2 от АПК за прекратяване на административното производство.

Съгласно чл. 56, ал. 2 от АПК административният орган следва да прекрати образуваното пред него административно производство, в случаите на чл. 30, ал. 1 от АПК, а именно когато жалбата, с която е сезиран, не е подписана и след дадени от органа указания не е потвърдена.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 2, във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-1079/13.12.2014 г., подадена от П.Х. срещу „С.В.“ АД, като нередовна и прекратява образуваното административно производство, поради непотвърждаване на жалбата в законоустановения срок.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-4/2014 г.
София, 16.03.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 25.02.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-4/03.01.2014 г., подадена от Ж.П.С. срещу Г.Н.К., в качеството ѝ на кметски наместник на с. Н., общ. Р.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от Ж.П.С. жалба, в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни от страна на Г.Н.К.

Жалбоподателката твърди, че г-жа Г.Н.К., в качеството ѝ на кметски наместник на с. Н., общ. Р., имайки достъп до регистър население на село Н. се е възползвала от служебното си положение и е предоставила на свои роднини информация от регистъра за единния ѝ граждански номер. Сочи, че в резултат на това единният ѝ граждански номер е използван от роднините на г-жа Г.Н.К. за подаване на жалба в полицията.

Жалбоподателката твърди, че действията на кметския наместник са незаконосъобразни и моли Комисията да извърши проверка по случая.

Към жалбата са приложени копия на посочените в нея доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от г-жа Г.Н.К. е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор г-жа Г.Н.К. оспорва изложените от жалбоподателката твърдения и допълва, че регистрите в с. Н. се съхраняват по надлежния ред и твърди, че не е предоставяла на родителите си или на трети лица данни за жалбоподателката или данни за които и да е от жителите на село Н.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от Районно управление „Полиция“ (РУП) - гр. Р. е изискана информация относно изложените в жалбата на г-жа Ж.П.С. факти.

В отговор от РУП – гр. Р. информират, че на 11.12.2013 г. в РУП – Р. е депозирана жалба с вх. № 4680/2013 г., подадена от жители на с. Н. срещу Ж.П.С. и допълват, че по повод жалбата е извършена проверка по случая, материалите от която са изпратени в Районна прокуратура (РП) – Р. по компетентност.

С оглед горното от РП – Р. е изискана информация по случая. В отговор от прокуратурата сочат, че предмет на подадената срещу г-жа Ж.П.С. жалба са извършени от нея самоуправни действия, изразяващи се в осуетяване на достъпа на жителите на селото до общински кладенец. Информират, че жалбата е подадена от жители на с. Н., общ. Р. сред които са Н. и Н.Б. и допълват, че в жалбата се съдържа информация за единния граждански номер на г-жа Ж.П.С. От прокуратурата информират, че по повод жалбата е образувано досъдебно производство № 54/2014 г. по описа на РУ- Р. за престъпление по чл. 323, ал. 1 от Наказателния кодекс.

В хода на административното производство г-жа Ж.П.С. е депозирила в Комисията молба М-317/12.12.2014 г. с приложени към нея доказателства, същите неотнесими към предмета на жалба.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези

данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерно обработване на единният граждански номер на жалбоподателката, чрез предоставянето му от г-жа Г.Н.К. на роднини на последната. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, който съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Съгласно чл. 44, ал. 1, т. 3 и чл. 46 а от Закона за местното самоуправление и местната администрация, кметският наместник е орган на изпълнителната власт в населеното място, който се назначава и освобождава от кмета на общината и на който кметът делегира/възлага изпълнение на функциите си, в това число и изпълнение на функции по Закона за гражданската регистрация относно воденето на регистър „Население“ за съответното населено място.

От направена служебна справка на сайта на община Р. се установи, че Г.Н.К. е назначена на длъжност кметски наместник на с. Н., общ. Р., а видно от представената от жалбоподателката длъжностна характеристика г-жа Г.Н.К. е упълномощена в качеството си на кметският наместник на с. Н. да води регистър на населението и регистрите по гражданско състояние в населеното място.

С оглед гореизложеното се налага извода, че в конкретния случай администратор на лични данни е община Р., представлявана от кмета на общината, а кметския наместник на с. Н., общ. Р. е обработващ личните данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че община Р. е изпълнила задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подала е заявление за регистрация и е регистрирана като администратор на лични данни с идент. № 39416 и заявени единадесет регистри.

Комисията счита, че не са налице предпоставките на чл. 54, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс за спиране на административното производство.

На заседание на Комисията, проведено на 22.01.2015 г., жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Ж.П.С., ответна страна – кмета на община Р., в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна – Г.Н.К., в качеството ѝ на кметски наместник на с. Н., общ. Р. С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от ответната страна е изискано писмено становище по случая, в отговор на което кметът на община Р. изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата.

На проведено на 25.02.2015 г. заседание на КЗЛД, жалба рег. № Ж-4/03.01.2014 г. е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – редовно уведомена, представлява се от Р.Б., с представено в заседанието пълномощно.

Заинтересованата страна – редовно уведомена, явява се лично.

Процесуалният представител на ответната страна и г-жа Г.Н.К. не сочат нови доказателства,

нямат доказателствени искания. Оспорват жалбата и молят Комисията да я остави без уважение, като неоснователна и недоказана.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-4/03.01.2014 г. е неоснователна.

Закона за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Информацията за единния граждански номер на жалбоподателката безспорно има характера на лични данни по смисъла на закона, тъй като същата е в обем, позволяващ безспорната идентификацията на физическо лице, а предоставянето ѝ е действие по обработване на личните данни по смисъла на §1, т. 1 от допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че в Районна прокуратура Р. е депозирана жалба с вх. № 4680/2013 г., същата подадена от жителите на с. Н. срещу жалбоподателката г-жа Ж.П.С. за извършвани от нея самоуправни действия, изразяващи се в осуетяване на достъп на жителите на селото до общински кладенец. Видно от съдържанието на жалбата е, че в нея се съдържат три имена и единен граждански номер на г-жа Ж.П.С.

Ноторно известно е, че към момента на подаване на жалбата в прокуратурата и към настоящия момент г-жа Г.Н.К. изпълнява длъжността кметски наместник на с. Н., общ. Р. Видно от представената длъжностна характеристика г-жа Г.Н.К. е упълномощена в качеството си на кметски наместник на с. Н. да води регистър на населението и регистрите по гражданско състояние в населеното място.

От събраните по административната преписка доказателства не се установи обработване на личните данни на жалбоподателката, чрез действия по предоставяне на информация за единния ѝ граждански номер от г-жа Г.Н.К. на трети лица за целите на подадена в прокуратурата жалба срещу г-жа Ж.П.С. Изложените от жалбоподателката твърдения в тази насока са недоказани и оспорени от г-жа Г.Н.К. и от ответната страна в производството, а представените от г-жа Ж.П.С. доказателства са неотнормими към спора, с оглед което и съобразно с разпределянето на доказателствената тежест в процеса, Комисията намира жалбата за неоснователна и недоказана.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № Ж-4/03.01.2014 г., подадена от Ж.П.С., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-875/2014 г.
София, 16.03.2015 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 17.02.2015 г. (Протокол № 7), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-875/19.08.2014 г. от П.С.М. срещу „Т.Б.” ЕАД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни, изразяваща се в предоставянето им на трети лица без знанието и съгласието на жалбоподателя. Господин П.С.М. сочи, че е бил абонат на „Т.Б.” ЕАД за мобилен номер, но твърди, че го е закрил. Жалбоподателят посочва, че не е уведомяван с писма, фактури или уведомления от оператора за наличие на задължения. След обаждане по телефона на 24.07.2014 г., от „К.Б.” ЕООД е узнал за наличие на нови договори, сключени на неговото име. Притеснен е от факта, че фирмата за събиране на вземания притежава мобилния му номер, който е към „М.” ЕАД за суми, дължими на „Т.Б.” ЕАД. Счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни от служители на оператора, тъй като на негово име са сключени договори без знанието и съгласието му. От „Т.Б.” ЕАД е изискал наличните договори, но не е получил отговор. Моли Комисията за защита на личните данни с оглед правомощията си да предприеме съответните действия и мерки по случая.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от П.С.М. срещу „Т.Б.” ЕАД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават „Т.Б.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „Т.Б.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД са изпълнили задълженията си по чл. 17 от ЗЗЛД и са вписани в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД съответно с № 28772 и № 500075.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 04.12.2014 г., (Протокол № 54), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 11.02.2015 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя П.С.М., ответни страни - „Т.Б.” ЕАД и „Г.Н.С.” ЕООД в качеството им на администратори на лични данни и заинтересовани страни - „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД.

С писма изх. № П-5526/29.08.2014 г., № П-5524/29.08.2014 г. и № П-5525/ 29.08.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от АПК съответно „Т.Б.” ЕАД, „К.Б.” ЕООД и „М.” ЕАД, са уведомени за откритото административно производство. На основание чл. 36 от АПК от администраторите на лични данни са изискани становища, както и относими доказателства към жалбата.

В отговор, с писмо вх. № С-480/11.09.2014 г. „Т.Б.” ЕАД изпраща становище, в което посочва, че жалбоподателят е страна по договори с оператора за мобилни и за фиксирани телефонни услуги, сключени в мрежата на „Г.Н.С.” ЕООД (по силата на Договор за търговско представителство от 29.11.2011 г.). Поради неплащане на дължимите суми за ползвани услуги, договорите са прекратени и са начислени регламентирани в договорите неустойки. Задължението на П.С.М. в общ размер 1082.36 лв. е възложено на „К.Б.” ЕООД на 27.06.2014 г. с оглед събирането му. След подадена от г-н П.С.М. жалба, „Т.Б.” ЕАД извършва справка в „Г.Н.С.” ЕООД. Установено е, че е налице съмнение за злоупотреба от страна на служител на последното дружество, поради което „Т.Б.” ЕАД е сторнирало вземането от жалбоподателя и на 21.08.2014 г. е оттеглило от „К.Б.” ЕООД възложеното събиране. „Т.Б.” ЕАД сочи, че съгласно Договора за търговско представителство, „Г.Н.С.” ЕООД има задължения относно уведомяването на лицата, както и да не използва лични данни на клиенти за цели извън тези, посочени в договора.

Към становището са приложени заверени копия на: пълномощно; Договор от 01.09.2010 г. с „К.Б.” ЕООД; договор с „Г.Н.С.” ЕООД на език, различен от българския и 4 бр. фактури.

В становище с вх. № С-739/27.11.2014 г., „Т.Б.” ЕАД допълва, че с оглед сключения с „К.Б.” ЕООД, дружеството е предоставило лични данни в следния обем: имена, ЕГН, абонаментен номер, мобилен телефон и адреси на длъжника. Посочва, че по силата на чл. 19б, буква „в” във връзка с чл. 75 и чл. 27 от Общите условия, операторът има право да прекрати договорите за мобилни услуги без задължението да известява потребителя, поради което счита жалбата за неоснователна. Въпреки посоченото, Т. твърди, че е уведомил многократно П.С.М. за задълженията му чрез изпращане на съобщения.

„М.” ЕАД депозира становище с вх. № С-457/04.09.2014 г., в което уведомява Комисията, че посоченият в жалбата мобилен номер е собственост на търговско дружество „Х.И.” АД и номерът по никакъв начин не може да бъде свързан с жалбоподателя. М., посочва, че не е предоставяло личните данни на г-н П.С.М. на трети лица, в т.ч. и на „Т.Б.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД.

С писмо изх. № П-7939/12.11.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от „М.” ЕАД са изискани заверени копия на договори, сключени с жалбоподателя. С молба вх. № П-8200/ 19.11.2014 г. М. изпраща Договор № 210001286 от 2011 г. за мобилни услуги и Приложение № 1 към него и Договор от 09.09.2014 г. с приложения.

С писмо вх. № П-58258/12.09.2014 г. „К.Б.” ЕООД изпраща становище, в което посочва, че на правно основание - валидно сключен договор, „Т.Б.” ЕАД възлага случаи на неизплатени задължения, като задължението за уведомяване на длъжниците е за фирмата за събиране на вземания. Относно конкретния случай се твърди, че мобилният оператор е предоставил личните данни на г-н П.С.М. с цел събиране на негово просрочено задължение. За целта, в началото на м. юли 2014 г. „К.Б.” ЕООД е изпратило на жалбоподателя писмо, с което е уведомен за наличие на дължима сума, която следва да заплати. Проведени са и телефонни разговори с лицето. Дружеството заявява, че не разполага с екземпляри от документи по договорните взаимоотношения и същите се намират единствено при мобилния оператор.

Към писмото са приложени заверени копия на: договор от 01.09.2010 г. с „К.Б.М.” ЕАД и уведомление от 01.07.2014 г. до П.С.М.

С писмо изх. № П-5517/29.08.2014 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателят е уведомен за откритото в КЗЛД административно производство по жалбата, както и за предприетите действия.

Изискана е информация дали по случая е сезирал други органи. От г-н П.С.М. са изискани доказателства за заплатени месечни сметки за ползваните от него услуги, предоставяни от оператора.

При проведен разговор по телефона, жалбоподателят твърди, че по случая е сезирал Софийска районна прокуратура (СРП).

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по случая, с писмо изх. № П-6156/ 29.09.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от СРП е изискана информация за хода и резултатите от предприетите действия по жалбата на г-н П.С.М.

Софийска районна прокуратура изпраща писмо, заведено с вх. № П-6993/ 17.10.2014 г. с приложено Постановление от 26.08.2014 г. за отказ от образуване на наказателно производство. Предмет на образуваното производство е осъществен състав на престъпление по чл. 144, ал. 1 от НК (закани против личността) от неустановено лице спрямо П.С.М.

В отговор на писмо изх. № П-7941/12.11.2014 г. на Председателя на КЗЛД, „Г.Н.С.” ЕООД депозира становище с вх. № С-717/20.11.2014 г. В становището се посочва, че по силата на договор за търговско представителство от 29.12.2011 г., дружеството осъществява дейност при продажба на стоки и мобилни телекомуникационни услуги от името и за сметка на Глобул. Предвид изложеното, „Г.Н.С.” ЕООД счита, че е обработващ лични данни, по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД по отношение на „Т.Б.” ЕАД. При извършена справка в електронния архив на информационната система на дружеството се установява, че са налични договорни взаимоотношения между жалбоподателя и мобилния оператор, както следва: заявление за смяна на номер от 17.04.2013 г.; Договори за мобилни услуги от 17.04.2013 г., 06.08.2013 г., 29.08.2013 г., 26.09.2013 г., 30.09.2013 г.; Договор за фиксирани услуги от 06.08.2013 г. и сертификат за пакетни услуги от 26.09.2013 г.

Към писмото са приложени заверени копия на: Удостоверение № 25652; извлечение от Договор за търговско представителство; договори, сключени с жалбоподателя; Инструкция № 1/08.02.2012 г.; Заповеди № 95/21.02.2012 г., № 451/25.07.2013 г., № 110/25.02.2014 г., № 144А/14.03.2014 г., № 183А/04.04.2014 г., № И-2/23.04.2014г., № И-2/23.04.2014 г., № 247/10.05.2014 г. и Процедури за работа от м. юли 2010 г.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в предоставянето им от „Т.Б.” ЕАД на трети лица без знанието и съгласието му. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, „предоставяне” на лични данни представлява обработване на лични данни.

Законът за защита на личните данни изисква обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни да се осъществява законосъобразно и добросъвестно, при спазване неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В тази връзка, в чл. 2, ал. 2 законодателят установява принципите, на които следва да бъде подчинено правомерното обработване на данните на физическите лица от администратори на лични данни, като тези принципи в своята цялост се отнасят към конкретните хипотези, уредени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, които обуславят допустимостта на обработване на данните.

При преценка относно основателността на жалбата, КЗЛД изследва наличието на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката.

За разглеждане на жалбата по същество в откритото заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 11.02.2015 г. (Протокол № 6), страните са редовно уведомени. Жалбоподателят не се явява и не изпраща процесуални представители. За „Т.Б.” ЕАД се явява юрк. И.Д. с пълномощно по преписката. За „К.Б.” ЕООД се явява адв. Н.А.Ш. с пълномощно. КЗЛД отлага вземането на решение за пълен състав на Комисията.

При преценка относно основателността на жалбата, Комисията за защита на личните данни изследва наличието на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от администратор на лични данни.

В чл. 4 от Закона за защита на личните данни се съдържат императивни разпоредби, в които законодателят е указал в кои случаи е допустимо обработването на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни. Не е спорно обстоятелството, че между жалбоподателя и „Т.Б.” ЕАД е налице валидно правоотношение за мобилен номер, който според твърденията на жалбоподателя е закрит. Жалбоподателят е предоставил доброволно личните си данни с оглед сключения между страните договор за предоставяне на услуги, от което следва извода, че е налице изричното съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД дружеството да обработва свързаните с него лични данни. Видно от договори от 06.08.2013 г., 26.09.2013 г., 17.04.2013 г., 29.08.2013 г., 30.09.2013 г., 17.04.2013 г., П.С.М. е абонат на „Т.Б.” ЕАД за ползване както на мобилни, така и на фиксирани услуги, предоставяни от оператора. Договорите са сключени в магазини на „Г.Н.С.” ЕООД. От анализа на писмените доказателства е видно, че „Т.Б.” ЕАД обработва по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД свързаните с жалбоподателя лични данни при наличие на валидно правно основание дружеството да ги притежава и обработва.

Договорите са сключени в магазини на „Г.Н.С.” ЕООД. В т. 145а от Общите условия на „Т.Б.” ЕАД за взаимоотношенията с потребителите на мобилни телефонни услуги, абонатът декларира съгласие данните, които се обработват от Т., да бъдат обработвани от трети лица, действащи от името и под контрола на Т. (служители, дистрибутори, търговски партньори и др. Нормата на чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД допуска възможността администраторът на лични данни да обработва данните чрез възлагане на обработващ данните. В конкретния случай „Г.Н.С.” ЕООД, въпреки самостоятелното качество администратор на лични данни, по отношение на „Т.Б.” ЕАД има качеството обработващ лични данни по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. Този извод произтича от обстоятелството, че дружеството ползва (употребява) личните данни на абонати на оператора, имащи качеството длъжник с цел събиране на просрочени задължения към него. Съществуването на посочените взаимоотношения водят до задължение на администратора на лични данни, възлагайки обработването на лични данни да докаже, че отношенията му с обработващия лични данни са уредени с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на лични данни. На правно основание – договор за търговско представителство от дата 29.12.2011 г., „Т.Б.” ЕАД възлага на „Г.Н.С.” ЕООД промотиране, предлагане и продаване на продукти от името и за сметка на оператора. В настоящия случай жалбоподателят е предоставил доброволно личните си данни с оглед сключените договори. Господин П.С.М. отрича да е сключил нови договори, но въпреки указанията, не е сезирал СРП за фалшифицирането на неговия подпис. Предмет на образуването пред СРП производство по жалба на г-н П.С.М. няма предмет чл. 308 и сл. от НК. Следователно и за „Г.Н.С.” ЕООД е налице условие за допустимост за обработване на личните данни на жалбоподателя, съдържащо се в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

Жалбоподателят отрича наличието на неплатени сметки към „Т.Б.” ЕАД, но въпреки указанията не депозира доказателства в тази насока. Видно от фактури № 7206661314, № 7207636569, № 7207133220 и № 7213958492, г-н П.С.М. не е заплати месечните сметки за ползвани услуги. С Последна покана за доброволно плащане от 25.02.2014 г. г-н П.С.М. е уведомен за наличието на задължение и е предупреден, в случай на незаплащането му, договорът ще бъде прекратен и ще бъдат начислени неустойки.

Поради неплащане, на основание договор от дата 01.09.2010 г., „Т.Б.” ЕАД възлага на „К.Б.” ООД да организира с различни законосъобразни средства събирането на неизплатени суми от абонати на оператора, в т.ч. и на жалбоподателя. С цитирания договор не се прехвърлят задълженията, а се възлага събирането на вземания от длъжници от името и за сметка на мобилния оператор. Следователно, въпреки самостоятелното качество администратор на лични данни, в случая „К.Б.” ООД е „обработващ лични данни” по смисъла на чл. 24 от ЗЗЛД. В сключените договори за услуги, съдържащи подписа на г-н П.С.М. се съдържа изрична клауза, че с подписването им абонатът декларира съгласие личните му данни да бъдат предоставяни на трети лица с цел събиране на вземания по договора. Едновременно с посоченото, договорите с „Т.Б.” ЕАД за предоставяне на

услуги са договори при общи условия. С подписването на индивидуалния договор абонатът се счита информиран, че е запознат с Общите условия на оператора и е съгласен с тях.

В изпълнение на договорните си задължения, „К.Б.” ООД, с писмо референтен № 6711337/01.07.2014 г. уведомява П.С.М. за наличие на задължение към „Т.Б.” ЕАД. С писмото г-н П.С.М. е уведомен и за сключения договор с оператора.

За „К.Б.” ООД е налице условие за допустимост за обработване на лични данни, съдържащо се в чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, тъй като обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна.

Видно от Приложение № 1 към договор за мобилни услуги № 21001286 от м. юни 2011 г., посоченият в жалбата мобилен номер ***** за контакт с жалбоподателя е собственост на търговското дружество „Х.И.” АД. Мобилният номер е включен в група М. Бизнес Линия към „Х.И.” АД с управител Д.И.Б.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. При анализ на събраните в хода на административно производство доказателства не се установява неправомерно обработване на личните данни на П.С.М. от страна на администратор на лични данни, нито нарушаване на правата му по Закона за защита на личните данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни приема, че разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Господин Цанко Цолов и господин Цветелин Софрониев – членове на КЗЛД, гласуват с особено мнение, изразяващо се в следното:

Задължение на администратора на лични данни съгласно чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД е, когато личните данни не са получени от физическото лице, за което те се отнасят, администраторът или негов представител му предоставя данните, които идентифицират администратора или неговия представител; целите на обработването на личните данни; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити; данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им, както и информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни. Законът не прави разлика дали става въпрос за администратор на лични данни или негов представител. И в двата случая задължението за уведомяване на физическото лице по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД е вменено на съответния администратор на лични данни. В този смисъл е Решение № 15611 от 19.12.2014 г. на ВАС, че фирмите, които събират просрочени задължения конкретно към мобилен оператор не са обработващи, а администратори на лични данни.

„К.Б.” ООД независимо дали е администратор на лични данни на самостоятелно основание или е обработващ лични данни, т.е. представител на администратор на лични данни, не е изпълнил задължението си по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД и не е предоставил информация на жалбоподателката на какво основание обработва личните ѝ данни; не е указал основание за възникване на задължението и същото не е индивидуализирано по размер и срок.

Поради горното, считат жалбата в частта срещу „К.Б.” ООД за основателна.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-875/19.08.2014 г. от П.С.М. срещу „Т.Б.” ЕАД.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

О.М. Цанко Цолов /п/

О.М. Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-886/2014 г.

София, 16.03.2015 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 17.02.2015 г. (Протокол № 7), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-886/28.08.2014 г. от М.Е.А. срещу „М.” ЕАД и „Ф.П.К.” ООД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни. Жалбоподателката посочва, че на 22.08.2014 г. е получила обаждане по телефона от лице, представило се за служител на „Ф.П.К.” ООД, което я е уведомило за задължения по два договора с М., които следва да заплати до 27.08.2014 г. Госпожа М.Е.А. заявява, че няма неизплатени задължения към мобилния оператор. Счита, че „М.” ЕАД не е следвало да предоставя личните ѝ данни на трети лица, в т.ч. и на фирмата за събиране на вземания. Посочва, че е търсена по телефон, който е към друг мобилен оператор. М.Е.А. уточнява, че е сключила договори с М. през 2007 г. и 2009 г., но е подала молба за прекратяването им.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от М.Е.А. срещу „М.” ЕАД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията за защита на личните данни е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават „М.” ЕАД и „Ф.П.К.” ООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „М.” ЕАД и „Ф.П.К.” ООД са изпълнили задълженията си по чл. 17 от ЗЗЛД и са вписани в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД съответно с № 50151 и № 316676.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 12.11.2014 г. (Протокол № 47), Комисията обявява жалбата за допустима и я насочва за разглеждане по същество на 15.01.2015 г., за която дата страните са редовно уведомени. Конституира като страни в административното производство М.Е.А. и ответни страни - „М.” ЕАД и „Ф.П.К.” ООД в качеството им на администратори на лични данни.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по случая, с писмо изх. № П-5943/18.09.2014 г. и повторно с № П-6114/26.09.2014 г. на Председателя на КЗЛД, както и при проведен телефонен разговор (Протокол вх. № ПР-148/17.09.2014 г.), от жалбоподателката са изискани копия на договори, сключени с „М.” ЕАД, доказателства за прекратяването им, да предостави информация дали е сезирала и други органи по случая, да посочи точно и конкретно наименование на фирмата за събиране на вземания.

В отговор, с писмо вх. № П-6448/06.10.2014 г., г-жа М.Е.А. потвърждава жалбата си. Посочва, че до настоящия момент не е уведомявана писмено от М. за дължими суми, както и от „Ф.П.К.” ООД за предприетите действия спрямо нея. Твърди, че не разполага с договорите.

С писмо вх. № П-8798/04.12.2014 г. г-жа М.Е.А. уведомява Комисията, че е заплатила всички дължими сметки към М., но не разполага с доказателства. Посочва, че е прекратила договорните си отношения с „М.” ЕАД през 2010 г. и е унищожила всички платени фактури. Заявява, че до настоящия момент не е уведомявана от мобилния оператор за наличието на неизплатени сметки.

В условието на служебното начало, с писмо изх. № П-5942/18.09.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), „М.” ЕАД е уведомено за образуването в КЗЛД административно производство по жалбата на г-жа М.Е.А. На основание чл. 36 от АПК от администратора на лични данни е изискано писмено становище по жалбата, заверени копия на прекратени и настоящи договори, сключени с жалбоподателката и наличието на неизплатени задължения към тях, доказателства за надлежното ѝ уведомяване, договор с фирма за събиране на вземания, на която е възложено за събиране нейното задължение, както и други относими към случая доказателства.

С писмо вх. № С-542/30.09.2014 г. М. депозира становище, в което сочи, че жалбоподателката е страна по два договора – Договор А1008930/29.04.2009 г. за два мобилни номера и Договор А1356587/12.06.2009 г. за предоставяне на електронни съобщителни услуги. Посочва, че поради неспазване на договорните задължения са възникнали просрочени, ликвидни и изискуеми задължения на жалбоподателката по 5 броя фактури. Поради неплащане, достъпът до мрежата е прекратен и за оператора е възникнало основание за начисляване на неустойки в размер на оставащите месечни абонаментни такси. Във връзка със събиране на просрочените задължения са предприети действия за събиране на вземането чрез дружеството „Ф.П.К.” ООД. М. пояснява, че на правно основание – договор от 30.04.2013 г. и анекси към него, на „Ф.П.К.” ООД е възложено да събира от името и за сметка на „М.” ЕАД неизплатени суми от абонати на мобилния оператор. Относно уведомяването за дължими суми, М. посочва, че с оглед договорните си задължения, „Ф.П.К.” ООД е извършил уведомяването на г-жа М.Е.А. за задължения, които следва да бъдат платени. „М.” ЕАД посочва, че с подписването на индивидуалните договори, в т. 4.5. жалбоподателката е декларирала съгласието си личните ѝ данни да бъдат предоставяни на трети лица с цел изготвяне на кредитна оценка и/или събиране на вземания, дължими по конкретния договор, поради което счита жалбата за неоснователна.

Към писмото са приложени заверени копия на: пълномощно на Д.Д.; Договор А1008930/29.04.2009 г. и Договор А1356587/12.06.2009 г.; извадка от системата на М. за наличие на непогасени задължения; Общи условия на М.; Договор от 30.04.2013 г. и Анекс от 14.04.2014 г. и 30.05.2014 г.

С писмо изх.п № П-8069/17.11.2014 г. и повторно с писмо изх. № П-83378211.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), „Ф.П.К.” ООД е уведомено за образуването в КЗЛД административно производство по жалбата на г-жа М.Е.А. На основание чл. 36 от АПК от администратора на лични данни е изискано писмено становище по жалбата, заверено копие на договор с М., доказателства, че вземането на оператора от жалбоподателката е възложено за събиране, доказателства относно уведомяването на г-жа М.Е.А. за наличие на неизплатено задължение, както и други относими към случая доказателства.

В отговор „Ф.П.К.” ООД депозира становище с вх. № С-31/16.01.2015 г., в което посочва, че с „М.” ЕАД е сключен договор за събиране на вземания от дата 30.04.2014 г., по силата на който вземанията от г-жа М.Е.А. е възложено на дружеството за събиране. За целта М. предоставя списък, съдържащ личните данни на длъжници, в т.ч. и на жалбоподателката. „Ф.П.К.” ООД счита жалбата за неоснователна, тъй като обработва личните данни на М.Е.А. при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД. Към становището е приложено заверено копие на Договор от 30.04.2013 г.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на г-жа М.Е.А., изразяваща се в предоставянето им от „М.” ЕАД на трети лица без нейното знание и съгласие. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, „предоставяне” на лични данни представлява обработване на лични данни.

Законът за защита на личните данни изисква обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни да се осъществява законосъобразно и добросъвестно, при спазване неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В тази връзка, в чл. 2, ал. 2 законодателят установява принципите, на които следва да бъде подчинено правомерното обработване на данните на физическите лица от администратори на лични данни, като тези принципи в своята цялост се отнасят към конкретните хипотези, уредени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, които обуславят допустимостта на обработване на данните.

При преценка относно основателността на жалбата, КЗЛД изследва наличието на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката.

За разглеждане на жалбата по същество в откритото заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 21.01.2015 г. (Протокол № 3), страните са редовно уведомени. Жалбоподателката, както и ответните страни не се явяват и не изпращат процесуални представители. КЗЛД отлага вземането на решение за пълен състав на Комисията.

При преценка относно основателността на жалбата, Комисията за защита на личните данни изследва наличието на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката от администратор на лични данни.

В чл. 4 от ЗЗЛД законодателят е указал основанията за допустимост за обработване на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона. Видно от Договор № А1008930/29.04.2009 г. и № А1356587/12.06.2009 г., както и Молба с вх. № 33275760/29.04.2009 г. за смяна на тарифен план, подписани от страните по него, между М.Е.А. и „М.” ЕАД са налице валидни правоотношения. Госпожа М.Е.А. е ползвала услуги, предоставяни от оператора. Следователно жалбоподателката е предоставила доброволно личните си данни с оглед сключените договори, от което следва, че е налице изричното ѝ съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни М. да обработва личните ѝ данни. От събраните към жалбата писмени доказателства е установено, че е налице обработване, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, на свързаните с жалбоподателката лични данни от администратора на лични данни „М.” ЕАД във връзка с договорните взаимоотношения между страните.

Жалбоподателката посочва, че е прекратила договорите си с М. през 2010 г. и че е заплатила всички задължения, но не представя доказателства в тази насока. Видно от извлечението от билдинг-системата на мобилния оператор, през периода от 12.06.2009 г. до 30.10.2009 г. г-жа М.Е.А. е ползвала услугите, предоставяни от оператора и не е заплатила общо 5 бр. фактури. В т. 4.5. от индивидуални договори се съдържа текст, съгласно който абонатът декларира съгласието си личните му данни да бъдат предоставяни на трети лица с цел изготвяне на кредитна оценка и/или събиране на вземания, дължими по тези договори и/или приложенията към него.

Нормата на чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД допуска възможността администраторът на лични данни да обработва данните чрез възлагане на обработващ данните. В конкретния случай „Ф.П.К.” ООД, въпреки самостоятелното си качество администратор на лични данни, по отношение на „М.” ЕАД има качеството обработващ лични данни по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. Този извод произтича от обстоятелството, че дружеството ползва (употребява) личните данни на абонати, имащи качеството длъжник, от името и за сметка на оператора, с цел събиране на просрочени задължения към него.

Съществуването на посочените взаимоотношения водят до задължение на администратора на лични данни, възлагайки обработване на лични данни да докаже, че отношенията му с обработващия лични данни са уредени с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на лични данни. На основание договор от 30.04.2013 г., М. упълномощава фирмата за събиране на вземания да организира с всички законосъобразни средства събирането на вземането си от жалбоподателката. Съгласно т. 1.1. от договора, „Ф.П.К.” ООД действа от името и за сметка на „М.” ЕАД, в качеството си на обработващ лични данни.

С цитирания договор не се прехвърлят вземания, а срещу договорено възнаграждение фирмата за събиране на вземания предприема извънсъдебни действия по събирането на задължения. В изпълнение на договорните си задължения, „Ф.П.К.” ООД уведомява г-жа М.Е.А. за наличието на неизплатено нейно задължение към М. В настоящия случай и за „Ф.П.К.” ООД е налице условие за допустимост за обработване на личните данни на жалбоподателката, съдържащо се в разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, съгласно която обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. При анализ на събраните в хода на административно производство доказателства не се установява неправомерно обработване на личните данни на М.Е.А. от страна на администратор на лични данни, нито нарушаване на правата ѝ по Закона за защита на личните данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Господин Цанко Цолов и господин Цветелин Софрониев – членове на КЗЛД, гласуват с особено мнение, изразяващо се в следното:

Задължение на администратора на лични данни съгласно чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД е, когато личните данни не са получени от физическото лице, за което те се отнасят, администраторът или негов представител му предоставя данните, които идентифицират администратора или неговия представител; целите на обработването на личните данни; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити; данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им, както и информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни. Законът не прави разлика дали става въпрос за администратор на лични данни или негов представител. И в двата случая задължението за уведомяване на физическото лице по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД е вменено на съответния администратор на лични данни. В този смисъл е Решение № 15611 от 19.12.2014 г. на ВАС, че фирмите, които събират просрочени задължения конкретно към мобилен оператор не са обработващи, а администратори на лични данни.

„Ф.П.К.” ООД независимо дали е администратор на лични данни на самостоятелно основание или е обработващ лични данни, т.е. представител на администратор на лични данни, не е изпълнил задължението си по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД и не е предоставил информация на жалбоподателката на какво основание обработва личните ѝ данни; не е указал основание за възникване на задължението и същото не е индивидуализирано по размер и срок.

Поради горното, считат жалбата в частта срещу „Ф.П.К.” ООД за основателна.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-886/28.08.2014 г. от М.Е.А. срещу „М.” ЕАД и „Ф.П.К.” ООД.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

О.М. Цанко Цолов /п/

О.М. Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-972/2014 г.

София, 16.03.2015 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 17.02.2015 г. (Протокол № 7), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-972/30.09.2014 г. от Я.И.В. срещу „М.” ЕАД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни, изразяваща се в предоставянето им на трети лица без знанието и съгласието на жалбоподателката. Госпожа Я.И.В. посочва, че е сключила договор за фиксирана услуга с „М.” ЕАД преди три години. Без да е уведомена от оператора за наличие на неизплатени задължения, както и за прехвърлянето им на трети лица, „М.” ЕАД предоставя личните ѝ данни на „Ф.П.К.” ООД. На 24.09.2014 г. е получила писмо от фирмата за събиране на вземания. Счита, че е извършена злоупотреба с личните ѝ данни и моли Комисията за защита на личните данни с оглед правомощията си да предприеме съответните действия и мерки по случая.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от Я.И.В. срещу „М.” ЕАД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и

съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават „М.” ЕАД и „Ф.П.К.” ООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „М.” ЕАД и „Ф.П.К.” ООД са изпълнили задълженията си по чл. 17 от ЗЗЛД и са вписани в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД съответно с УИН 50151 и УИН 316676.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 04.12.2014 г. (Протокол № 54), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 11.02.2015 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката Я.И.В. и ответни страни - „М.” ЕАД и „Ф.П.К.” ООД в качеството им на администратори на лични данни.

КЗЛД повторно задължава „Ф.П.К.” ООД да предостави становище по жалбата, доказателства, че вземането от г-жа Я.И.В. е възложено на дружеството от М., както и други относими доказателства.

С писмо изх. № П-7037/17.10.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателката е изискано копие на договор с М., както и други относими доказателства. В случай, че по конкретния повод е сезирала и други органи, изискани са входящи номера на жалбите.

В отговор, с писмо вх. № П-7535/30.10.2014 г. г-жа Я.И.В. депозира копие на Договор № М2604073 и Приложение № 1 към него.

В условието на служебното начало, на основание чл. 26 от АПК, с писмо изх. № П-7034/17.10.2014 г. на Председателя на КЗЛД, „М.” ЕАД е уведомено за откритото в КЗЛД административно производство. На основание чл. 36 от АПК от администратора на лични данни е изискано становище, както и относими доказателства към жалбата.

В становище с вх. № П-7519/29.10.2014 г. „М.” ЕАД сочи, че с жалбоподателката е сключен договор № М2604073 на 02.09.2011 г. за предоставяне на електронни съобщителни услуги. Във връзка с договора са налице неизплатени задължения за периода от 10.09.2011 г. до 28.02.2012 г. на обща стойност 101.30 лв., поради което достъпът до мрежата е прекратен и на г-жа Я.И.В. са начислени неустойки. С оглед събирането на вземането, по силата на договор от 30.04.2013 г., операторът предоставя личните ѝ данни на „Ф.П.К.” ООД. На посоченото дружество е възложено да събере за периода от 10.10.2013 г. до 10.04.2014 г. неизплатените суми от жалбоподателката от името и за сметка на М. По силата на договор от 19.06.2014 г. и анекс към него, „М.” ЕАД повторно е възложило на „Ф.П.К.” ООД да събере неизплатените от Я.И.В. суми за периода от 20.06.2014 г. до 20.12.2015 г. За целта, фирмата за събиране на вземания е предприела предвидените в договора действия за извънсъдебно събиране на задълженията. М. посочва, че жалбоподателката е декларирала съгласието си в т. 4.2 от индивидуалния договор, личните ѝ данни да бъдат предоставяни от страна на оператора на трети лица с цел събиране на вземания по съответния договор.

Към писмото са приложени заверени копия на: пълномощно за представителство; Договор № М2604073; 2 бр. фактури и приложения към тях; Общи условия и Договор от 30.04.2013 г.

С писмо изх. № П-7033/17.10.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от АПК, „Ф.П.К.” ООД е уведомено за откритото в КЗЛД административно производство. На основание чл. 36 от АПК от администратора на лични данни е изискано становище, както и относими доказателства към жалбата.

В отговор „Ф.П.К.” ООД депозира становище с вх. № С-799/17.12.2014 г., в което сочи, че по силата на договор от 30.04.2013 г. за събиране на вземания, от М. е възложено за събиране неизплатеното задължение на г-жа Я.И.В. За целта мобилният оператор предоставя списък, съдържащ личните данни на свои неизправни абонати, в т.ч. и на жалбоподателката. В изпълнение на договорните си задължения, дружеството организира с различни законосъобразни средства събиране на вземанията. Посочва, че личните данни на жалбоподателката са обработени законосъобразно, поради което счита жалбата за неоснователна. Към становището са приложени копия на: пълномощно на М.Г. и договор от 30.04.2013 г.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателката, изразяваща се в предоставянето им на трети лица без знанието и съгласието ѝ. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, „предоставяне” на лични данни представлява обработване на лични данни.

Законът за защита на личните данни изисква обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, да се осъществява законосъобразно и добросъвестно, при спазване неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В тази връзка, в чл. 2, ал. 2 законодателят установява принципите, на които следва да бъде подчинено правомерното обработване на данните на физическите лица от администратори на лични данни, като тези принципи в своята цялост се отнасят към конкретните хипотези, уредени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, които обуславят допустимостта на обработване на данните.

При преценка относно основателността на жалбата, КЗЛД изследва наличието на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката.

За разглеждане на жалбата по същество в откритото заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 11.02.2015 г. (Протокол № 6), страните са редовно уведомени. Жалбоподателката, както и ответните страни не се явяват и не изпращат процесуални представители. КЗЛД отлага вземането на решение за пълен състав на Комисията.

В чл. 4 от Закона за защита на личните данни се съдържат императивни разпоредби, в които законодателят е указал в кои случаи е допустимо обработването на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни. Не е спорно обстоятелството, че между жалбоподателката и „М.” ЕАД е налице валидно правоотношение. В жалбата г-жа Я.И.В. посочва, че е абонат на М. от преди три години и в подкрепа на изложеното депозира договор с № М2604073 и Приложение № 1 към него. В становище с вх. № П-7519/ 29.10.2014 г. мобилният оператор изпраща заверено копие на същия договор. Жалбоподателката е предоставила доброволно личните си данни с оглед сключения с „М.” ЕАД договор за мобилни услуги, от което следва извода, че е налице изричното ѝ съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД операторът да обработва личните ѝ данни с оглед сключения договор.

Видно от фактури № 0239082800 и № 0236655907 и приложенията към тях, адресирани до жалбоподателката, за ползвани услуги са налице неизплатени задължения. На правно основание - договор от 30.04.2013 г., договор от 19.06.2014 г. и Анекс от 03.09.2014 г. към него, „М.” ЕАД възлага на „Ф.П.К.” ООД събиране на вземането от Я.И.В. В т.4.2 от индивидуалния договор абонатът декларира съгласието си М. да предоставя личните му данни на трети лица за целите на събиране на неизплатени задължения.

Я.И.В. заявява, че няма неизплатени задължения към мобилния оператор, но не предоставя доказателства в тази насока. Възраженията на жалбоподателката за погасяването на задълженията по давност касаят гражданско-правни взаимоотношения, преценката на законосъобразността на които не е включена в компетентността на административния орган.

Нормата на чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД допуска възможността администраторът на лични данни да обработва данните чрез възлагане на обработващ данните. В конкретния случай „Ф.П.К.“ ООД, въпреки самостоятелното си качество на администратор на лични данни, по отношение на „М.“ ЕАД има качеството обработващ лични данни по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. Този извод произтича от обстоятелството, че дружеството ползва (употребява) личните данни на абонати, имащи качеството длъжник, от името и за сметка на оператора, с цел събиране на просрочени задължения към него.

Съществуването на посочените взаимоотношения водят до задължение на администратора на лични данни, възлагайки обработване на лични данни да докаже, че отношенията му с обработващия лични данни са уредени с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на лични данни. На основание договор от 30.04.2013 г. и договор от 19.06.2014 г., М. упълномощава фирмата за събиране на вземания да организира с всички законосъобразни средства събирането на вземането си от жалбоподателката. С цитираните договори не се прехвърлят вземания, а срещу договорено възнаграждение фирмата за събиране на вземания предприема извънсъдебни действия по събирането на задължения. „Ф.П.К.“ ООД изпълнява договорните си задължения, като с извънсъдебна покана уведомява г-жа Я.И.В. за наличието на неизплатено нейно задължение към М. Този факт се потвърждава в жалбата, в която г-жа Я.И.В. посочва, че от фирмата за събиране на вземания е узнала за дължими суми към оператора. В настоящия случай и за „Ф.П.К.“ ООД е налице условие за допустимост за обработване на личните данни на г-жа Я.И.В., съдържащо се в разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, съгласно която обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. При анализ на събраните в хода на административно производство доказателства не се установява неправомерно обработване на личните данни на Я.И.В. от страна на администратор на лични данни, нито нарушаване на правата ѝ по Закона за защита на личните данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Господин Цанко Цолов и господин Цветелин Софрониев – членове на КЗЛД, гласуват с особено мнение, изразяващо се в следното:

Задължение на администратора на лични данни съгласно чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД е, когато личните данни не са получени от физическото лице, за което те се отнасят, администраторът или негов представител му предоставя данните, които идентифицират администратора или неговия представител; целите на обработването на личните данни; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити; данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им, както и информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни. Законът не прави разлика дали става въпрос за администратор на лични данни или негов представител. И в двата случая задължението за уведомяване на физическото лице по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД е вменено на съответния администратор на лични данни. В този смисъл е Решение № 15611 от 19.12.2014 г. на ВАС, че фирмите, които събират просрочени задължения конкретно към мобилен оператор не са обработващи, а администратори на лични данни.

„Ф.П.К.“ ООД независимо дали е администратор на лични данни на самостоятелно основание или е обработващ лични данни, т.е. представител на администратор на лични данни, не е изпълнил задължението си по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД и не е предоставил информация на жалбоподателката на какво основание обработва личните ѝ данни; не е указал основание за възникване на задължението и същото не е индивидуализирано по размер и срок.

Поради горното, считат жалбата в частта срещу „Ф.П.К.“ ООД за основателна.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-972/30.09.2014 г. от Я.И.В. срещу „М.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

О.М. Цанко Цолов /п/

О.М. Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ П-4211/2014 г.

София, 16.03.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 19.02.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № П-4211/04.07.2014 г., подадена от Т.М.Х.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо рег. № П-4211/ 04.07.2014 г., с което от Районна прокуратура (РП) – Хасково е препратена за разглеждане по компетентност, подадена от Т.М.Х. жалба, в едно с материалите по образуваната по случая преписка № 1322/2014 г., по описа на РП-Хасково.

В жалбата са изложени твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа Т.М.Х. във връзка с проведените през 2014 г. избори за членове на Европейския парламент от Република България. Г-жа Т.М.Х. твърди, че политическа партия „Движение за права и свободи“ (ДПС) е злоупотребила с личните ѝ данни и е използвала същите за регистрацията ѝ като застъпник на проведените през 2014 г. избори за членове на Европейския парламент от Република България. Жалбоподателката сочи, че е предоставяла личните си данни на партията, по повод участието ѝ в предходни избори. Категорична е, че не е дала съгласието си и не е предоставяла личните си данни на партията за регистрацията ѝ като застъпник за проведените през 2014 г. избори за членове на Европейския парламент от Република България и уточнява, че за същите избори е поканена и е дала съгласието си да участва като застъпник на друга политическа партия, различна от ДПС.

По повод жалбата е образувана пр. преписка № 1322/2014 г., по описа на РП –Хасково и е извършена проверка от ОД МВР – Хасково, в хода на която са предприети следните действия:

Изискана е информация от Областна администрация – Хасково, относно участието на Т.М.Х. на проведените през 2014 г. избори за членове на Европейски парламент от Република България. Видно от представения отговор и приложените към него доказателства е, че жалбоподателката фигурира в списъците за застъпници на коалиция от партии „Коалиция за България“ и на политическа партия ДПС, относно проведените на 25.05.2014 г. избори.

Снети са обяснения от Ш.И. – лицето, упълномощено от политическа партия ДПС и подало в РИК-Хасково списъци със застъпници на политическата партия за проведените на 25.05.2014 г. избори. Г-н Ш.И. посочва, че лицата заявяват желанието си да участват като застъпници на партията устно и не попълват никакви документи. Твърди, че жалбоподателката е посочена като застъпник от Б.Ю. – общински председател на ДПС за общ. Д., регистрирана е като застъпник на партията с издадено удостоверение за застъпник №2-285/19.05.2014 г., по описа на РИК – Хасково. Допълва, че в последствие жалбоподателката е „сменена“, като застъпник на партията и на нейно място е регистрирано друго лице.

В хода на проверката са снети писмени обяснения и от Б.Ю. Б.Ю. сочи, че се познава с Т.М.Х. и от участието на последната, като застъпник на ДПС в предходни избори, има личните ѝ данни. Б.Ю. сочи, че от обща позната узнала, че Т.М.Х. се интересува записана ли е като застъпник на партията за участие в изборите и я вписала като застъпник на партията за изборите на 25.05.2014 г.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна са снети писмени обяснения и от жалбоподателката Т.М.Х. В тях г-жа Т.М.Х. заявява, че поддържа жалбата си и добавя, че е участвала два пъти като застъпник на ДПС в избори, записването за които ставало устно с телефонно обаждане до „Б. - представител на ДПС за общ. Д.“. Г-жа Т.М.Х. твърди, че за проведените на 25.05.2014 г. избори не се е свързвала с представителя на ДПС за общ. Д. и не е давала съгласието си да бъде регистрирана като застъпник на ДПС. Уточнява, че е получила предложение от друга политическа партия и дала съгласието си да участва в изборите на 25.05.2014 г. като застъпник на тази партия. В последствие установила, че не може да бъде регистрирана като застъпник на партията, тъй като била регистрирана като застъпник на ДПС.

След запознаване с материалите по преписката с постановление на РП –Хасково от дата 17.06.2014 г. преписката ведно с материалите по нея са изпратени по компетентност в Централната избирателна комисия (ЦИК), с твърдения че не са налице основания за намесата на прокуратурата поради липса на данни за извършено престъпление от общ характер.

С писмо изх. № ЕП-19089/27.06.2014 г. и с аргумент, че ЦИК не разполага с правомощия относно установяване на злоупотреба с лични данни, ЦИК е върнала обратно в РП – Хасково, подадената от Т.М.Х. жалба.

В последствие жалбата на г-жа Т.М.Х., в едно с материалите по пр. преписка № 1322/2014 г., по описа на РП - Хасково, е препратена за разглеждане по компетентност от РП – Хасково в Комисията за защита на личните данни и е заведена с вх. № П-4211/ 04.07.2014 г., по описа на КЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Подадената от Т.М.Х. жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима - подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Жалбата е от компетентността на КЗЛД. Предмет на същата е обработването на личните данни - три имена и единен граждански номер на жалбоподателката от страна на

политическа партия ДПС, чрез действия по предоставянето им в РИК – Хасково и регистрирането ѝ като застъпник на партията в проведените на 25.05.2014 г. избори за членове на Европейския парламент от Република България.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Разглежданата жалба е подадена срещу политическа партия ДПС, която безспорно притежава качеството на администратор на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че партията е изпълнила задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подала е заявление за регистрация и е регистрирана като администратор на лични данни с идент. № 156614.

Комисията счита, че не са налице предпоставките на чл. 54, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) за спиране на образуваното административно производство

На проведено на 05.11.2014 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Т.М.Х. и ответна страна – политическа партия „Движение за права и свободи“, в качеството ѝ на администратор на лични данни. От ответна страна е изискано писмено становище по жалбата и относими по случая доказателства.

На проведено на 08.01.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е поставена за разглеждане по същество, но с оглед необходимостта от изясняване на случая от правна и фактическа страна, вземането на решение по основателност на жалбата е отложено за следващо заседание на Комисията, без призоваване на страните.

С писмо рег. № П-436/16.01.2015 г. от политическа партия „Движение за права и свободи“ е изискана информация, подкрепена със съответните доказателства, предоставяла ли е жалбоподателката личните си данни на политическа партия ДПС и декларирала ли е съгласието си същите да бъдат обработвани за целите на регистрацията ѝ като член, застъпник или представител на политическата партия или член на секционна изборителна комисия, във връзка с изборния процес. В хипотезата, че жалбоподателката е предоставила личните си данни и е изразила съгласието си същите да бъдат обработвани, от политическата партия е изискано да уточнят и конкретизират изборите за целите на които са предоставени личните данни и да представят доказателства в подкрепа на твърденията си.

В отговор от политическа партия „Движение за права и свободи“ изразяват становище за неоснователност на жалбата. Сочат, че съгласно Изборния кодекс за регистриране на застъпници е необходимо да се представят предложения по образец до съответната районна изборителна комисия, като „законът не изисква изразилите съгласие да заявят това в писмена форма, както и личните данни да се предоставят в писмена форма, включително декларация за съгласие личните данни да бъдат обработвани“.

От ДПС информират, че след направена проверка установили, че случая на г-жа Т.М.Х. е единичен и твърдят, че противоречи на цялата политика на партията. Навеждат твърдения, че е възможно „съгласието за регистрация като застъпник, изразено устно, да е последвано от покана от друга политическа сила, приета от жалбоподателката“ и допълват, че партията спазва ЗЗЛД и „не е констатирала неправомерни действия на заявителите за регистрация застъпници и злоупотреба с лични данни“.

На проведено на 19.02.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № П-4211/ 04.07.2014 г. е неоснователна.

От събраните в хода на административното производство доказателства безспорно се установи, на 12.05.2014 г. политическа партия „Движение за права и свободи“ е подала в РИК– Хасково заявление вх. № 95/12.05.2014 г. за регистрация на застъпници във връзка с проведените на 25.05.2014 г. избори за членове на Европейския парламент от Република България. Към заявлението е приложен списък на застъпниците, индивидуализирани с три имена и единен граждански номер. Под № 73 в списъка, касаещ застъпниците за община Д., се съдържат три имена и единен граждански номер на жалбоподателката г-жа Т.М.Х. Въз основа на подаденото заявление и приложения към него списък жалбоподателката е регистрирана като застъпник на кандидатска листа на ДПС - Движение за права и свободи и е издадено удостоверение № 2-285/19.05.2014 г. за застъпник на партията. След подадена жалба г-жа Т.М.Х. е заличена като застъпник на политическа партия ДПС на проведените на 25.05.2014 г. избори.

Страните не спорят, а и видно от събраните доказателства е, че г-жа Т.М.Х. е участвала като застъпник на политическа партия ДПС в предходни избори и за целите на изборното законодателство е предоставила доброволно личните си данни на политическата партия.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Съгласно легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Трите имена и единният граждански номер на физическото лице безспорно имат качеството на лични данни.

Предоставянето и употребата на лични данни е действие по обработването им по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД и като такова следва да се извършва при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД.

Комисията счита, че обработването на личните данни на жалбоподателката от страна на политическа партия ДПС за целите на регистрирането ѝ като застъпник на партията в проведените през 2014 г. избори за членове на Европейския парламент от Република България, е законосъобразно. Налице е хипотезата на чл. 5, ал. 2, т. 4 от ЗЗЛД, а именно обработването е извършено от организация с нестопанска цел, в конкретния случай с политическа цел, в хода на законосъобразната ѝ дейност във връзка с изборния процес и регистрацията на застъпници на партията съгласно разпоредбите на Изборния кодекс. С оглед обстоятелството, че жалбоподателката е предоставила доброволно личните си данни на партията във връзка с изборното законодателство и е била застъпник на партия два пъти, Комисията счита, че обработваните чувствителни лични данни касаят лице, което в хода на законосъобразната дейност на политическата организация поддържа редовни контакти с нея във връзка с целите ѝ.

В тази връзка следва да се отбележи, че Изборния кодекс не изисква писмена форма за изразяване на съгласие за участие на дадено физическо лице като застъпник на партия или коалиция в изборите.

Статута на застъпниците е уреден в чл. 118 и следващите от Изборния кодекс, съгласно които разпоредби застъпниците се регистрират в съответната районна или общинска избирателна комисия до изборния ден въз основа на заявление, подписано от представляващия партията или представляващите коалицията или от изрично упълномощени от тях лица. Заявлението на инициативния комитет се подписва от представляващото инициативния комитет лице. В случаите, когато заявлението се подава от упълномощени лица, се представя и съответното пълномощно. Към заявлението се прилага списък съдържащ имената и единния граждански номер, на лицата, които да бъдат регистрирани като застъпници.

От така изложената законова постановка е видно, че няма законово изискване по отношение на начина, по който лицата заявяват желанието си да бъдат включени в списъците на партиите за техни застъпници, респ. няма изрично предвидена форма, която да удостовери волята на лицето да

бъде партиен застъпник към момента на включването му в представяните пред РИК списъци на застъпниците.

Във връзка с изложеното Комисията приема, че подадената от г-жа Т.М.Х. жалба е неоснователна и обработването на личните ѝ данни от страна на политическа партия ДПС във връзка с проведените на 25.05.2014 г. избори е законосъобразно.

Венцислав Караджов – Председател на Комисията за защита на личните данни не споделя аргументите за неоснователност на жалбата и изразява особено мнение. Г-н Караджов счита, че обработването на личните данни на жалбоподателката от политическа партия „Движение за права и свободи“ е незаконосъобразно и следва да се ангажира административно-наказателната отговорност на политическата партия, в качеството ѝ на администратор на лични данни, с оглед обстоятелството, че подадената жалба е основателна и е налице нарушение на ЗЗЛД.

Господин Караджов счита, че разпоредбите на чл. 5 от ЗЗЛД са неприложими в случая, тъй като обработваните лични данни - три имена и единен граждански номер на жалбоподателката не са чувствителни данни по смисъла на закона, тъй като не разкриват расов или етнически произход, политически, религиозни или философски убеждения, членство в политическа партия, нито пък се отнасят до здравето, сексуалния живот или човешкия геном. Дори в хипотезата, в която обработените данните се възприемат за чувствителни, г-н Караджов счита, че с оглед факта, че личните данни са разкрити на трети лица, а именно предоставени са от политическа партия ДПС на РИК – Хасково, без съгласие на физическото лице, се налага извода, че обработването е незаконосъобразно и в нарушение на чл. 5, ал. 2, т. 4 б от ЗЗЛД, съгласно която разпоредба обработването на чувствителни данни е допустимо, когато се извършва от организация с нестопанска цел в хода на законосъобразната ѝ дейност при условие, че данните не се разкриват на трети лица без съгласието на физическото лице, за което се отнасят.

Господин Караджов приема, че по отношение на обработваните лични данни следва да намери приложение нормата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, съгласно която обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия. Председателят на КЗЛД счита, че обработването на личните данни на жалбоподателката от страна на политическа партия „Движение за права и свободи“ е незаконосъобразно, същото не е съобразено с изискванията за допустимост на обработването на лични данни обективирани в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, извършено е без съгласието на г-жа Т.М.Х. и без да е налице нито едно от останалите условия за допустимост на обработването посочени в чл. 4, ал. 1, т. 1, 3, 4, 5, 6 и 7 от ЗЗЛД.

С оглед разпределението на доказателствената тежест в процеса и с аргументи, че политическа партия „Движение за права и свободи“ не е ангажирала доказателства в подкрепа на твърденията си, че жалбоподателката е предоставила доброволно личните си данни за целите на проведените на 25.05.2014 г. избори и предвид факта, че същите са оспорени от г-жа Т.М.Х., г-н Караджов приема, че твърденията на политическата партия са недоказани и не е налице изразено от жалбоподателката съгласие - свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено волеизявление по смисъла на §1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД за обработване на личните ѝ данни от политическа партия „Движение за права и свободи“, чрез действия по предоставянето им в РИК-Хасково за регистрирането ѝ като застъпник на партията в проведените на 25.05.2014 г. избори. В подкрепа на този извод, г-н Караджов посочва и дадените пред разследващите органи обяснения от Б.Ю. - представител на политическа партия ДПС и жалбоподателката г-жа Т.М.Х., видно от съдържанието на които е, че г-жа Т.М.Х. е дала съгласието си за участие като застъпник на партията в предходни избори. В тази връзка г-н Караджов счита, че обработването на личните данни на жалбоподателката за целите на проведените на 25.05.2014 г. избори, цели за които жалбоподателката не е дала съгласието си данните ѝ да бъдат обработвани, е в разрез с посочения в чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД принцип, съгласно който личните данни следва да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели. Председателят на КЗЛД счита, че в нарушение на цитираната разпоредба политическа партия ДПС е предоставила личните данни

на г-жа Т.М.Х. в РИК – Хасково за регистрирането ѝ като застъпник на партията в проведените на 25.05.2014 г. избори и е обработила същите за цел различна от тази, за която първоначално са събрани личните данни.

В допълнение г-н Караджов отбелязва, че макар Изборния кодекс да не изисква писмена форма за изразяване на съгласие за участие на дадено физическо лице като застъпник на партия или коалиция в изборите, то същата форма е желателна с оглед необходимостта и възможността по този начин да бъде установено наличието на конкретно и информирано съгласие, като условие за допустимост на обработването на лични данни на физическото лице необходими за регистрацията му като застъпник.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № П-4211/04.07.2014 г., подадена от Т.М.Х. срещу политическа партия „Движение за права и свободи“, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

О.М. Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ П-5484/2014 г.

София, 16.03.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 04.02.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № П-5484/28.08.2014 г., подадена от Г.К.В.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Г.К.В., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „К.Б.М.“ ЕАД, чрез действия по предоставянето им без знанието и съгласието му на „К.Б.“ ЕООД, „И.Ф.“ ООД и „С.Г.Г.П.“ ООД.

Жалбоподателят информира, че в качеството си на страна по сключен с „К.Б.М.“ ЕАД договор за мобилни услуги от дата 11.09.2009 г., е предоставил доброволно личните си данни на дружеството за целите на договора, като е запознат с доброволния характер и условията на обработка и предоставяне на личните му данни. В допълнение сочи, че в началото на 2011 г. между страните по договора възникнал спор, предизвикан от форсмажорни обстоятелства, за който спор е образувано досъдебно производство № 443/2011 г., по описа на РУ на МВР – гр. Бургас. Жалбоподателят сочи, че опитите му да реши спора си с дружеството не дали резултат и твърди, че без негово съгласие „К.Б.М.“ ЕАД е предоставило личните му данни на „К.Б.“ ЕООД, „И.Ф.“ ООД и „С.Г.Г.П.“ ООД.

Жалбоподателят моли Комисията да извърши проверка по случая.

Към жалбата са приложени: разпечатка от Търговския регистър относно „К.Б.М.“ ЕАД; заверено копие на договор за мобилни услуги, сключен на 11.10.2009 г. между жалбоподателя и „К.Б.М.“ ЕАД, ведно с приложени към същия Общи условия; копие от постановление за спиране на досъдебно производство на Районна прокуратура (РП) – Бургас, с дата 28.07.2011 г.; заверено копие на заявление с дата 27.02.2012 г., подадено от жалбоподателя до Помирителна комисия – гр. Бургас; заверено копие на писмо с дата 16.01.2012 г. на „К.Б.“ ЕООД, адресирано до жалбоподателя; заверено копие на първа страница от договор за цесия, сключен на 25.03.2014 г. между „И.Ф.“ ООД и „С.Г.Г.П.“ ООД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, до жалбоподателя е изпратено писмо с указания да уточни жалбата си, като посочи кога и как е установил, че „К.Б.М.“ ЕАД е предоставило личните му данни на трети лица.

В отговор г-н Г.К.В. информира, че от съдържанието на получено в началото на 2012 г. писмо от „К.Б.“ ЕООД установил, че личните му данни са предоставени на дружеството от „К.Б.М.“ ЕАД. Твърди, че по повод заповедно производство и заведено срещу него гражданско дело от август 2014 г. установил, че личните му данни са предоставени на „И.Ф.“ ООД и „С.Г.Г.П.“ ООД.

От „К.Б.М.“ ЕАД, „К.Б.“ ЕООД, „И.Ф.“ ООД и „С.Г.Г.П.“ ООД са изискани писмени становища и представяне на относими доказателства.

В отговор от „К.Б.М.“ ЕАД изразяват становище за неоснователност на подадената от г-н Г.К.В. жалба. От дружеството твърдят, че жалбоподателят е страна по сключен с дружеството договор за мобилни услуги от дата 11.10.2009 г., по повод на който има ликвидни и изискуеми задължения към дружеството в размер на 344, 87 лв. (триста четиридесет и четири лева и осемдесет и седем стотинки) за ползване по договора услуги в периода 20.04.2011 г. – 19.06.2011 г. Информират, че въз основа на сключен между „К.Б.М.“ ЕАД и „К.Б.“ ЕООД договор за събиране на вземания, на 29.09.2011 г. дружеството е възложило на „К.Б.“ ЕАД събиране на задължението на г-н Г.К.В. От дружеството допълват, че на 17.12.2012 г. задължението на г-н Г.К.В. е цедирано на „И.Ф.“ ООД, въз основа на сключен между „К.Б.М.“ ЕАД и „И.Ф.“ ООД договор за цесия.

Към становището е приложено заверено копие на: договор за мобилни услуги, сключен на 11.10.2009 г. между жалбоподателя и „К.Б.М.“ ЕАД, ведно с приложени Общи условия; извлечение от сключен между „К.Б.М.“ ЕАД и „С.Г.Г.П.“ ООД договор за събиране на вземания от дата 30.07.2009 г.; извлечение от сключен между „К.Б.М.“ ЕАД и „К.Б.“ ЕООД договор за събиране на вземания от дата 01.09.2009 г.; извлечение от договор за цесия, сключен на 17.12.2012 г. между „К.Б.М.“ ЕАД и „И.Ф.“ ООД; фактури № 7161130400, № 7162430850 и № 716504096, по описа на „К.Б.М.“ ЕАД; пълномощни.

От страна на „С.Г.Г.П.“ ООД е ангажирано писмено становище за недопустимост на образуваното административно производство, с оглед което молят Комисията „да прекрати производството като неподведомствено на КЗЛД“.

От дружеството информират, че г-н Г.К.В. е страна по сключен с „К.Б.М.“ ЕАД договор за мобилни услуги от дата 11.10.2009 г. и допълват, че на основание сключен договор за цесия на 17.12.2012 г. вземането на мобилния оператор спрямо жалбоподателя е прехвърлено на „И.Ф.“ ООД. Твърдят, че в следствие на 25.03.2014 г. задължението на жалбоподателя е прехвърлено от „И.Ф.“ ООД на „С.Г.Г.П.“ ООД, на база сключен между дружествата договор за цесия и от страна на „С.Г.Г.П.“ ООД са предприети действия по събиране на задължението, а именно дружеството е подало заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК срещу Г.К.В., по повод което е образувано ч.гр.д. № 3667/2014 г., по описа на РС – Бургас, а след подадено от жалбоподателя възражение дружеството е предявило установителен иск срещу него и е образувано гр. дело № 4987/2014 г. по описа на РС – Бургас.

Към становището е приложено: заверено копие на договор за мобилни услуги, сключен на 11.10.2009 г. между жалбоподателя и „К.Б.М.“ ЕАД, ведно с приложения към него Общи условия; фактури № 7161130400, № 7162430850 и № 716504096, по описа на „К.Б.М.“ ЕАД за задължения по договора; договор за цесия, сключен на 17.12.2012 г. между „К.Б.М.“ ЕАД и „И.Ф.“ ООД; удостоверение № 619/01.07.2014 г., по описа на „К.Б.М.“ ЕАД; извлечение от договор за цесия, сключен на 25.03.2014 г. между „И.Ф.“ ООД и „С.Г.Г.П.“ ООД, ведно с извлечение от Приложение 1 към договора; заявление за издаване на заповед за изпълнение; съобщение от Районен съд – Бургас до „С.Г.Г.П.“ ООД; уведомление за цесия; екранни разпечатки от водена по електронен път кореспонденция по жалбата между жалбоподателя и „С.Г.Г.П.“ ООД; пълномощни.

От страна на „К.Б.“ ЕООД е ангажирано писмено становище за неоснователност на жалбата. От дружеството твърдят, че не обработват лични данни на жалбоподателя в качеството му на физическо лице. Информират, че обработват лични данни на жалбоподателя в качеството му на управител на търговско дружество „С“ ЕООД, по повод задължения на последното към „К.Б.М.“ ЕАД. Сочат, че съгласно договор за събиране на вземания, сключен между „К.Б.“ ЕООД и „К.Б.М.“ ЕАД, на 18.06.2014 г. дружеството е изпратило до Г.К.В., в качеството му на управител на „И.К.Ч.Ф.“ ЕООД, уведомление за задълженията на представляваното от него дружество към „К.Б.М.“ ЕАД. Допълват, че писмото е изпратено на адреса посочен в Търговския регистър като седалище и адрес на дружеството, а именно *****.

Към становището е приложено копие на: извлечение от договор за събиране на вземания, сключен на 10.06.2002 г. между „К.Б.М.“ ЕАД и „К.Б.“ ЕООД, ведно с анекс № 1, 2, 3, и 4 към него; извлечение от договор за събиране на вземания сключен, на 01.09.2010 г. между „К.Б.М.“ ЕАД и „К.Б.“ ЕООД; уведомление от „К.Б.“ ЕООД до „И.К.Ч.Ф.“ ООД; извадка от Търговския регистър относно „И.К.Ч.Ф.“ ООД; пълномощно.

От страна на „И.Ф.“ ООД е ангажирано писмено становище. Процесуалният представител на дружеството моли Комисията да прекрати производството по отношение на „И.Ф.“ ООД, като недопустимо с аргумент, че конституирането на дружеството, като страна в производството, „е неправилно и без основание“. Адв. Т. твърди, че на 17.12.2012 г. „К.Б.М.“ ЕАД е цедирало на „И.Ф.“ ООД вземането си спрямо г-н Г.К.В., произтичащо от сключен между мобилния оператор и жалбоподателя договор за мобилни услуги с дата 11.10.2009 г. Твърди, че отношенията между дружествата са уредени с договор за цесия от 17.12.2012 г. В становището е посочено, че на 25.03.2014 г. „И.Ф.“ ООД е цедирало на „С.Г.Г.П.“ ООД вземането си спрямо г-н Г.К.В. и след тази дата „И.Ф.“ ООД не обработват лични данни на жалбоподателя, с оглед обстоятелството, че на „С.Г.Г.П.“ ООД са представени всички документи касаещи цедираното вземане. В допълнение адв. Т. твърди, че г-н Г.К.В. е уведомен за прехвърляне на задължението му.

Към становището е приложено копие на: договор за цесия от 17.12.2012 г., сключен между „К.Б.М.“ ЕАД и „И.Ф.“ ООД; удостоверение № 619/01.07.2014 г.; договор за цесия от 25.03.2014 г., сключен между „И.Ф.“ ООД и „С.Г.Г.П.“ ООД; извлечение от приложение № 1 от договора за цесия от 25.03.2014 г.; уведомление за цесия; пълномощни.

От направена на 19.11.2014 г. служебна справка в Търговския регистър се установи, че от 28.10.2014 г. има промяна в името на търговско дружество „К.Б.М.“ ЕАД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление ***** и същото е с ново наименование „Т.Б.“ ЕАД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № П-5484/28.08.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Комисията приема жалбата за процесуално недопустима – просрочена в частта ѝ относно изложените от жалбоподателя твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „К.Б.М.“ ЕАД чрез действия по предоставянето им на „К.Б.“ ЕООД във връзка със събиране на задълженията му към мобилния оператор по повод договор за мобилни услуги, сключен на 11.10.2009 г.

От събраните по административната преписка доказателства и в частност от изложените от жалбоподателя твърдения се установи безспорно, че личните данни на жалбоподателя са предоставени от „К.Б.М.“ ЕАД на „К.Б.“ ЕООД за целите на събиране на ликвидни и изискуеми задълженията на г-н Г.К.В. към мобилния оператор, същите в размер на 344, 87 лв., произтичащи от договор за мобилни услуги сключен на 11.10.2009 г. Личните данни на жалбоподателя са предоставени на „К.Б.“ ЕООД на 29.09.2011 г., а отношенията между дружествата са уредени в съответствие с разпоредбата на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД, а именно по силата на сключен между дружествата договор за събиране на задължения от неизрядни абонати на мобилния оператор.

Видно от съдържанието на представено от жалбоподателя писмо – уведомление с дата 16.01.2012 г., изхождащо от „К.Б.“ ЕООД и адресирано до него, и видно от твърденията на жалбоподателя, изложени в писмо рег. № П-5989/23.09.2014 г. по описа на КЗЛД е, че същият е знаел още „в началото на 2012 г.“, че личните му данни са предоставени от „К.Б.М.“ ЕАД на „К.Б.“ ЕООД за целите на събиране на задължението му към мобилния оператор в размер на 344, 87 лв.

С оглед факта, че още към 2012 г. г-н Г.К.В. е знаел, че мобилният оператор е предоставил личните му данни на „К.Б.“ ЕООД и съобразно с разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД се налага извода, че към 28.08.2014 г., момента на депозиране на жалбата на г-н Г.К.В. в КЗЛД, е изтекъл едногодишния срок от узнаване на нарушението, с оглед което жалбата в тази ѝ част е просрочена, следователно недопустима за разглеждане по същество.

Комисията приема за допустима жалбата в останалата ѝ част, а именно относно твърденията на жалбоподателя, че без негово знание и съгласие и в нарушение на ЗЗЛД личните му данни са предоставени от „К.Б.М.“ ЕАД на „И.Ф.“ ООД и „С.Г.Г.П.“ ООД. Видно от събраните по административната преписка доказателства, жалбоподателят е узнал за предоставянето на личните му данни през 2014 г., следователно жалбата в тази ѝ част е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни на жалбоподателя, чрез действия по предоставянето им от „К.Б.М.“ ЕАД на „И.Ф.“ ООД и „С.Г.Г.П.“ ООД.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Комисията не споделя изложените от процесуалният представител на „С.Г.Г.П.“ ООД твърдения за недопустимост на жалбата и аргументи в насока, че изложените в жалбата оплаквания по съществото си представляват спор с гражданско-правен характер, който е подведомствен на общите граждански съдилища, а не на КЗЛД. Видно от съдържанието на жалбата е, че предмет на същата е обработването на лични данни на жалбоподателя чрез действия по предоставянето им от „К.Б.М.“ ЕАД на трети лица без знанието и съгласието на жалбоподателя. В тази връзка и съобразно с волята на законодателя (чл. 1, ал. 1 от ЗЗЛД), ЗЗЛД е законът който урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни, а в особената юрисдикция на КЗЛД е осъществяването на защитата на физическите лица при обработване на личните им данни и контрола по спазване на ЗЗЛД (чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД). С оглед горното и факта, че жалбата е насочена срещу неправомерното обработване на личните данни на жалбоподателя се налага извода, че същата е от компетентността на Комисията.

Комисията счита, че не са налице предпоставките на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК за спиране на образуваното административно производство. Съгласно нормата на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, административният орган спира административното производство, при наличието образувано друго съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване.

В конкретния случай повдигнатия между „С.Г.Г.П.“ ООД и г-н Г.К.В. граждански-правен спор

и образуваното по случая гражданско дело № 4987/2014 г., по описа на Районен съд – Бургас, не са преюдициални по отношение на образувано пред КЗЛД производство, с оглед което не са налице предпоставки за спиране на образуваното административно производство

С оглед гореизложеното, на проведено на 26.11.2014 г. заседание на Комисията за защита на личните данни, жалбата е приета за частично допустима. Процесуално недопустима - просрочена по отношение на изложените от жалбоподателя твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „К.Б.М.“ ЕАД, чрез действия по предоставянето им на „К.Б.“ ЕООД и допустима в останалата ѝ част – по отношение на твърденията на г-н Г.К.В., че без негово знание и съгласие и в нарушение на ЗЗЛД личните му данни са предоставени от „К.Б.М.“ ЕАД на „И.Ф.“ ООД и „С.Г.Г.П.“ ООД. Като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Г.К.В., ответна страна – „Т.Б.“ ЕАД и заинтересовани страни – „И.Ф.“ ООД и „С.Г.Г.П.“ ООД.

На проведено на 04.02.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Страните - редовно уведомени – не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения, Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № П-5484/ 28.08.2014 г. е основателна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че жалбоподателят е страна по сключен на 11.10.2009 г. договор за услуги с „К.Б.М.“ ЕАД/ „Т.Б.“ ЕАД, във връзка с който има ликвидни и изискуеми задължения към дружеството в размер на 344, 87 лв. (триста четиридесет и четири лева и осемдесет и седем стотинки), в това число неплатени задължения по договора и неустойка за предсрочното му прекратяване, отразени във фактури № 7161130400, № 7162430850 и № 716504096, по описа на „К.Б.М.“ ЕАД.

Безспорно е, че на 17.12.2012 г. мобилният оператор е предоставил личните данни на жалбоподателя на „И.Ф.“ ООД, във връзка със сключен между дружествата договор за цесия от дата 17.12.2012 г., по силата на който вземането на „К.Б.М.“ ЕАД спрямо г-н Г.К.В. е цедирано на „И.Ф.“ ООД. На 25.03.2014 г. „И.Ф.“ ООД е цедирало вземането си спрямо г-н Г.К.В. на „С.Г.Г.П.“ ООД и е предоставило на последното личните данни на жалбоподателя и всички документи касаещи вземането.

По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД предоставянето на лични данни е действие по обработването им и като такова следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД.

Комисията счита, че обработването на личните данни на жалбоподателя, чрез действия по предоставянето им от „Т.Б.“ ЕАД на „И.Ф.“ ООД е незаконосъобразно, без наличие на посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД предпоставки за допустимост на обработването. Липсва съгласието - свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено волеизявление по смисъла на § 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, на жалбоподателя за предоставяне на личните му данни от мобилния оператор на „И.Ф.“ ООД. В тази връзка Комисията счита, че мобилният оператор неправомерно е предоставил личните данни на жалбоподателя на „И.Ф.“ ООД, с оглед което споделя и намира за основателни твърденията на жалбоподателя в тази насока.

Видно от представените доказателства е, че с подписване на индивидуалния договор, сключен с мобилния оператор, жалбоподателят декларира, че е предоставил доброволно личните си данни, както и че е запознат и приема Общите условия, копие от който е получил. В договора липсва клауза за съгласие за предоставяне на личните данни на абоната на трети лица, такава клауза липсва и в

приложените към преписката Общи условия. Видно от съдържанието на последните „информацията, предоставена на Г. по повод изпълнението на индивидуалния договор, отнасяща се до потребителя и съдържаща се в базата данни на Г., не се предоставя на трети лица, освен с изричното съгласие на потребителя“, каквото в случая липсва, „и/или в предвидените в Общите условия случаи“. Съгласно Общите условия потребителят се съгласява Г. да предоставя данните му на свързани лица по смисъла на Търговския закон във връзка със събиране на дължими от потребителя суми.

В конкретния случай личните данни на жалбоподателя са предоставени от мобилния оператор на „И.Ф.“ ООД и с оглед факта, че дружества не са свързани лица по смисъла на легалната дефиниция на понятието, дадена в Допълнителните разпоредби на Търговския закон, се налага извода че данни са предоставени на „И.Ф.“ ООД без съгласието на потребителя г-н Г.К.В.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че „И.Ф.“ ООД е предоставило личните данни на жалбоподателя на „С.Г.Г.П.“ ООД

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че личните данни на жалбоподателя, в качеството му на страна по сключен с мобилния оператор договор за мобилни услуги, са предоставени от администратора на лични данни - „И.Ф.“ ООД на „С.Г.Г.П.“ ООД във връзка със сключен между дружествата договор за цесия. Комисията счита, че обработването на личните данни на жалбоподателя от страна на „И.Ф.“ ООД е незаконосъобразно, без да е налице нито една от хипотезите на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. Същото не е съобразено с изискванията за допустимост на обработването на лични данни, обективирани в цитираната разпоредба, и е извършено без изразено от жалбоподателя съгласие дружеството да предоставя личните му данни на трети лица във връзка със задълженията му по сключен с мобилния оператор договор за мобилни услуги.

В тази връзка Комисията приема, че личните данни на жалбоподателя са обработени от „И.Ф.“ ООД в нарушение на изискванията на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, съгласно които обработването на лични данни е допустимо при наличие на някое от изброените в разпоредбата условия, които в случая не са налице. В нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1, 4, 5, 6 и 7 от ЗЗЛД обработването не е извършено в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, не е необходимо за защита на живота и здравето на физическото лице, нито за изпълнение на задача в обществен интерес или за упражняване на правомощия, предоставени на администратора със закон, както и за реализиране на законните интереси на администратора, пред които интересите на физическото лице нямат приоритет. Не е налице и хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД тъй като липсва дадено от жалбоподателя съгласие „И.Ф.“ ООД да предоставя личните му данни на трети лица. С оглед обстоятелството, че физическото лице, чийто данни са обработени, няма сключен договор с „И.Ф.“ ООД не е изпълнено и условието на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД и обработването не е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна.

Обстоятелството, че личните данни на г-н Г.К.В. са предоставени от „И.Ф.“ ООД на „С.Г.Г.П.“ ООД въз основа на сключен между дружествата договор за цесия не обосновава законосъобразност на обработването, тъй като за „И.Ф.“ ООД не са налице основания за предоставяне на данните на г-н Г.К.В. за обработване на друг администратор на лични данни. Да се приеме обратното, а именно, че всеки администратор на лични данни би могъл да ги предостави без основание на друг за обработване, би означавало да се осигури достъп на практически неограничен кръг лица до личните данни на абонатите на мобилни услуги, което противоречи с целта на ЗЗЛД.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че личните данни на жалбоподателя се обработват, в хипотезата на съхранение и употреба, от „С.Г.Г.П.“ ООД във връзка със сключен между жалбоподателя и мобилния оператор – „К.Б.М.“ ЕАД договор за мобилни услуги. С оглед обстоятелството, че не са налице предпоставките на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията счита, че обработването е незаконосъобразно, същото не е съобразено с изискванията за допустимост на обработването на лични данни, обективирани в цитираната разпоредба, и е извършено без изразено от жалбоподателя съгласие дружеството да обработва личните му данни във връзка със задълженията му по сключен с „К.Б.М.“ ЕАД договор за мобилни услуги.

С оглед обстоятелството, че обработваните от „И.Ф.“ ООД и „С.Г.Г.П.“ ООД лични данни на жалбоподателя не са получени лично от него, за дружествата е налице задължение по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД да предоставят на г-н Г.К.В. посочената в цитираната разпоредба информация.

Законодателят е вменил в задължение на администраторите на лични данни или на техните представители, в случаите когато обработват лични данни на физическо лице и същите не са получени от лицето, да го уведомят за: данните, които идентифицират администратора; целите на обработване на личните данни; категориите лични данни, отнасящи се до лицето; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните и информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни.

В конкретния случай и с оглед събраните по административната преписка доказателства се налага извода, че „И.Ф.“ ООД и „С.Г.Г.П.“ ООД не са предоставили на жалбоподателя в пълен обем информацията, посочена в цитираната разпоредба, която безспорно дължат на г-н Г.К.В., тъй като обработват личните му данни, които не са получени от него, а са предоставени от „К.Б.М.“ ЕАД на „И.Ф.“ ООД и от „И.Ф.“ ООД на „С.Г.Г.П.“ ООД.

Дружествата не са ангажирали доказателства, от които безспорно може да се установи, че са изпълнили задължението си по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД. Представеното уведомление за цесия не съдържа в пълен обем информацията по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД, с оглед което Комисията приема, че няма характера на уведомление по смисъла на чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД.

Комисията счита, че в случая не са налице хипотезите на чл. 20, ал. 3 от ЗЗЛД за освобождаване на „И.Ф.“ ООД и „С.Г.Г.П.“ ООД от задължението им да предоставят на г-н Г.К.В. информацията по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД и с оглед разпределение на доказателствената тежест в процеса и събраните доказателства счита, че дружествата са нарушили разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД и не са изпълнили вмененото им с нея задължение.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираните нарушения налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението) е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая, и в тази връзка налага на „Т.Б.“ ЕАД, „И.Ф.“ ООД и „С.Г.Г.П.“ ООД административни наказания за нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, като счита, че същите ще имат възпитателно въздействие и ще допринесат за спазване от страна на дружествата на установения правен ред.

При определяне размера на административните наказания Комисията съобрази целта на наказанието, което следва да има възпитателна, възпираща и предупредителна функция, а не да създава икономически затруднения на администраторите на лични данни, допуснали нарушението. Поради това счита, че размера на административните наказания следва да бъде около минимума, предвиден в закона за съответното нарушение.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. На основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД обявява жалба рег. № П-5484/28.08.2014 г. за процесуално недопустима – просрочена в частта ѝ относно изложените от жалбоподателя твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „К.Б.М.“ ЕАД чрез действия по предоставянето им на „К.Б.“ ЕООД и прекратява образуваното административно производство, по отношение на тази част от жалбата, поради просрочие.

2. Обявява жалбата за основателна по отношение на „Т.Б.“ ЕАД и на основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага на „Т.Б.“ ЕАД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *****, административно наказание – имуществена санкция в размер на 21 000 лв. (двадесет и една хиляди лева) за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

3. Обявява жалбата за основателна по отношение на „И.Ф.“ ООД и на основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага на „И.Ф.“ ООД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ****, административно наказание – имуществена санкция в размер на 12 000 лв. (дванадесет хиляди лева) за обработване на личните данни на жалбоподателя в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

4. На основание чл. 42, ал. 3 от ЗЗЛД налага на „И.Ф.“ ООД с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление *****, административно наказание – имуществена санкция в размер на 7 000 лв. (седем хиляди лева) за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД.

5. Обявява жалбата за основателна по отношение на „С.Г.Г.П.“ ООД и на основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага на „С.Г.Г.П.“ ООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *****, административно наказание – имуществена санкция в размер на 12 000 лв. (дванадесет хиляди лева) за обработване на личните данни на жалбоподателя в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

6. На основание чл. 42, ал. 3 от ЗЗЛД налага на „С.Г.Г.П.“ ООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *****, административно наказание – имуществена санкция в размер на 7 000 лв. (седем хиляди лева) за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ П-6719/2014 г.

София, 16.03.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 19.02.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № П-6719/10.10.2014 г., подадена от П.С.С. срещу „Т.С.“ ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от П.С.С., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от „Т.С.“ ЕАД. Жалбоподателката информира, че от получени от съда книжа, а именно подаден от „Т.С.“ ЕАД иск срещу нея и приложените към него документи, установила, че дружеството разполага с копие на нотариални актове и удостоверение за наследници, в които се съдържат личните й данни. Жалбоподателката

твърди, че не е предоставяла посочените документи на дружеството, не е упълномощавала същото да се снабди с такива документи и не е давала съгласието си съдържащите се в документите нейни лични данни и самите документи да се ползват от дружеството.

Жалбоподателката моли Комисията да извърши проверка по случая и да установи откъде дружеството се е „снабдило“ с посочените документи и съдържащите се в тях нейни лични данни и на какво основание обработва същите.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „Т.С.“ ЕАД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от дружеството ангажират становище за неоснователност на жалбата. Твърдят, че за дружеството, като администратор на лични данни, е налице условие за допустимост за обработването на личните данни на г-жа П.С.С., а именно за реализиране на законните интереси на „Т.С.“ ЕАД за целите на събиране на задълженията на г-жа П.С.С. за доставена топлинна енергия. От дружеството твърдят, че за реализиране на законните си интереси, които дружеството счита за преимуществени пред тези на г-жа П.С.С., се е снабдило от Агенция по вписванията с копие на документ за собственост – Нотариален акт за дарение на недвижим имот **** отнасящ се за топлоснабден имот находящ се в *****. От „Т.С.“ ЕАД допълват, че във връзка със задълженията на г-жа П.С.С. за потребена топлинна енергия в имота за период „м. 09.2011 г. – м. 04.2013 г., дружеството е депозирало искова молба № 12194/07.08.2014 г. в Софийски районен съд.

Към становището е приложено: копие на Нотариален акт за дарение на недвижим имот **** отнасящ се за топлоснабден имот находящ се в *****; копие на искова молба 12194/07.08.2014 г., по описа на Софийски районен съд; пълномощно.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № П-6719/10.10.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

От събраните по административната преписка доказателства и изложените от страните твърдения се налага извода, че жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни на жалбоподателката съдържащи се в посочените от г-жа П.С.С. документи - нотариални актове и удостоверение за наследници, чрез действия по употребата и предоставянето им от „Т.С.“ ЕАД в Софийски районен съд за целите на образувано в Софийски районен съд гражданско дело № 42822/2014 г. между г-жа П.С.С. и дружеството. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Жалбата е насочена срещу „Т.С.“ ЕАД, което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че „Т.С.“ ЕАД е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с

идент. № 411 и заявени регистри „Потребители на топлинна енергия“, „Персонал“ и „Контрагенти“.

Комисията счита, че не са налице условията на чл. 54, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс за спиране на административното производство, тъй като образуваното между страните гражданско дело не е преюдициално по отношение на образуваното пред КЛЗД производство и установяването на факта обработени ли са личните данни на жалбоподателката законосъобразно от „Т.С.“ ЕАД.

На проведено на 12.12.2014 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – П.С.С. и ответна страна – „Т.С.“ ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от „Т.С.“ ЕАД е изискано да представят допълнителни доказателства. В отговор от дружеството представят писмено становище С-12/08.01.2015 г. с приложено към него копие на: нотариален акт *****; удостоверение за наследници № 739/23.05.1997 г. издадено от Столична община, район „Люлин“; молба-декларация вх. № ОП-5867/24.07.2002 г. за откриване на партида. В становището са изложени твърдения, че приложеното копие на нотариален акт е получено от Агенция по вписванията. По отношение на представеното удостоверение за наследници твърдят, че същото е представено на дружеството от г-жа П.С.С., като приложение към подадена от нея молба – декларация № ОП-5867/2002 г. за откриване на нейно име на партида за топлоснабдения имот. В допълнение посочат, че съгласно чл. 15 от Общите условия за продажба на топлинна енергия от „Т.С.“ ЕАД на потребители за битови нужди в гр. София, необходимо условие за промяна на титуляра на партида е подаването на молба-декларация, с приложени към нея документи удостоверяващи правото на собственост или вещното право на ползване на топлоснабдения имот. Твърдят, че в конкретният случай и по инициатива на жалбоподателката е подадена молба за промяна на титуляра на партидата с приложено към нея удостоверение за наследниците на С.Р.

На проведено на 19.02.2015 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – редовно уведомена, представлява се от юрисконсулт К. с представено в заседанието пълномощно. Процесуалният представител на дружеството не представя нови доказателства, няма доказателствени искания. Юрисконсулт К. оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № П-6719/10.10.2014 г. е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че от 2002 г. жалбоподателката е абонат, битов клиент на „Т.С.“ ЕАД по отношение на топлоснабден имот находящ се в *****, във връзка с който има неплатени задължения за ползвана в имота топлинна енергия в периода септември 2011 г. – април 2013 г. За целите на откриване на партида на името на жалбоподателката за топлоснабдения имот и съобразно Общите условия на дружеството, г-жа П.С.С.

е подала до дружеството молба-декларация съдържаща трите ѝ имена, адрес, единен граждански номер и телефон за връзка, към която е приложила удостоверение за наследници № 739/23.05.1997 г. на Столична община, съдържащо личните ѝ данни.

Страните не спорят, че по повод задълженията за ползвана в имота топлинна енергия „Т.С.“ ЕАД е подало в Софийски районен съд искова молба 12194/07.08.2014 г. срещу П.С.С. за установяване на съществуването на вземане на дружеството за консумирана и незаплатена топлинна енергия за топлоснабден имот находящ се в *****, за периода м. 09.2011 г. – м. 04.2013 г., към която като доказателство за претенцията си е приложило копие на нотариален акт за дарение на недвижимия имот *****, копие на нотариален акт *****, както и копие молба-декларация, подадена от жалбоподателката за откриване на нейно име на партида за топлоснабдения имот, с приложено към нея удостоверение за наследници.

Представените документи - нотариални актове и подадената от г-жа П.С.С. молба-декларация касаят процесния имот във връзка с който са задълженията за топлинна енергия. В тази връзка следва да се отбележи, че нотариален акт ***** не съдържа лични данни на жалбоподателката с оглед което действията на дружеството по използване на акта и предоставянето му в съда не нарушава правата на жалбоподателката по ЗЗЛД.

Видно от съдържанието на представеното копие на Н.А. ***** и удостоверение за наследници е, че съдържат данни за жалбоподателката, с които същата може безспорно да бъде индивидуализирана.

По аргумент от §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД употребата и предоставянето на документи е действие по обработването на съдържащите се в тях лични данни на лицата и като такова следва да се извършва при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД.

Комисията счита, че обработването е законосъобразно при наличие на предпоставките на чл. 4, ал. 1, т. 3 и т. 7 от ЗЗЛД. Обработването е необходимо за изпълнение на задължения на жалбоподателката в качеството ѝ на битов клиент на „Т.С.“ ЕАД по повод ползвана топлинна енергия в имот находящ се в *****. Обработването е необходимо и за реализиране на законните интереси на дружеството, в качеството му на доставчик на потребената топлинна енергия, по съдебен ред да установи и събере вземането си спрямо г-жа П.С.С. за ползване в имота топлинна енергия.

За пълнота на решението следва да се отбележи, че съгласно Закона за кадастъра и имотния регистър, поддържаният от Агенцията по вписванията имотен регистър е публичен и всеки може да получи устна справка за вписванията по партида на недвижим имот, препис или извлечение от нея или удостоверение за вписано или невписано в нея обстоятелство.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № П-6719/10.10.2014 г., подадена от П.С.С. срещу „Т.С.“ ЕАД, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-44/2014 г.
София, 23.03.2015 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 19.02.2015 г. (Протокол № 8), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-44/04.02.2014 г. от Г.Й.Н. срещу „М.” ЕАД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е образувано по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателката твърди, че на 29.01.2014 г. и повторно на 29.01.2014 г. е получила телефонно обаждане от лице, представило се за служител на „Ф.И.” ЕАД, от което е уведомена за наличие на неплатени задължения към „М.” ЕАД в размер на 428.00 лв. При извършени посещения на три офиса на оператора е уведомена за наличието на нейното име на договор М 3315510 от 12.09.2012 г., за който жалбоподателката сочи, че не знае, нито го е подписвала. Въпреки, че е настоявала, цитираният договор не ѝ е предоставен. В системата на оператора фигурира, че на 12.09.2012 г. са закупени две СИМ карти, за които Г.Й.Н. твърди, че не знае. Поради неплащане, през м. март 2013 г. двата телефона са закрити служебно. Госпожа Г.Й.Н. заявява, че е сключила с мобилния оператор единствено договор № Е 0039519 от 18.01.2001 г. за три номера и промяна на тарифен план на 03.02.2009 г. за срок от две години. Преди изтичането на срока на договора, поради „надписване на сметки за плащане и други неуредици”, на 09.12.2011 г. е подала заявление за преносимост към БТК ЕАД, като за целта е заплатила всички задължения. Посочва, че е запазила трите телефонни номера, които ползва и до настоящия момент. Ползва и друг номер към В. като инвалид втора група. Твърди, че не е сключвала друг договор с М. и не е имала други телефонни номера към този оператор, освен пренасочените към БТК ЕАД. На подадена жалба до Комисия за регулиране на съобщенията (КРС) е получила отговор, че по случая са открити нередности, за които е предприета административно-наказателна отговорност на „М.” ЕАД. Счита, че е извършена злоупотреба с личните ѝ данни и моли Комисията с оглед своите правомощия да предприеме необходимите действия по компетентност. С писмо с вх. № П-909/18.02.2014 г. г-жа Г.Й.Н. заявява, че сезира КЗЛД в качеството си на физическо лице.

В допълнение с вх. № П-748/10.02.2014 г. жалбоподателката депозира копия на: Договор № Е 0039519 от 18.08.2001 г., № Е 003919/03.02.2009 г.; Заявление за преносимост от 09.12.2011 г.; Жалба до КРС; Справка за изплатени суми към М.; Жалба с вх. № 1618/31.01.2014 г. до СРП; Фактура № 0263457044 и № 0261892746 и Партида на ЕТ „ДВН – Г.Й.”.

Жалбата, подадена от Г.Й.Н. срещу „М.” ЕАД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. С регистрацията на физическото лице Г.Й.Н. като ЕТ „ДВН – Г.Й.” не възниква нова правна личност, различна от самото физическо лице. „Едноличен търговец” е само определена от закона правоспособност, чрез регистрацията на който не се създава нов правен субект, различен от физическото лице, действащо като търговец. Регистрирайки се като едноличен търговец лицето само разширява своята правосубектност с вписването му в регистъра, но не губи качеството си на физическо лице. Следователно Комисията за защита на личните данни е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на

чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава дружеството „М.” ЕАД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „М.” ЕАД е изпълнило задълженията си по чл. 17 от ЗЗЛД и е вписано в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа Г.Й.Н., изразяваща се в сключването на договор за мобилни услуги без знанието и съгласието ѝ. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД ”употреба” на лични данни представлява обработване на лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

С писмо изх. № П-798/12.02.2014 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателката е уведомена за предприетите действия по случая.

В условията на служебното начало, с писмо изх. № П-801/12.02.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от Комисията за регулиране на съобщенията е изискана информация за хода и резултатите от предприетите действия по случая.

С писмо изх. № П-799/12.02.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от БТК ЕАД е изискано становище по случая. В отговор, с писмо вх. № СП-1/19.02.2014 г. от БТК ЕАД е получено становище, с което уведомяват Комисията, че жалбоподателката е пренесла описаните в жалбата мобилни номера към мрежата на В.

С писма изх. № П-803/12.02.2014 г. № П-800/12.02.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) съответно дружествата „М.” ЕАД и „Ф.И.” ООД са уведомени за образуването в КЗЛД административно производство. На основание чл. 36 от АПК от администраторите на лични данни в срок са изискани писмени становища по жалбата, договори сключени с жалбоподателката, доказателства за надлежното ѝ уведомяване, както и други относими към случая доказателства.

В отговор, с писмо вх. № П-1025/20.02.2014 г. от М. е получено становище, в което сочи, че счита жалбата за недопустима, предвид факта, че г-жа Г.Й.Н. е била абонат на дружеството по Договор № М3315510 от 12.09.2012 г. в качеството си на търговец, а именно - ЕТ „ДВН – Г.Й.”. По съществуването на жалбата се посочва, че на 12.09.2012 г. жалбоподателката е сключила нов Договор № М3315510 за два мобилни номера, за които са издадени 4 фактури, които не са заплатени. Оспорваният договор е сключен от франчайз-партньор на оператора М.-Т. 09” ЕООД, находящ се на адрес: ***. „М.” ЕАД посочва, че съгласно чл. 21.5.5 от Договора за франчайзинг от 01.03.2011 г., франчайз-партньорът е длъжен да предаде на М. оригиналите на всички заявки за услуги и договори, но към настоящия момент договорът с жалбоподателката не е предаден. Поради неизпълнение на договорните задължения са начислени неустойки. На основание чл. 40г и чл. 69г от Общите условия на М., които са неразделна част от всеки индивидуален договор, на 13.11.2013 г. данните за ЕТ „ДВН – Г.Й.” са предоставени на „Ф.И.” ЕАД за събиране на задълженията в размер на 428.12 лв. Посочва се, че с фирмата за събиране на вземания е сключен договор на 30.04.2013 г., по силата на който „Ф.И.” ЕАД се упълномощава да организира с всички позволени от закона средства събирането на неизплатени суми от неизрядни платци - длъжници на М.

С писмо вх. № С-77/24.02.2014 г. „Ф.И.” ЕАД изпраща становище, в което посочва, че на правно основание – Договор от 13.11.2013 г., „М.” ЕАД предоставя на дружеството в електронен

формат списък с длъжници на оператора с оглед събирането на техни просрочени задължения. Чрез разговори и изпратени покани за плащане, длъжниците се уведомяват както за наличието, така и относно размера на задълженията, като им се посочва срок за заплащането им. Твърди се, че случаят на Г.Й.Н. е приключен и данните са заличени.

Към становището са приложени заверени копия на: Договор от 13.11.2013 г. и Пълномощно на Г.Р.Д.

В проведен разговор по телефон с номер ***** (Протокол от 04.03.2014 г.) жалбоподателката посочва, че по случая СРП е възложила на 03 РУП – СДВР проверка.

С писмо вх. № П-2411/22.04.2014 г. Районна прокуратура – гр. София уведомява Комисията, че по жалбата на г-жа Г.Й.Н. е образувано досъдебно производство по пр. пр. № 1618/14 г. по описа на СРП срещу неизвестен извършител. Преписката е в 03 РУП – СДВР и към момента разследването не е приключило.

С писмо изх. № П-2787/09.05.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от 03 РУП-СДВР е изисквана информация за хода и резултатите от предприетите действия.

От събраните към административната преписка доказателства е установено, че по случая г-жа Г.Й.Н. сезирала Софийска районна прокуратура.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед новопостъпилите доказателства по жалбата с писмо № П-748/10.02.2014 г. от Софийска районна прокуратура, по жалба с вх. № 1618/31.01.2014 г., подадена от Г.Й.Н. е назначена проверка, която се извършва от 03 РУП – СДВР.

В заседание, проведено на 12.03.2014 г. (Протокол № 6), Комисията за защита на личните данни обявява жалбата за допустима. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката Г.Й.Н., ответна страна „М.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни и заинтересовани страни - „Ф.И.” ЕАД и „М.-Т. 09” ЕООД.

С Решение № Ж-44/2014 г. от 01.04.2014 г., на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс КЗЛД спира административното производство по жалбата до отпадане на основанията за спирането му.

Посоченото решение на КЗЛД е обжалвано от „М.” ЕАД с жалба, съдържаща твърдения за недопустимост на жалбата от Г.Й.Н., поради качеството ѝ едноличен търговец. С Определение № 4024/15.08.2014 г. Административният съд София – град оставя без разглеждане жалбата на „М.” ЕАД и прекратява производството.

Жалбоподателката депозира в деловодството на КЗЛД уведомление с вх. № П-100/ 07.01.2015 г. с приложени копия на: Определение № 4024/15.08.2014 г. на Административен съд София – град; Постановление от 01.12.2014 г. на Районна прокуратура – София; Договор № М3315510 от 13.09.2012 г. и Приложение № 1 към нея; 2 бр. данни за потребителя и 2 бр. фактури. Госпожа Г.Й.Н. заявява, че не е подписвала приложения договор, че същият „се е появил за първи път при следователя от 03 РУП – гр. София”. Твърди, че в процесния договор, сключен на 12.09.2012 г. се съдържат нейните данни - адрес и ЕГН по лична карта, която е сменила през 2010 г., както и неправомерно са използвани и името и БУЛСТАТ на фирмата ѝ. Оспорва и достоверността на начислените фактури, тъй като едната е за период от 07.09.2012 г. до 06.10.2012 г. преди сключването на договора, а втората на стойност 14,16 лв., а в приложението ѝ е посочен друг размер - 5,90 лв.

При проведен телефонен разговор (Протокол с вх. № ПР-6/16.01.2015 г.), жалбоподателката заявява, че при извършена проверка в СРП е уведомена, че срещу Постановлението от 01.12.2014 г. не е подавана жалба. Госпожа Г.Й.Н. настоява производството пред КЗЛД да бъде възобновено.

Съгласно чл. 55, ал. 1 от АПК, производството се възобновява служебно или по искане на една от страните, след като отпаднат основанията за спирането му.

Видно от Постановление от 01.12.2014 г. на СРП, по жалбата на Г.Й.Н. е установено, че подписите в договора не са положени от нея, а отпечатъците от печата не са положени от тези на ЕТ „ДВН – Г.Й.Н.“. В хода на проведеното до момента разследване извършителят на деянието не е разкрит и наказателното производство срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 309, ал. 1 от НК е спряно. Материалите по преписката са изпратени в РУП – СДВР за продължаване издирването на извършителя.

В заседание, проведено на 22.01.2015 г. (Протокол № 4), на основание чл. 55, ал. от АПК, Комисията за защита на личните данни възобновява административното производство по жалбата и я насрочва за разглеждане по същество на 18.02.2015 г., пренасрочено за 19.02.2015 г.

За разглеждане на жалбата по същество в откритото заседание на КЗЛД, проведено на 19.02.2015 г. (Протокол № 8), страните са редовно уведомени. Жалбоподателката се явява лично. М. ЕАД, „Ф.И.“ ЕАД и „М.-Т. 09“ ЕООД не изпращат процесуални представители. Госпожа Г.Й.Н. заявява, че никога не посещавала офиси на „М.-Т. 09“ ЕООД и не е сключвала договор с М. Твърди, че процесния договор е видяла за първи път в 03 РУП – СДВР при извършването на графологична експертиза на подписа ѝ. Установено е, че подписът не е нейният и печатът не е на нейната фирма. Г.Й.Н. поддържа жалбата си и счита, че е налице нарушение на правата ѝ по ЗЗЛД.

При преценката относно основателността на жалбата, КЗЛД изследва наличието на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката от администратор на лични данни.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Неговата цел, съгласно чл. 1, ал. 2 е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В тази връзка, в чл. 2, ал. 2 от него законодателят установява принципите, на които следва да бъде подчинено правомерното обработване на данните на физическите лица от администратори на лични данни, като тези принципи в своята цялост се отнасят към конкретните хипотези, уредени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, които обуславят допустимостта на обработване на данните.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателката, изразяваща се в сключването на договор на нейното име без знанието и съгласието ѝ. При анализ на събраните в хода на административното производство доказателства е установено, че М. обработва, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, личните данни на г-жа Г.Й.Н. Законът за защита на личните данни не забранява обработване на лични данни на физически лица за подобна цел, но следва да се извършва по ред и начин, регламентиран в закона.

В качеството си на администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, „М.“ ЕАД има задължение да обработва лични данни на физическите лица в случаите, когато това е допустимо, при наличие на поне една от посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД предпоставки, както и в съответствие с изискванията на принципите, прогласени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни, което кореспондира с посочената цел на закона. Безспорен факт е, че Г.Й.Н. е била абонат на М. за ползване на мобилни услуги на основание Договор № Е 0039519, сключен на 03.02.2009 г. С оглед ползването на услуги, предоставяни от оператора, г-жа Г.Й.Н. е предоставила доброволно личните си данни, от което следва извода, че е налице изричното ѝ съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД „М.“ ЕАД да обработва свързаните с нея лични данни с оглед предоставянето на договорените услуги. По искане на г-жа Г.Й.Н., мобилните ѝ номера са пренесени в мрежата на БТК ЕАД от дата 28.11.2011 г. В становище П-1025/20.02.2014 г. на М., както и в становище с вх. № СП-1/19.02.2014 г. на БТК ЕАД този факт се потвърждава. Г.Й.Н. предоставя и доказателства за платени всички суми за начислените ѝ по цитирания

договор задължения. От посочената дата жалбоподателката не е абонат на М., следователно не е налице съгласието ѝ М. да обработва данните ѝ, поради прекратяване на договорните отношения между страните.

„М.” ЕАД твърди, че жалбоподателката е страна по договор № М3315510 от 12.09.2012 г., сключен чрез „М.-Т. 09” ЕООД. С последното дружество, операторът има сключен договор за франчайзинг от 01.03.2011 г. Съгласно т. 21.55.5 от договора, франчайз-партньорът е длъжен да предаде на М. оригиналите на всички заявки за услуги, договори за услуги, както и всички други документи, получени от крайните потребители. В становище с вх. № П-1025/20.02.2014 г. обаче М. посочва, че договор № М3315510, сключен с Г.Й.Н. *не е предаден на оператора*, а е получена единствено информация, че съществува такъв. Активацията на нови услуги следва да се извършва на база въведена в съответните системи информация от „М.-Т. 09” ЕООД за сключените договори. М. потвърждава, че при извършената проверка е установено, че в системата липсва такъв договор и въпреки посоченото, на Г.Й.Н. са начислени 4 броя месечни сметки за 4 броя фактури.

С писмо вх. № С-108/09.02.2015 г. „М.” ЕАД депозира заверено копие на договор № М3315510 от 12.09.2012 г. За оригиналния екземпляр на договора операторът посочва, че същият е предоставен на 03 РУ-СДВР във връзка с воденото досъдебно производство, инициирано по жалба на г-жа Г.Й.Н. Видно от Постановление от 01.12.2014 г. на СРП, при извършената графологична експертиза за установяване автентичността на подписите в договора, е установено, че подписите в договора не са положени от Г.Й.Н., а отпечатъците от печат не са положени от тези на ЕТ „ДВН-Г.Й.Н.”.

Нормата на чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД допуска възможността администраторът на лични данни да обработва данните чрез възлагане на обработващ данните. В случая „Ф.И.” ЕАД, въпреки самостоятелното си качество на администратор на лични данни, по отношение на „М.” ЕАД има качеството обработващ лични данни по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД.

Този извод произтича от обстоятелството, че дружеството ползва (употребява) личните данни на абонати на оператора, с цел събиране на техни просрочени задължения към него. Съществуването на посочените взаимоотношения водят до задължение на администратора на лични данни, възлагайки обработване на лични данни да докаже, че отношенията му с обработващия лични данни са уредени с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на лични данни. На правно основание - Договор от 13.11.2013 г. за извънсъдебно събиране на вземания, „М.” ЕАД възлага на „Ф.И.” ЕАД събиране на вземания от свои абонати, в т.ч. и на жалбоподателката. С посочения договор не се прехвърлят вземанията на оператора, а срещу договорено възнаграждение фирмата за събиране на вземания предприема действия по събирането на дължими неизплатени суми, като *действа от името и за сметка на мобилния оператор*. Следователно за „Ф.И.” ЕАД в качеството му на обработващ лични данни е налице условие за допустимост за обработване, съдържащо се в чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, тъй като в настоящия случай обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което данните се отнасят, е страна.

При анализ на събраните в хода на административното производство доказателства е установено нарушаване на правата на жалбоподателката по ЗЗЛД. Независимо от факта, че „М.-Т. 09” ЕООД обработва лични данни от името и за сметка на оператора, посоченото дружество притежава качеството администратор на лични данни на самостоятелно основание. „М.” ЕАД и „М.-Т. 09” ЕООД обработват, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД личните данни на г-жа Г.Й.Н. във връзка с договор М3315510 от 12.09.2012 г. без да е налице правно основание за обработването им. Видно от Постановление от 01.12.2014 г. на Софийска районна прокуратура, подписите в посочения договор не са положени от Г.Й.Н.

Действията по обработването на личните данни на жалбоподателката, изразяващо се съставянето от „М.-Т. 09” ЕООД на договор на нейното име без знанието и съгласието ѝ, както и изготвянето от „М.” ЕАД на фактури във връзка със задължения по цитирания договор, са извършени без наличие на нито едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с г-жа Г.Й.Н.

лични данни. В настоящия случай обработването не е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администраторите; физическото лице, за което данните се отнасят не е дало своето съгласие; обработването не е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което данните се отнасят, е страна, нито да се защитят живота и здравето му; обработването не е необходимо за изпълнение на задача, която да се осъществява в обществен интерес; нито за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице; обработването не е необходимо и за реализиране на законните интерес на администраторите или на трето лице, на което се разкриват данните. С тези действия администраторите на лични данни „М.“ ЕАД и „М.-Т. 09“ ЕООД са нарушили императивна разпоредба, съдържаща се чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, анализирайки всички доказателства и становища, Комисията приема жалбата в частта срещу „М.“ ЕАД и „М.-Т. 09“ ЕООД, за основателна.

Господин Цанко Цолов – член на КЗЛД гласува с особено мнение, предвид следното:

Счита жалбата за основателна по отношение на „М.“ ЕАД, тъй като не е налице условие за допустимост администраторът на лични данни да обработва личните данни на жалбоподателката. По отношение на „М.-Т. 09“ ЕООД приема жалбата за неоснователна, тъй като дружеството, в качеството си на обработващ лични данни, по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД, обработва лични данни от името и за сметка на „М.“ ЕАД на основание – Договор за франчайзинг от 01.03.2011 г.

При определянето на размерите на наложените с настоящото решение административни наказания, Комисията за защита на личните данни се съобрази с характера и степента на нарушенията и обществените отношения, които те засягат. Взе предвид тежестта на извършените нарушения, обстоятелството, че с действията са увредени правата по Закона за защита на личните данни на едно физическо лице, предвид на което определи административните наказания близо до законово определения минимум. По отношение на „М.-Т. 09“ ЕООД, Комисията за защита на личните данни отчете обстоятелството, че администраторът на лични данни не е предприел мерки за предотвратяване на неблагоприятните последици от извършеното нарушение.

Относно своевременното предоставяне на оригиналните документи от „М.-Т. 09“ ЕООД на „М.“ ЕАД по осъществените сделки, въпросът касае отношения между търговски дружества, по които КЗЛД няма правомощия да се произнесе.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Остава без уважение жалба с рег. № Ж-44/04.02.2014 г. от Г.Й.Н. в частта срещу „Ф.И.“ ЕАД.

2. Уважава жалба с рег. № Ж-44/04.02.2014 г. от Г.Й.Н. в частта срещу „М.“ ЕАД.

3. Уважава жалба с рег. № Ж-44/04.02.2014 г. от Г.Й.Н. в частта срещу „М.-Т. 09“ ЕООД.

4. Налага на „М.“ ЕАД с ЕИК ***, седалище и адрес на управление: *****, представлявано от Х.П., административно наказание - имуществена санкция в размер на 19 000 лв. (деветнадесет хиляди лева) затова, че „М.“ ЕАД, в качеството си на администратор на лични данни обработва личните данни на Г.Й.Н. без наличие на правно основание, с което е нарушен чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.**

5. Налага на „М.-Т. 09“ ЕООД с ЕИК ***, седалище и адрес на управление: *****, представлявано от Ц.Х. – управител, административно наказание - имуществена санкция в размер на 27 000 лв. (двадесет и седем хиляди лева) затова, че „М.-Т. 09“ ЕООД в качеството си на администратор на лични данни обработва личните данни на Г.Й.Н. без наличие на правно основание, с което е нарушен чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.**

След влизане в сила на решението, сумите по наложените наказания да бъдат внесени в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1592, бул. "Проф. Цветан Лазаров" № 2 или преведени по банков път:

Банка БНБ-ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

О.М. Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-827/2014 г.

София, 23.03.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 22.01.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба № Ж-827/18.07.2014 г., подадена от Т.Н.К. и В.Т.К. срещу ВАС и „С.Н.“ АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба подадена от Т.Н.К. и В.Т.К., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните им данни от страна на ВАС (ВАС) и „С.Н.“ АД.

Жалбоподателите твърдят, че на официалната интернет страница на ВАС и в правно-информационна система „Сиела“ е публикувано Решение № 14805/12.11.2013 г., постановено по адм. дело № 8593/2013 г. по описа на ВАС, без да са анонимизирани личните им данни. В допълнение посочват, че на интернет страницата на ВАС е публикувана и касационната жалба от Т.Н.К., по повод която е постановеното решение, без от нея да са заличени личните му данни. Считат, че публикуването на цитираното решение, без да са анонимизирани/заличени личните им данни, е в нарушение на Закона за защита на личните данни, с оглед което молят Комисията да образува производство и да установи твърденията от тях обстоятелства. В тази връзка молят Комисията да задължи ВАС да заличи личните им данни от качената на интернет страницата на съда касационна жалба и от постановено по повод нея съдебно Решение № 14805/12.11.2013 г., по адм. дело № 8593/2013 г. по описа на ВАС.

Жалбоподателите твърдят, че в резултат от изписване на името В.Т.К. в правно-информационна система „Сиела“ „излиза линк“ към Решение № 14805/12.11.2013 г., по адм. дело № 8593/2013 г. по описа на ВАС, съдържащо личните им данни и в тази връзка молят КЗЛД да задължи собствениците на правно-информационна система „Сиела“ да заличат личните им данни от публикуваното съдебно решение.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, на 29.07.2014 г. е направена служебна справка на официалната интернет страница на ВАС, в резултат на която е направена екранна разпечатка на публикувано на страницата Решение № 14805/12.11.2013 г., постановено по адм. дело № 8593/2013 г. по описа на ВАС, както и екранна разпечатка на сканирана и качена по делото касационна жалба.

На същата дата е направена служебна справка и в правно-информационна система „Сиела“. Видно от направената екранна разпечатка е, че при изписване на името В.Т.К. и в резултат от търсенето в актовете на системата, излиза Решение № 14805/12.11.2013 г., по адм. дело № 8593/2013 г. по описа на ВАС.

С оглед изясняване на случая от фактическа и правна страна от ВАС и „С.Н.“ АД са изискани писмени становища и представяне на относими доказателства.

В отговор от „С.Н.“ АД изразяват становище за неоснователност на жалбата. Считат, че посочените от жалбоподателите данни свързани с номер на автомобила на жалбоподателя и посочения адрес за кореспонденция не са лични данни по смисъла на ЗЗЛД и не следва да са предмет на производството. Твърдят, че публикувана в правно-информационна система „Сиела“ информация е общодостъпна и е събрана по законоустановения ред, като в значителната си част не попада под специална закрила, която да забранява или пречатства нейното публикуване и разпространение във вида в който е публикувана.

От ВАС е ангажирано писмено становище за недопустимост на жалбата, с приложено към него пълномощно и Наръчник за вътрешните правила и процедури за работа на ВАС. На основание изложените в становището аргументи, процесуалният представител на ВАС моли образуваното административно производство да бъде прекратено.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъп до тези данни, както и контрол по спазване на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № Ж-827/18.07.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателите, естеството на искането, дата и подписи, с оглед което същата е редовна.

Във връзка с изложените в жалбата твърдения и събраните по административната преписка доказателства, Комисията счита жалбата за процесуално недопустима по отношение на В.Т.К., тъй като видно от съдържанието на публикуваното съдебно решение и касационната жалба е, че в същите се съдържат само негови две имена, които съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД и практиката на КЗЛД не са лични данни на лицето, следователно за жалбоподателя В.Т.К. не е налице правен интерес за подаване на жалбата. Двете имена на лицето безспорно са информация от личен характер, но информацията е в обем и вид, който не позволява да бъде направена еднозначна индивидуализация на физическото лице.

В останалата ѝ част по отношение на твърденията за извършено от страна на ВАС и „С.Н.“ АД нарушение на ЗЗЛД, изразяващо се в публикуване на Решение № 14805/12.11.2013 г., постановено по адм. дело № 8593/2013 г. на ВАС без да са анонимизирани личните данни на Т.Н.К., Комисията приема жалбата за допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, от физическо лице с правен интерес. Жалбата е от компетентността на КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Предмет на жалбата е неправомерното обработване на лични данни на Т.Н.К., чрез публикуване

на Решение № 14805/12.11.2013 г., постановено по адм. дело № 8593/2013 г. по описа на ВАС, на интернет страницата на ВАС и в правно-информационна система „Сиела“ без да са анонимизирани личните му данни, както и публикуването на интернет страницата на ВАС на касационна жалба, подадена от Т.Н.К.

Съдържащите се в публикуваното съдебно решение и в касационната жалба данни - три имена и адрес на Т.Н.К. са в обем достатъчен за идентифицирането му, следователно имат качеството на лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД. Публикуването на съдебното решение в правно-информационна система „Сиела“ и на интернет страницата на ВАС, както и публикуването на касационната жалба на страницата на съда е действие по обработване, в хипотезата на разкриване и разпространение, на съдържащите се в актовете лични данни на Т.Н.К.

Жалбата е насочена срещу ВАС и „С.Н.“ АД - собственик на правно-информационна система „Сиела“, които безспорно имат качеството на администратори на лични данни по отношение на обработването на личните данни на Т.Н.К., с оглед обстоятелството, че и ВАС и „С.Н.“ АД са публикували в базите си данни актове, съдържащи лични данни на жалбоподателя.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че ВАС и „С.Н.“ АД са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявления за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни с идент. № 51998 и № 110158.

Комисията не споделя изложените от ВАС мотиви за недопустимост на жалбата. Твърденията на процесуалният представител на ВАС, че „не е налице жалба срещу действията на администратор на лични данни“, както и доводите, че „предмет на спора не е нарушение на ЗЗЛД във връзка с публикуване на лични данни на жалбоподателите в съдебни акт“, са неоснователни и в противоречие с изложените в жалбата твърдения. В края на абзац втори от жалбата, жалбоподателите изрично посочват, че „считам, че е налице нарушение на Закона за защита на личните данни. Предвид това Ви молим да образувате производство, в рамките на което да установите изложените от нас обстоятелства“.

Видно от съдържанието на жалбата, изричната воля на жалбоподателите е да се образува административно производство за нарушение на правата им по ЗЗЛД, във връзка с действията на администраторите на лични данни ВАС и „С.Н.“ АД по публикуване на Решение № 14805/12.11.2013 г., постановено по адм. дело № 8593/2013 г. по описа на ВАС и подадената във връзка с него касационна жалба, без да са анонимизирани съдържащите се в тях лични данни.

Комисията не споделя аргументите на ВАС, че жалбата следва да се третира като заявление по чл. 28а от ЗЗЛД за заличаване на личните данни, тълкуване различно от волята на жалбоподателите. Издаването на задължително предписание на администраторите на лични данни да заличат личните данни от конкретно посочените публикувани актове е една от възможните законови последици в производството по чл. 38 от ЗЗЛД, каквото е й настоящето. Съгласно чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД при постановяване на решението си и в рамките на оперативната си самостоятелност, при констатиране на нарушение на ЗЗЛД, Комисията може да издаде задължително предписание, да определи срок за отстраняване на нарушението или да наложи административно наказание на администратора на лични данни.

Комисията не споделя и изложените от страна на процесуалния представител на ВАС аргументи за неоснователност на жалбата поради липса на правен интерес. Изложените в подкрепа на последното мотиви са неправилни, в противоречие с материалния и процесуалния закон и съдебната практика. Правният интерес следва да се преценява към момента на подаване на жалбата, а не към момента на постановяване на индивидуалния административен акт. Това е и релевантния момент за преценка на наличието или липсата на правен интерес. В случая към 18.07.2014 г., датата на подаване на жалбата в КЛЗД, е налице правен интерес на Т.Н.К. за подаване на жалбата, тъй като в публикуваното на страницата на съда решение и подадената във връзка с него касационна жалба, личните му данни (три имена и адрес) не са анонимизирани.

Предприетите от ВАС действия по заличаване на личните данни от съдебното решение, след подаване на жалбата в КЗЛД, са ирелевантни към правния интерес на жалбоподателя, който следва да е налице, и в конкретния случай е бил налице за Т.Н.К., при подаване на жалбата в КЗЛД. Предприетите от ВАС „бързи мерки“ за анонимизиране на личните данни от публикуваното съдебно решение следва да имат отношение само и единствено при определяне на размера на евентуално наложено административно наказание на администратора на лични данни.

На проведено на 12.11.2014 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за частично допустима – недопустима по отношение на В.Т.К. и допустима в останалата ѝ част по отношение на обработването на личните данни на Т.Н.К. Като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Т.Н.К. и ответни страни Върховен административен съд и „С.Н.“ АД, в качеството им на администратори на лични данни. Насрочено е открито заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество, а с оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от „С.Н.“ АД са изискани допълнителни доказателства.

В отговор от дружеството представят заверено ксерокопие на Инструкция за мерките за защита на личните данни, за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни в „С.Н.“ АД, както и заповед за утвърждаване на инструкцията.

На проведено на 22.01.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Т.Н.К. – редовно призван, не се явява, не се представлява.

Върховният административен съд – редовно уведомен, не се представлява.

„С.Н.“ АД – редовно уведомено, представлява се от адвокат К.Д. с представено в заседанието пълномощно. Адвокат Д. не сочи нови доказателства, няма доказателствени искания. Оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна, с подробно изложени в заседанието аргументи.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и служебно събраните такива, както и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-827/18.07.2014 г., в частта ѝ по отношение на неправомерното обработване на личните данни на жалбоподателя Т.Н.К., е основателна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че на официалната интернет страница на ВАС е публикувано съдебно Решение № 14805/12.11.2013 г., постановено по адм. дело № 8593/2013 г. по описа на ВАС, в което се съдържат три имена и адрес на жалбоподателя – Т.Н.К. След подаване на настоящата жалба, от страна на ВАС са предприети действия и отнасящите се до жалбоподателя лични данни са анонимизирани в публикуваното на сайта съдебно решение.

От събраните по преписката доказателства е видно, че на сайта на ВАС са качени сканирани документи по делото, в това число и касационна жалба, подадена от Т.Н.К., в която са посочени личните му данни – три имена и адрес. Достъпът до данните е свободен.

Трите имена и адрес на жалбоподателя Т.Н.К. имат характера на лични данни за лицето по смисъла на ЗЗЛД, а действията по публикуване на документи - съдебно решение и касационна жалба, в които същите се съдържат, е действие по разпространение на личните данни, което по смисъла на § 1, т. 1 от ДР от ЗЗЛД е обработване на лични данни.

С нормата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД е вменено в задължение на администратора на лични

данни да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

В качеството си на администратор на лични данни ВАС е следвало да предприеме необходимите технически и организационни мерки за защита на съдържащите се в съдебното решение лични данни на Т.Н.К. от неправомерен достъп и разпространение и съобразно разпоредбата на чл. 64, ал. 2 от Закона за съдебната власт да публикува съдебното решение по начин, който не позволява идентифицирането на физическото лице, упоменато в акта. Съгласно разпоредбата на чл. 64. от Закона за съдебната власт актовете на съдилищата се публикуват незабавно след постановяването им на интернет страницата на съответния съд при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и Закона за защита на класифицираната информация. Публикуването на актовете се извършва по начин, който не позволява идентифицирането на физическите лица, упоменати в тези актове.

С оглед факта, че при публикуване на съдебно решение на сайта на ВАС личните данни на г-н Ковачев не са анонимизирани, следва извода, че администраторът на лични данни е нарушил разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, като не е предприел необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателя Т.Н.К., в следствие на което същите са били обект на неправомерен достъп и разпространение до неограничен кръг лица, посетители на интернет страницата на ВАС.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираното нарушение налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението) са неприложими в случая, и в тази връзка налага на ВАС в качеството му на администратор на лични данни административно наказание – имуществена санкция за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на ВАС на установения правен ред.

При определяне размера на административното наказание Комисията съобрази целта на наказанието, което следва да има възпитателна, възпираща и предупредителна функция, а не да създава икономически затруднения на администратора на лични данни, допуснал нарушението. Комисията взе предвид, че след подаване на жалбата в КЗЛД администраторът е предприел мерки и личните данни на жалбоподателя са анонимизирани в публикуваното на сайта съдебно решение, с оглед на което определя административно наказание в минимума предвиден в закона за този вид нарушения.

Комисията счита, че в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД са и действията на ВАС по публикуване на официалната интернет страница на съда на подадена касационна жалба, във връзка с която е образувано адм. дело № 8593/2013 г., по описа на ВАС, без съдържащите се в нея лични данни за жалбоподателя да бъдат анонимизирани.

Публикуването в сайта на ВАС на касационна жалба, съдържаща лични данни за жалбоподателя, е действие по обработване на съдържащите се в жалбата лични данни. Обработването е незаконосъобразно, а непредприемането на съответните технически и организационни мерки от страна на ВАС по анонимизиране на лични данни на жалбоподателя е довело до неправомерното им разпространение до неограничен кръг лица, предвид факта, че достъпът до съдържанието на касационната жалба е неограничен.

С оглед оперативната самостоятелност на Комисията и с оглед обстоятелството, че се касае за качени на сайта и други документи, достъпът до които е свободен, в това число и акт за установяване на административно нарушение, съдържащ лични данни на жалбоподателя, Комисията счита за целесъобразно с оглед констатираното нарушение, да издаде задължително предписание на ВАС да съобрази публикуваните на официалната си страница документи, съдържащи лични данни на физическите лица, с изискванията на Закона за защита на личните данни и да анонимизира съдържащите се в тях лични данни, в частност да анонимизира личните данни на жалбоподателя съдържащи се в качени по делото сканирани документи.

Комисията счита жалбата за основателна и по отношение на правно-информационна система „С.Н.“ АД.

От изложените в жалба рег. № Ж-827/18.07.2014 г. твърдения, събраните доказателства и с оглед обстоятелството, че същите не са оспорени от страна на „С.Н.“ АД, се налага извода, че решение № 14805/12.11.2013 г., постановено по административно дело № 8593/2013 г., по описа на ВАС е публикувано и в правно-информационна система „Сиела“, без да са анонимизирани личните данни на жалбоподателя Т.Н.К. Този извод се потвърждава и от представената от дружеството Инструкция за мерките за защита на личните данни, за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни в „С.Н.“ АД, както и от изложените от процесуалният представител на дружеството твърдения, че „С.Н.“ АД абсолютно едно към едно е публикувала така, както са публикувани на страниците на съответния официален орган, какъвто в случая е ВАС, решенията и други съдебни актове, в автентичен и непроменен вид, запазвайки юридическата им цялост“.

Съгласно т. 4.2.3 от Инструкцията „документите, придобити от официален източник (Държавен вестник, съдилища, официални регистри и др.), съдържащи лични данни се публикуват в информационната система точно и без изменения, във вида в който са придобити от официалния източник, с цел да не се засяга тяхната цялост и по никакъв начин да не се изменя юридическата им същност“. В тази връзка при обработване на личните данни на физическите лица от дружеството е възприет и въведен принципа на прецизност, съгласно който личните данни на физическите лица следва да са прецизни, точни, пълни и актуални.

Публикуването в правно-информационна система „Сиела“ на документи съдържащи лични данни, в случая публикуване на съдебно решение, е действие по обработване на съдържащите се в документа лични данни и като такова следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД, при спазване на посочените в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД принципи.

В качеството си на администратор на лични данни и в изпълнение на задължението си по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД „С.Н.“ АД следва да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити личните данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

В конкретния случай и видно от приетата от дружеството инструкция за защита на личните данни е, че дружеството не предприема мерки за защита на личните данни, съдържащите се в публикувани в правно-информационната система съдебни решения и не анонимизира съдържащите се в тях лични данни.

Комисията не споделя изводите на процесуалния представител на дружеството, че съдът е отговорен за законосъобразността по отношение на формата и съдържанието на публикуваните от него актове, а отговорност на дружеството е да публикува актовете на съда в автентичен и непроменен вид. В тази връзка Комисията счита, че в случаите, в които актовете на съда се публикуват в правно-информационна система „Сиела“ отговорност на „С.Н.“ АД, в качеството и на собственик на информационната система и на администратор на лични данни, е да съобрази съдържанието им с разпоредбите на ЗЗЛД с оглед защита на личните данни на посочените в актовете лица. Отговорност на всеки администратор на лични данни е да обработва личните данни на физическите лица при наличие на поне едно от условията на допустимост на обработването посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД и при спазване на принципите разписани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Обработваните лични данни следва да съотнесими, свързани с и ненадхвърлящи целите за които се обработват, а в случаите когато се установи, че са неточни или непропорционални да се заличат или коригират.

В конкретния случай и с оглед целите на обработване на личните данни от страна на правно-информационна система „С.Н.“ АД, а именно информираност на обществото за дейността на съдилищата и практиката на съда при постановяване на съдебните актове, Комисията счита, че в противоречие на принципите на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД е разпоредбата на т.4.2.3 от приетата от „С.Н.“ АД

Инструкция относно публикуването на документи съдържащи лични данни, получени от официален източник в случая от съда.

„С.Н.“ АД в качеството му на самостоятелен администратор на лични данни следва да предприема необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на физическите лица съдържащи се в публикуваните в информационна система „Сиела“ актове на съда, като анонимизира съдържащите се в тях лични данни.

Комисията счита, че действия по анонимизиране на личните данни, съдържащи се в публикувани в правно-информационна система „Сиела“ съдебни актове, не биха довели до промяна на съдържанието и смисъла на съответния акт, още по малко до изменение на неговата юридическа цялост и издържаност. Тези действия само и единствено ще допринесат за спазване на ЗЗЛД от страна на „С.Н.“ АД, в качеството му на администратора на лични данни и собственик на правно-информационна система „Сиела“ и ще гарантират неприкосновеността на личността и личния живот на посочените в акта лица и ще осигурят защита на физическите лица в процеса на свободното движение на лични данни.

Във връзка с изложеното и с оглед обстоятелството, че след подаване на жалбата пред КЗЛД решението на ВАС е свалено и не е достъпно в правно-информационна система „Сиела“, Комисията счита за целесъобразно да издаде задължително предписание на „С.Н.“ АД да съобрази приетата от дружеството Инструкция за мерките за защита на личните данни, за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни в „С.Н.“ АД с разпоредбите на Закона за защита на личните данни и при публикуване на съдебни решения в правно-информационна система „Сиела“ да анонимизира съдържащите се в тях лични данни на физическите лица.

Цветелин Софрониев – член на Комисията за защита на личните данни, не споделя аргументите за основателност на жалбата по отношение на „С.Н.“ АД. Господин Софрониев счита жалбата в тази ѝ част за неоснователна, с оглед обстоятелството, че се касае за публикувана в правно-информационна система „Сиела“ информация, която е официална и общодостъпна. В подкрепа на теза си излага следните аргументи:

Видно от жалбата, жалбоподателите твърдят, че в резултат на изписване на името В.Т.К. в правно-информационна система „Сиела“ излиза „линк към Решение № 14805/12.11.2013 г. по адм. д. № 8593/2013 г. по описа на ВАС“. Следователно в правно-информационна система „Сиела“ не се съдържа нито самостоятелна, нито допълнителна информация за жалбоподателя, различна или надхвърляща вече общодостъпната в публичното интернет-пространство, обявена на официалната интернет-страница на ВАС. Т.е няма как да бъде обявено за противоправно действие на администратор на лични данни действието по позоваване на официална общодостъпна информация, изхождаща от официален държавен орган.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. На основание чл. 27, ал. 2, т. 5 и 6 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 1 и чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД обявява жалба № Ж-827/18.07.2014 г. за процесуално недопустима в частта ѝ относно В.Т.К. и прекратява образуваното административно производство, по отношение на тази част от жалбата, поради липса на правен интерес на жалбоподателя В.Т.К.

2. Обявява жалбата за основателна в останалата ѝ част, касаеща неправомерно обработване на личните данни на Т.Н.К. от ВАС и „С.Н.“ АД.

3. На основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага на ВАС, в качеството му на администратор на лични данни, административно наказание – имуществена санкция в размер на 500 лв. (петстотин лева) за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, изразяващо се в непредприемане на необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателя Т.Н.К., относно публикуване на официалната страница на съда на съдебно решение № 14805/12.11.2013 г., постановено

по административно дело № 8593/2013 г. по описа на ВАС, без да са анонимизирани личните данни на жалбоподателя Т.Н.К.

4. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД издава задължително предписание на ВАС, в качеството му на администратор на лични данни, да съобрази публикуването на официалната страница на съда документи, съдържащи лични данни на физическите лица, с изискванията на Закона за защита на личните данни и да анонимизира съдържащите се в тях лични данни.

5. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД издава на „С.Н.“ АД ЕИК ****, със седалище и адрес на управление ***** , задължително предписание да съобрази приетата от дружеството Инструкция за мерките за защита на личните данни, за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни в „С.Н.“ АД с разпоредбите на Закона за защита на личните данни и при публикуване на съдебни решения в правно-информационна система „Сиела“ да анонимизира съдържащите се в тях лични данни на физическите лица.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

О.М. Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-934/2014 г.

София, 23.03.2015 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков в заседание, проведено на 19.02.2015 г. (Протокол № 8), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-934/11.09.2014 г. от В.К.О. срещу „Б.М.Е.Б.“ ЕАД.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни, изразяваща се в подписването на договор без знанието и съгласието на жалбоподателя. Господин В.К.О. посочва, че в началото на м. август 2014 г. е получил обаждане от служител на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД, който го е уведомил за неплатени две месечни сметки по договор за предоставяне на телевизия. Жалбоподателят е изненадан, тъй като според него не е сключвал договор с оператора. Твърди, че адресът, посочен в договора не е неговият. В отговор на подадена жалба, от „Б.М.Е.Б.“ ЕАД е уведомен, че договорът е сключен по мобилен телефон, различен от неговия, но са вписани неговите имена и ЕГН. Жалбоподателят сочи, че договорът е за доставка на услуга на адрес, находящ се в ЖК „Света Троица“, без да му е известно кое лице живее там. Счита, че е извършена злоупотреба с неговите лични данни и моли Комисията за защита на личните данни

с оглед правомощията си на независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на личните им данни, да предприеме съответните действия и мерки по случая.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от В.К.О. срещу „Б.М.Е.Б.” ЕАД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от КЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „Б.М.Е.Б.” ЕАД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „Б.М.Е.Б.” ЕАД притежава Удостоверение № 297820 и е вписано в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД. Заявени са три регистъра: „Клиенти”, „Персонал” и „Трудови злополуки”.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 17.12.2014 г. (Протокол № 57), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 18.02.2015 г., пренасрочена за 19.02.2015 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя В.К.О. и ответна страна - „Б.М.Е.Б.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни.

С писмо с изх. № П-6417/06.10.2014 г. на Председателя на КЗЛД, както и по реда на чл. 61 от АПК, жалбоподателят е уведомен за откритото в КЗЛД административно производство по жалбата, както и за предприетите действия. Изискана е информация дали е сезирал други органи по случая. С оглед изясняването на факти и обстоятелства по случая, с писмо изх. № П-22/05.01.2015 г. от г-н В.К.О. е изискано копие на документа му за самоличност. В отговор, с молба вх. № М-330/29.12.2014 г. В.К.О. депозира заверено копие на личната си карта.

В условията на служебното начало, с писмо изх. № П-6418/06.10.2014 г. и повторно с писмо изх. № П-7937/12.11.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от АПК, „Б.М.Е.Б.” ЕАД е уведомено за откритото в КЗЛД административно производство. На основание чл. 36 от АПК от администратора на лични данни в срок е изискано писмено становище, да уточни как са придобити личните данни на жалбоподателя, както и относими доказателства към жалбата.

В отговор, с писмо вх. № П-8057/17.11.2014 г., „Б.М.Е.Б.” ЕАД депозира в КЗЛД становище, в което сочи, че В.К.О. е страна по договор за предоставяне на електронни съобщителни услуги от 05.06.2014 г., във връзка с който са обработвани личните му данни. Твърди се, че договорените услуги са инсталирани на абоната на 06.06.2014 г., за което страните са подписали протокол за инсталация. Поради неплащане за ползваните от г-н В.К.О. услуги за м. юни, юли и август 2014 г., договорът е прекратен и са начислени неустойки. „Б.М.Е.Б.” ЕАД счита, че е налице условие за допустимост да обработва личните данни на жалбоподателя, поради дадено негово изрично съгласие, поради което счита жалбата за неоснователна.

Към становището са приложени заверени копия на: Договор от 05.06.2014 г. за предоставяне на електронни съобщителни услуги и приложение от 05.06.2014 г. към него; протокол за инсталация; месечни сметки за периода юни – август 2014 г. и пълномощно на Я.З.

С писмо вх. № П-226/12.01.2015 г. „Б.М.Е.Б.” ЕАД предоставя заверени копия на Протокол за инсталация от 06.06.2014 г. и Договор от 05.06.2014 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Неговата цел, съгласно чл. 1, ал. 2 е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В тази връзка, в чл. 2, ал. 2 от него законодателят установява принципите, на които следва да бъде подчинено правомерното обработване на данните на физическите лица от администратори на лични данни, като тези принципи в своята цялост се отнасят към конкретните хипотези, уредени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, които обуславят допустимостта на обработване на данните.

За разглеждане на жалбата по същество в откритото заседание на КЗЛД, проведено на 19.02.2015 г. страните са редовно уведомени. „Б.М.Е.Б.” ЕАД се представлява от юрк. М.Д. с пълномощно по преписката.

Жалбоподателят не се явява и не изпраща процесуален представител. В деловодството на Комисията за защита на личните данни г-н В.К.О. депозира писмо вх. № П-1352/ 16.02.2015 г., с което уведомява Комисията, че е сезирал Софийска районна прокуратура. По случая е заведена жалба с рег. № 38/2015 г., по която на 20.01.2015 г. е изпратено искане до 03 РУП – СДВР за извършване на проверка.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед новопостъпилите доказателства по жалбата с писмо вх. № П-1352/16.02.2015 г., във връзка с подадена от В.К.О. жалба е образувано досъдебно производство, по което от разследващите органи се извършва проверка. Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са от значение за произнасяне от КЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, анализирайки предоставените писмени становища и доказателства в цялост, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба с рег. № Ж-934/11.09.2014 г. от В.К.О. срещу „Б.М.Е.Б.” ЕАД, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-949/2014 г.

София, 23.03.2015 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 19.02.2015 г. (Протокол № 8), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-949/17.09.2014 г. от Е.В.Г. срещу „Т.Ф.С.” ЕАД и „Е.М.” ООД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за извършена злоупотреба с лични данни. Жалбоподателката твърди, че е подложена на ежедневен тормоз по телефона от „Е.М.” ООД за задължение към „Т.Ф.С.” ЕАД, което е от 2005 г. Госпожа Е.В.Г. посочва, че близо 15 г. не е търсена за дължимите суми, които счита за погасени по давност, но през последната година колекторската фирма звъни по мобилните телефони както на нейния, така и на бившите ѝ съпруг и свекърва, също и на нейните родители. Счита, че правата ѝ по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) са нарушени и моли Комисията с оглед правомощията си да предприеме съответни действия по случая.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от Е.В.Г. срещу „Т.Ф.С.” ЕАД и „Е.М.” ООД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. От изложените твърдения може да се направи обоснован извод, че жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават „Т.Ф.С.” ЕАД и „Е.М.” ООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „Т.Ф.С.” ЕАД притежава Удостоверение № 23028. Заявени са три регистра: „Клиенти-комунални дружества”, „Персонал” и „Картодържатели”. ЕОС „Матрикс” ООД притежава Удостоверение № 17856. Заявени са два регистра: „Лични данни по трудови правоотношения” и „Лични данни на клиенти-длъжници”. Двете дружества са вписани в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 17.12.2014 г. (Протокол № 57), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 18.02.2015 г., пренасрочена за 19.02.2015 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката Е.В.Г. и ответни страни - „Т.Ф.С.” ЕАД и „Е.М.” ООД в качеството им на администратори на лични данни.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по случая, с писмо изх. № П-7050/ 17.10.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателката е изисквана информация кога е узнала за твърдяното нарушение, да приложи заверено копие на договор с „Т.Ф.С.” ЕАД, както и информация дали е сезирала и други органи по настоящия случай.

В условията на служебното начало, с писма изх. П-7047/17.10.2014 г. и № П-8718/ 02.12.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от АПК, съответно „Е.М.” ООД и „Т.Ф.С.” ЕАД са уведомени за откритото в КЗЛД административно производство. На основание чл. 36 от АПК от администраторите на лични данни са изисквани становища, както и относими към жалбата доказателства.

В отговор, с писмо вх. № С-651/29.10.2014 г., „Е.М.” ООД депозира становище, в което сочи, че на основание - договор за прехвърляне на вземания, сключен на 21.08.2013 г., „Т.Ф.С.” ЕАД продава и прехвърля на дружеството портфолио с изрично посочени необслужвани и просрочени вземания, произхождащи от договори за заем и кредитни карти, сключени с физически лица. По силата на посочения договор, задължението на г-жа Е.В.Г. е прехвърлено на „Е.М.” ООД под номер 1210 от Приложение № 1 към договора за цесия. Посочва се, че задължението на Е.В.Г. в размер 3 056,94 лв. произтича от договор за кредитна карта „Транскарт Класик МТел” от дата 26.10.2005 г. и Анекс № 1 към него от 30.12.2005 г. В качеството си на кредитор на вземането, съгласно изискването на чл. 99 от ЗЗД, „Е.М.” ООД твърди, че за извършената цесия е изпратило уведомление до г-жа Е.В.Г. На адреса за кореспонденция с жалбоподателката, предоставен от „Т.Ф.С.” ЕАД, уведомителното писмо е получено от лицето Н.Ф., поради което уведомително писмо е изпратено и на постоянния адрес на г-жа Е.В.Г., посочен от нея при сключването на договор с „Т.Ф.С.” ЕАД, но пратката се е върнала като „непотърсена”. „Е.М.” ООД заявява, че за извършената промяна, съгласно Раздел III, чл. 9, ал. 1 от договора за предоставяне на кредитна карта, жалбоподателката следва своевременно да уведоми издателя на картата за всички промени, настъпили по отношение на декларираните в заявлението данни, което в настоящия случай не е сторила. С оглед предприемане на извънсъдебни действия по събиране на вземането, служители на фирмата за събиране на вземания са осъществявали контакт с Е.В.Г. по телефона, като телефонните разговори се извършени по строго определен от дружеството протокол. „Е.М.” ООД счита жалбата за неоснователна и необоснована и моли КЗЛД да прекрати административното производство по жалбата.

Към становището са приложени заверени копия на: Удостоверение № 17856; Договор за предоставяне на кредит и Анекс № 1 към него; известие за доставяне от 09.09.2013 г.; Договор за прехвърляне на вземания от 21.08.2013 г.; пълномощно в полза на гл. юрк. А.К. и удостоверение за актуално състояние.

„Т.Ф.С.” ЕАД депозира становище с вх. № С-783/13.12.2014 г., в което сочи, че към настоящия момент не е налице действащ договор за кредит с г-жа Е.В.Г., тъй като вземанията на дружеството към нея са прехвърлени изцяло на „Е.М.” ООД, съгласно договор за цесия от 21.08.2013 г. „Т.Ф.С.” ЕАД счита жалбата за неоснователна, тъй като в чл. 9, ал.2, б. „А” от договора за кредит от дата 19.09.2005 г. кредитополучателят Е.В.Г. е декларирала своето съгласие дружеството да прехвърля на трети лица всички предсрочно изискуеми вземания, произтичащи от договора за кредит. Към становището са приложени копия на: Заявление за кредитна карта Транскарт и договор за кредит от 19.10.2005 г.; Договор за цесия от 21.08.2013 г. и пълномощно към него.

В допълнение, с писмо вх. № П-1428/20.02.2015 г., „Т.Ф.С.” ЕАД изпраща Уведомление изх. № МА 00070342/27.08.2013 г. до Е.В.Г. за извършената цесия, както и известие за доставянето му.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателката, изразяваща се в предоставянето им от „Т.Ф.С.” ЕАД на трети лица. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, „предоставяне” е вид обработване на лични данни.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон.

При преценка относно основателността на жалбата, КЗЛД изследва наличието на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката.

За разглеждане на жалбата по същество в откритото заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 19.02.2015 г., страните са редовно уведомени. Жалбоподателката не се явява и не изпраща процесуален представител. За „Е.М.” ООД се явява юрк. Ц.Р.Д. с пълномощно по преписката. „Т.Ф.С.” ЕАД се представлява от адв. Ц.Г. с изрично пълномощно. Юрисконсулт Д. предоставя и Комисията приема Потвърждение за извършената цесия на парични вземания на основание чл. 99 от ЗЗД и посочва, че дружеството, което представлява обработва личните данни въз основа на сключения договор с „Т.Ф.С.” ЕАД. За извършеното прехвърляне жалбоподателката е надлежно уведомена чрез изпратено уведомление на адреса ѝ за кореспонденция, поради което счита жалбата за неоснователна. Адвокат Г. заявява, че в чл. 9, ал. 2, буква „в” от договора за кредит е уредено, че кредитополучателя декларира съгласието си личните му данни да бъдат предоставяни на трети лица във връзка с изпълнението по договора, какъвто е настоящият случай. Предвид изложеното, както и по аргументи от писменото станивище, счита жалбата на г-жа Е.В.Г. за неоснователна.

Законът за защита на личните данни изисква обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни да се осъществява законосъобразно и добросъвестно, при спазване неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В тази връзка, в чл. 2, ал. 2 законодателят установява принципите, на които следва да бъде подчинено правомерното обработване на данните на физическите лица от администратори на лични данни, като тези принципи в своята цялост се отнасят към конкретните хипотези, уредени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, които обуславят допустимостта на обработване на данните.

В чл. 4 от Закона за защита на личните данни се съдържат императивни разпоредби, в които законодателят е указал в кои случаи е допустимо обработването на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни. Не е спорно обстоятелството, че между жалбоподателката и „Т.Ф.С.” ЕАД е налице валидно правоотношение, от което следва извода, че е налице съгласието на г-жа Е.В.Г. дружеството да обработва свързаните с нея лични данни. От изложените в жалбата твърдения може да се направи обоснован извод, че за администратора на лични данни - „Т.Ф.С.” ЕАД е налице условие за допустимост за обработване на личните данни на жалбоподателката, съдържащо си в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. При анализ на събраните в хода на административното производство доказателства се установява, че между страните е налице валидно правоотношение във връзка с договора за кредит. По смисъла на легалната дефиниция, съдържаща се в § 1, т. 13 от ДР на ЗЗЛД, „съгласие” на физическото лице е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани, какъвто е настоящият случай.

Видно от Заявление за кредитна карта Транскарт от 19.10.2005 г. и Договор за предоставяне на кредит – транскарт на физическо лице, подписани от страните по тях, г-жа Е.В.Г. е предоставила доброволно личните си данни – имена, ЕГН, адрес, номер на документ за самоличност и дата на издаването му, месторабота и телефони за контакт. В чл. 14 от Договора за предоставяне на кредит - транскарт на физическо лице се съдържа изрична клауза, че с подписването му кредитополучателят приема Общите условия. Съгласно чл. 9, ал. 2, т. 3 от същия, кредитополучателят дава съгласие издателят да предоставя личните му данни на трети лица във връзка с изпълнението по настоящия договор, при спазване на ЗЗЛД. От изложеното следва, че е налице съгласието на Е.В.Г. при неизпълнение на договорните си задължения „Т.Ф.С.” ЕАД да предоставя личните ѝ данни на фирма за събиране на вземания.

Жалбоподателката не отрича, че има неизплатени задължения към „Т.Ф.С.” ЕАД, но се позовава на тяхното погасяване по давност. Относно размера на дължимите суми, както и възраженията за погасителната им давност, касаят гражданско-правни взаимоотношения, по които административният

орган няма правомощия да се произнесе. Но следва да се отчете обстоятелството, че възражение за давност може да се уважи единствено от съд. Предвид изложеното, Комисията приема, че задължението на жалбоподателката е валидно и изискуемо и за „Т.Ф.С.” ЕАД е налице условие, по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД да търси начин на заплащането му.

На правно основание - Договор за продажба и прехвърляне на вземания (цесия) от дата 21.08.2013 г., „Т.Ф.С.” ЕАД прехвърля на „Е.М.” ООД свои парични вземания, произтичащи от просрочени и неизплатени договори за кредит на физически лица. В Приложение № 1 към цитирания договор се съдържа списък на длъжници на „Т.Ф.С.” ЕАД, сред които под номер 1210 са имената и на жалбоподателката. Следователно вземането от г-жа Е.В.Г. е част от извършената цесия.

В изпълнение на договорните си задължения „Е.М.” ООД предприема действия относно уведомяването, по смисъла на чл. 99 от ЗЗД, на лицето за извършената цесия. Видно от известието за доставяне, „Е.М.” ООД е осъществил контакт с лице, находящо се на посочения от жалбоподателката постоянен адрес за контакти в гр. К. Съгласно чл. 9, ал. 1 от договора за отпускане на кредит, кредитополучателят е длъжен да уведомява издателя за всички промени, настъпили по отношение на декларираните в заявлението данни. Едновременно с посоченото, от фирмата за събиране на вземания са предприети действия по уведомяването на Е.В.Г. и по телефона.

При анализ на събраните в хода на административно производство доказателства не се установява неправомерно обработване на личните данни на Е.В.Г. от страна на администратор на лични данни, нито нарушаване на правата ѝ по Закона за защита на личните данни. Личните данни на жалбоподателката са обработени от страна на Т.Ф.С.” ЕАД и „Е.М.” ООД в качеството им на администратори на лични данни в съответствие с императивните законови изисквания. Обработването на личните данни на жалбоподателката е законосъобразно по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД, тъй като обработването е било необходимо с оглед сключения договор, както и за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което данните се отнасят е страна.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни приема, че разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Господин Венцислав Караджов – председател на КЗЛД и господин Цветелин Софрониев – член на КЗЛД гласуват с особено мнение предвид следното:

Задължение на администратора на лични данни съгласно чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД е, когато личните данни не са получени от физическото лице, за което те се отнасят, администраторът или негов представител му предоставя данните, които идентифицират администратора или неговия представител; целите на обработването на личните данни; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити; данните за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им, както и информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни. Законът не прави разлика дали става въпрос за администратор на лични данни или негов представител. И в двата случая задължението за уведомяване на физическото лице по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД е вменено на съответния администратор на лични данни. В този смисъл е Решение № 15611 от 19.12.2014 г. на ВАС, че фирмите, които събират просрочени задължения конкретно към мобилен оператор не са обработващи, а администратори на лични данни.

Видно от известието за доставяне на писмото, съдържащо уведомление за извършеното прехвърляне на вземането, същото се е върнало като „непотърсено”. Следователно жалбоподателката не е уведомена надлежно за извършената цесия. Администраторът на лични данни „Е.М.” ООД не е изпълнил задължението си по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД и не е предоставил информация на г-жа Е.В.Г. на какво основание обработва личните ѝ данни; не е указал основание за възникване на задължението и същото не е индивидуализирано по размер и срок.

Поради горното, считат жалбата в частта срещу „Е.М.” ООД за основателна.

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-949/17.09.2014 г. от Е.В.Г. срещу „Т.Ф.С.” ЕАД и „Е.М.” ООД.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

О.М. Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

О.М. Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж- 976/14 г.

София, 06.04.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 17.02.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-976/ 02.10.2014 г., подадена от Н.П.П. срещу НЗОК.

Господин Н.П.П. сезира КЗЛД с твърдения, че госпожа Д.Т.-К., служител на Столична здравноосигурителна каса (СЗОК), в нарушение на ЗЗЛД, неправомерно, е направила публична информация, свързана със здравословното му състояние. Жалбоподателят уведомява, че пред свидетели госпожа Д.Т.-К. е разпространила личните му данни, служейки си спрямо него с квалификации като: „смъртник”, „онкоболен”, „малко ти остава да живееш”, „ще ти помогна да умреш”, противоречащи на медицинската етика и на поведението, съответстващо на лице, работещо в здравно заведение.

Господин Н.П.П. приема правата си за нарушени, поради което иска от комисията да бъде извършена проверка за начина, по който Д.Т.-К. се е снабдила с информация за здравословното му състояние. Жалбоподателят счита, че е налице „изтичане на информация от СЗОК и изразява опасения относно сигурността на личните данни на пациентите

Жалба рег. № Ж-976/02.10.14 г., е подадена по електронен път, неподписана с електронен подпис. Жалбата е адресирана до Столична здравноосигурителна каса с копие до Комисията за защита на личните данни. Междувременно, в деловодството на комисията постъпва и втора жалба от господин Н.П.П. – с рег. № Ж-987/06.10.2014 г., с аналогично съдържание, но този път, адресирана до Регионалната здравноосигурителна каса. Към двете жалби не са приложени доказателства в подкрепа на изложените в тях твърдения.

В условията на служебното начало в административния процес и с оглед задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, от НЗОК и от СЗОК е изискано изразяване на писмени становища, ведно с относимите към случая доказателства.

Предвид обстоятелството, че жалбата, с която комисията е сезирана първоначално не е

подписана, до жалбоподателя е изпратено писмо, указващо му отстраняване на нередовностите на жалбата.

От НЗОК уведомяват за предприети действията по изясняване на случая, след което администраторът ще предостави становище, подкрепено с относимите доказателства.

В писменото си становище по жалбата на господин Н.П.П. СЗОК сочи, че госпожа Д.Т.-К. изпълнява длъжността „главен експерт” в отдел „Дентална помощ”, в който информацията за здравноосигурените лица е свързана с извършвани дентални дейности от договорни партньори на касата, които се явяват изпълнители на дентална помощ. От касата информират, че предвид изясняване на фактическата обстановка по случая от експерта е изискано писмено обяснение, а от жалбоподателя представяне на доказателства, подкрепящи твърденията му.

Към становището е приложено писмо изх. № 55-00-447/15.10.2014 г. на СЗОК, адресирано до Н.П.П., с което от него се изисква да посочи кога, къде и пред кои свидетели е разпространена информация за здравословното му състояние. Приложени са писмо изх. № 90-00-267/15.10.2014 г. на СЗОК, адресирано до Д.Т.-К., с което от нея е изискано представянето на писмено обяснение по случая; писмо вх. № 90-00-267/1/16.10.2014 г., с което госпожа Д.Т.-К. е представила на СЗОК писмените си обяснения; длъжностна характеристика за длъжността „главен експерт” в отдел „Дентална помощ” към СЗОК; декларация от Д.Т.-К. по ЗЗЛД от 24.09.2008 г. и Инstrukция № РД-16-36/23.12.2008 г. за мерките и средствата за защита на личните данни, обработвани и съхранявани от СЗОК/РЗОК.

В изпълнение на указанията, дадени му от КЗЛД, господин Н.П.П. депозира писмо, с което конкретизира първоначалната си жалба, уточнявайки че естеството на искането му е свързано с проверка на начина на съхранение на лични данни от РЗОК-София. Жалбоподателят иска КЗЛД да събере доказателства относно регламента и практиката на съхранение на личните данни в РЗОК-София, както и практиката, свързана със защитата на достъпа до тях.

В чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира КЗЛД. От твърденията, изложени в жалбите и от приложените към тях доказателства може да се приеме, че жалби рег. № Ж-976/02.10.2014 г. и рег. № Ж-987/06.10.2014 г. са подадени в срок.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК административният орган е длъжен да провери, при постъпване на искането, предпоставките за допустимост на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. НЗОК е администратор на лични данни, изпълнила е задължението за подаване на заявление за регистрация пред комисията, заявявайки 5 броя регистри. Столичната здравноосигурителна каса не е юридическо лице и в настоящия случай има качеството на обработващ лични данни по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 05.11.2014 г. КЗЛД взема решение, на основание чл. 32 АПК, с което обединява - за разглеждане в едно общо производство, жалба с рег. № Ж-976/02.10.2014 г., подадена от Н.П.П. срещу СЗОК и жалба с рег. № Ж-987/06.10.2014 г., подадена от Н.П.П. срещу РЗОК. Комисията приема горните жалби за недопустими по отношение на Д.Т.-К., поради липсата на пасивно легитимирана страна в административното производство и за допустими по отношение на СЗОК и НЗОК.

На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА Комисията конституира СЗОК и НЗОК като ответни, а госпожа Д.Т.-К. – като заинтересована страна в производството.

Жалба рег. № Ж-976/02.10.2014 г., към която – за разглеждане в общо производство, е присъединена жалба с рег. № Ж-987/06.10.2014 г., е определена за разглеждане по същество в открито заседание на КЗЛД, насрочено за 21.01.2015 г. На заседанието на КЗЛД, проведено на 21.01.2015 г.

се явяват жалбоподателят Н.П.П. – лично и юрисконсулт В.Д., процесуален представител на СЗОК. Комисията взема решение, с което допуска изслушването на двама свидетели на жалбоподателя, отлага и насрочва разглеждането на жалбата за 04.02.2015 г.

На заседанието на КЗЛД, проведено на 04.02.2015 г. се явяват жалбоподателят Н.П.П. – лично, главен юрисконсулт С.К.-Н., процесуален представител на НЗОК и юрисконсулт В.Д., както и госпожа Д.Т.-К. – лично.

На заседанието са изслушани госпожа Л.Л.К. и госпожа Е.Б.С. - допуснатите двама свидетели на жалбоподателя. На същото заседание са изслушани и свидетелите К.Г. и И.Р., допуснати по молба рег. № М-12/27.01.2015 г. на Д.Т.-К.

Госпожа Л.Л.К. и госпожа Е.Б.С. свидетелстват, че на 27.09.2014 г., при скандал между жалбоподателя и госпожа Д.Т.-К., от балконите на блока, в който и двамата живеят, са чули госпожа Д.Т.-К. да нарича Н.П.П. раково болен, да го определя като злобен поради заболяването му и крещи, че ще го довърши.

Същевременно, свидетелите К.Г. и И.Р., допуснати по молба на госпожа Д.Т.-К., твърдят, че тя заедно със съпруга си е гостувала по същото време в дома на господин К.Г. в село П.

В хода на заседанието госпожа Д.Т.-К. заявява, че като служител на СЗОК никога не е имала достъп до личните данни на господин Н.П.П., тъй като сектора, в който работи се занимава с документи и обработка на отчети, по които се извършват заявените плащания от денталните лекари.

Процесуалният представител на НЗОК също заявява, че служителката Д.Т.-К., поради естеството на работата ѝ и според длъжностната ѝ характеристика, няма достъп до личните данни на пациенти - здравноосигурени лица и представя справка относно лицата от СЗОК, имащи достъп до персонализираната информационна система.

След изслушване на страните в административното производство и на допуснатите в производството свидетели, вземането на решение по жалбата на господин Н.П.П. се отлага за следващо заседание на комисията в пълен състав.

На свое заседание, проведено на 17.02.2015 г. КЗЛД приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-976/02.10.2014 г. е основателна, тъй като събраните по административната преписка доказателства сочат, че личните данни на господин Н.П.П. са обработени от администратор на лични данни – НЗОК, чрез служителя на СЗОК - Д.Т.-К., в нарушение на задълженията, вменени му от чл. 23 от ЗЗЛД – без да са предприети необходимите технически и организационни мерки, за да бъдат защитени данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Член 1, ал. 2 от ЗЗЛД гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

Разпространяването на лични данни представлява обработване на лични данни, съгласно легалната дефиниция, дадена в § 1 от ДР на ЗЗЛД.

Според АПК свидетелските показания представляват допустимо доказателствено средство за установяване на обстоятелства, които не могат да бъдат установени по друг начин, предвид което комисията приема, че с обясненията си свидетелите на жалбоподателя потвърждават твърденията, съдържащи се в жалбата на господин Н.П.П.

Същевременно, госпожа Д.Т.-К. не се позовава и не навежда в своя защита фактите, станали известни от обясненията на свидетелите, допуснати по нейна молба и изслушани пред комисията, нито в писмените обяснения, дадени пред преките ѝ ръководители, нито в хода на административното производство, преди заключителната му фаза.

Може да се направи извод, че жалбата, подадена от господин Н.П.П. е основателна по отношение на НЗОК, която в качеството ѝ на администратор на лични данни не е предприела необходимите технически и организационни мерки за опазване на отнасящата се до него информацията. По този начин е станало възможно неправомерното ѝ добиване от служител на касата и разпространението ѝ пред неограничен кръг лица.

Специфичността и сложността на диагнозата на господин Н.П.П. сочат, че данни за заболяването му са получени чрез информационната система на НЗОК по отношение на здравноосигурените лица-пациенти.

В хода на откритото заседание на КЗЛД по жалба рег. № Ж-976/02.10.2014 г. господин Венцислав Караджов – председател на КЗЛД и господин Цанко Цолов – член на КЗЛД, изразиха особеното мнение, че въпреки твърденията на господин Н.П.П. за нарушение на чл. 23 от ЗЗЛД от НЗОК чрез служителя Д.Т.-К., от събраните писмени и гласни доказателства не се установява нарушение на правата на жалбоподателя по ЗЗЛД, а случаят представлява конфликт от социално-битов характер.

Според господин Караджов и господин Цолов остава недоказано по безспорен начин, че госпожа Д.Т.-К. е узнала за заболяването на Н.П.П. в кръга на своите служебни правоотношения със СЗОК, в качеството ѝ на главен експерт в отдел „Дентална помощ”.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-976/02.10.2014 г., подадена от Н.П.П. срещу НЗОК, за основателна.

2. На основание чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни налага на НЗОК, със седалище и адрес на управление гр. София, 1407, ул. „Кричим” № 1, с ЕИК ***, административно наказание – имуществена санкция, в размер на 2 000 (две хиляди) лева, за това че в качеството си на администратор на лични данни е обработило личните данни на Н.П.П. в нарушение на чл. 23 от ЗЗЛД.**

След влизане в сила на настоящето решение, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. “Акад. Иван Гешов”-№ 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

О.М. Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

О.М. Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-1/2015 г.
София, 07.04.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 11.03.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по допустимост жалба рег. № Ж-1/05.01.2015 г., подадена от В.Л.К. срещу „Б.Т.К.“ (БТК) ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от В.Л.К., в която са изложени твърдения за злоупотреба с личните данни на К.Г.А. Жалбоподателката информира, че на 01.12.2014 г. съпругът ѝ г-н К.Г.А. посетил офис на БТК ЕАД с цел закупуване на мобилен апарат и сключил „договор с доста висок за него тарифен план“. Сочил, че за сключване на договора „личните му данни са взети от направление за лекар“, тъй като не е носил със себе си документ за самоличност и допълва, че съпругът ѝ е 100 % незрящ и с цел избягване на злоупотреби и измами тя съхранява личната му карта.

Госпожа В.Л.К. счита, че е налице злоупотреба с личните данни на г-н К.Г.А. и моли Комисията да ѝ укаже „съдействие за анулиране на договора“.

Към жалбата е приложено копие на: пълномощно рег. № 3649/07.05.2008 г., издадено от нотариус Е.П.; експертно решение № 1874/05.11.2012 г. на ТЕЛК-Кюстендил; копие на договор № 500730284501122014-32327977, сключен между К.Г.А. и БТК ЕАД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Подадената от г-жа В.Л.К. жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално недопустима. Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Предпоставките са кумулативно изброени, наличието на предпоставка от категорията на отрицателните (т. 3) или липсата на положителна/и такава (т. 1, 2, 4, 5 и 6) е условие за недопустимост на искането.

Съгласно чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК наличието на правен интерес на заявителя е условие за допустимост на искането. В конкретния случай и с оглед обстоятелството, че подадената от г-жа В.Л.К. жалба касае неправомерно обработване на личните данни на трето лице, различно от жалбоподателката, се налага извода, че за жалбоподателката не е налице правен интерес от подаване на жалба, последния по аргумент от чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК е задължителна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни, в правомощието на която е да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица.

Въпреки указанията дадени на жалбоподателката да представи доказателства за представителната ѝ власт по отношение на К.Г.А. - лицето чийто права счита за нарушени, такива не са ангажирани. Видно от съдържанието на представеното от г-жа В.Л.К. пълномощно е, че същото има за предмет и урежда представителната власт на жалбоподателката спрямо К.Г.А. само и единствено „пред съд и прокуратура“, както и по отношение на разпореждане със суми внесени по сметка в „Обединена българска банка“ АД. Пълномощното е изрично и не касае представителство пред административни органи с оглед което се налага извода, че г-жа В.Л.К. не е упълномощена да представлява г-н К.Г.А. пред КЗЛД и да подава от негово име жалби в Комисията.

В допълнение и с оглед изразеното от жалбоподателката желание Комисията да ѝ „съдейства за анулиране на договора“ сключен между г-н К.Г.А. и БТК ЕАД следва да се отбележи, че извън правомощията на Комисията, респективно извън приложеното поле на ЗЗЛД е произнасянето по въпроси касаещи облигационни отношения, в конкретния случай прекратяване на сключен договор за услуги, отношения, които следва да се уредят по взаимно съгласие между страните по договора или по съдебен ред.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК и чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-1/05.01.2015 г., подадена от В.Л.К. срещу „Б.Т.К.“ ЕАД, като процесуално недопустима, поради липса на правен интерес на жалбоподателката.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-64/2015 г.

София, 07.04.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 18.03.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по допустимост жалба рег. № Ж-64/23.02.2015 г., подадена от С.А.С. и А.С.А. срещу Т.Й.П.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от С.А.С. и А.С.А., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните им данни от Т.Й.П. Жалбоподателите твърдят, че от януари 2015 г. г-жа Т.Й.П. публикува в страницата си в социалната мрежа „Фейсбук“ снимки на г-н С.А.С., унизителни коментари, лични телефонни номера и „записи на гласови разговори“, с което нарушава личното им име и ги злепоставя пред съгражданите им.

Жалбоподателите молят „да бъде премахнат този унизителен сайт“ и поставят въпроси, касаещи личните данни.

Към жалбата са приложени незаверени копия от публикации в социалната мрежа.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-64/23.02.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателите, естеството на искането, дата и подписи, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално недопустима. Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Предпоставките са кумулативно изброени, наличието на предпоставка от категорията на отрицателните или липсата на положителна/и такава е условие за недопустимост на искането. Законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон, за които съответният административен орган следва да следи служебно (чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК).

Приложимостта на ЗЗЛД е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от закона. Наличието на администратор на лични данни, като ответна страна в производството развиващо се по реда на ЗЗЛД пред КЗЛД е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съответната жалба.

В конкретния случай, жалбата е насочена срещу физическо лице г-жа Т.Й.П., което не е администратор на лични данни, следователно лисва пасивно легитимирана страна в производството, поради което Комисията не може да упражни правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

Видно от съдържанието на жалбата и приложените към нея документи е, че се касае за обработване на лични данни на г-н С.А.С. от физическо лице за лични цели, а именно публикуването им в социална мрежа. В тази връзка и с оглед разпоредбата на чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД, съгласно която ЗЗЛД не се прилага за обработването на лични данни, извършвано от физически лица за техни лични или домашни дейности, се налага извода, че предметът на жалбата е извън приложното поле на ЗЗЛД и компетентността на Комисията. Извън приложното поле на ЗЗЛД, респективно извън правомощията на Комисията е и „премахването“ на интернет сайтове, каквото е желанието на жалбоподателите.

Относно поставения от жалбоподателите въпрос за обхвата на понятието лични данни следва да се отбележи, че легално определение на понятието е дадено в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД. Съгласно цитираната разпоредба лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, свързани с физическата, физиологичната, генетичната, психическата, психологическата, икономическата, културната, социалната или друга идентичност на лицето. В тази връзка следва да се отбележи, че в приложените към жалбата документи се съдържат лични данни три имена, адрес, единен граждански номер, изображение и мобилен номер само за жалбоподателя г-н С.А.С., но не се съдържат лични данни за жалбоподателката А.С.А., следователно за последната липсва правен интерес от подаване на жалбата, който по аргумент от чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК е задължителна процесуална предпоставка за допустимостта ѝ.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД и чл. 27, ал. 2, т. 5 и 6 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-64/23.02.2015 г., подадена от С.А.С. и А.С.А. срещу Т.Й.П., като процесуално недопустима, поради липса на пасивно легитимирана страна – администратор на лични данни и липса на правен интерес от страна на жалбоподателката.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Цветелин Софрониев /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ Ж-964/2014 г.****София, 07.04.2015 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 18.03.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-964/23.09.2014 г., подадена от Н.Ж.Н.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Н.Ж.Н., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни. Жалбоподателката информира, че на 17.09.2014 г. получила на електронната си поща ***** електронно съобщение от ***** , в което се обръщали към нея поименно. Жалбоподателката твърди, че никога не е посещавала въпросния сайт, не се е регистрирала в него и не е дала съгласието си за обработване на личните й данни. Счита, че е налице злоупотреба с личните й данни и моли Комисията да направи проверка по случая.

Към жалбата са приложени разпечатки на електронни съобщения изпратени от и до *****.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е направена служебна справка на сайта ***** . Видно от направените екранни разпечатки на публикувана на сайта информация в раздел „Условия за ползване“ е, че сайта ***** и виртуалната платформа Scoretwice се поддържат и контролират от „Е.Т.Б.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *****.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от дружеството е изискано писмено становище по жалбата и прилагане на относими доказателства. Конкретно е изискана информация за това обработва ли, на какво основание и в какъв обем, дружеството лични данни на жалбоподателката по повод виртуалната платформа Scoretwice и сайта *****.

В отговор от „Е.Т.Б.“ ЕАД изразяват становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. От дружеството твърдят, „че информацията, с която разполага „Е.Т.Б.“ ЕАД за жалбоподателката не е в такъв обем, че същата да може да бъде индивидуализирана“. Считат, че „информацията за имейл адреса на едно лице не попада в обхвата на определението „лични данни“ и не се ползва от защитното действие на ЗЗЛД. В допълнение от дружеството твърдят, че дори да се приеме, че е налице

обработване на лични данни, то личните данни на жалбоподателката са обработени за целите на директния маркетинг при спазване на принципите посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Сочат, че сайтът **** представлява виртуална платформа, създадена единствено с цел предлагане на лицата на продукти и услуги, налични в мрежата на конкретни търговци, с които „Е.Т.Б.“ ЕАД е сключило договори.

От дружеството сочат, че имейл адресът на жалбоподателката „явно е попаднал в базата данни на дружеството от някоя друга подобна виртуална платформа, предоставяща по подобен начин стоки и услуги, което означава, че жалбоподателката е изразила съгласието си свързаните с нея лични данни да бъдат обработвани за целите на директния маркетинг“.

В допълнение от дружеството сочат, че считат подадената от г-жа Н.Ж.Н. жалба за изрично волеизявление по смисъла на чл. 34а, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД и приемат, че с това действие лицето е оттеглило съгласието си личните му данни да бъдат използвани за директен маркетинг“ и в тази връзка „уведомяват Комисията, че обработването на данните на жалбоподателката за предоставяне на информация за стоки и услуги е прекратено“.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-964/23.09.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни в обем от две имена и електронен адрес ***** на жалбоподателката от „Е.Т.Б.“ ЕАД, в качеството му на собственик на сайта ***** и виртуалната платформа Scoretwice, за целите на директния маркетинг.

Видно от представената от жалбоподателката екранна разпечатка, е че на 17.09.2014 г. от имейл адрес ***** до ***** е изпратен имейл с наименование „Награда от Score Twice за именния Ви ден“. Видно от съдържанието на имейла, е че съдържа две имена на жалбоподателката и информация за получена от жалбоподателката награда за именния й ден в размер на 50 бонус точки, които може да използва за пазаруване в магазина на Score Twice.

Комисията счита, че данните за електронния адрес на жалбоподателката в комбинация с двете й имена са информация която безспорно може да индивидуализира жалбоподателката, следователно има качеството на лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД и се ползва от защитното поле на ЗЗЛД.

Употребата на лични данни за целите на предлагане на стоки и услуги по пощата, в конкретния случай по електронната поща, е действие по обработване на личните данни и като такова следва да е извършва съобразно с разпоредбите на ЗЗЛД.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай администратор на лични данни е „Е.Т.Б.“ ЕАД, в качеството му на собственик на сайта ***** и виртуалната платформа Scoretwice.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че „Е.Т.Б.“ ЕАД е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 305590 и заявен регистър „Клиенти“.

На заседание на Комисията, проведено на 26.11.2014 г., жалба № Ж-964/ 23.09.2014 г. е приета за процесуално допустима. Като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Н.Ж.Н. и ответна страна – „Е.Т.Б.“ ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от „Е.Т.Б.“ ЕАД е изискана допълнителна информация и доказателства.

В отговор от „Е.Т.Б.“ ЕАД сочат, че дружеството не разполага и не поддържа електронна база данни, касаеща информация за първоначалната регистрация на жалбоподателката във виртуалната платформа Scoretwice. Сочат, че „вероятно e-mail адресът на жалбоподателката е попаднал в базите данни на „Е.Т.Б.“ ЕАД от придобита от дружеството платформа *** и софтуерна система за абонамент ****. В депозирания от дружеството отговор не е ангажирано становище, съответно не са представени и доказателства за изпълнение на задължението на дружеството да уведоми жалбоподателката за правата ѝ по чл. 34 а, ал. 1 от ЗЗЛД.

На заседание на КЗЛД, проведеното на 04.02.2015 г., жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката - редовно уведомена, не се явява, не се представява.

Ответната страна – „Е.Т.Б.“ ЕАД - редовно уведомена, не се представява.

В хода на административното производство г-жа Н.Ж.Н. депозира молба за отказ от жалбата и прекратяване на образуваното по случая административно производство. Молбата съдържа всички законово изискуеми реквизити, същата е надлежно подписана и в нея жалбоподателката категорично и ясно е изразил волята си за десезиране на КЗЛД.

Предвид факта, че към датата на подаване на молбата, образуваното административно производство не е приключило и с оглед събраните по административната преписка доказателства и обстоятелството, че г-жа Н.Ж.Н. е активно легитимирано лице по смисъла на чл. 56, ал. 1 от АПК, Комисията намира, че са налице визираните в разпоредбата предпоставки за прекратяване на административното производство по жалба Ж-964/ 23.09.2014 г. и отменя на взетото от Комисията решение по основателност на жалбата. Съобразно цитираната разпоредба административният орган, пред който има висящо административно производство, следва да прекрати същото по искане на страната, по чиято инициатива то е започнало.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба № Ж-964/23.09.2014 г., подадена от Н.Ж.Н. срещу „Е.Т.Б.“ ЕАД, поради оттегляне на жалбата.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-1044/2014 г.
София, 07.04.2015 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, в заседание, проведено на 18.03.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа редовността на жалба с вх. № Ж-1044/ 24.11.2014 г. от И.В.К.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба от И.В.К., съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни. Господин И.В.К. посочва, че в началото на м. октомври 2014 г., лицето Н.П. е поставил две камери за видеонаблюдение. Едната камера е поставена на входната врата на неговия апартамент, а втората е монтирана на перваза на терасата му. Жалбоподателят твърди, че няма решение на Общото събрание на етажната собственост в тази насока. И.В.К. посочва, че кооперацията е на четири етажа и няма фирми, които да са регистрирани на този адрес. Изразява изрично несъгласие да се извършва видеонаблюдение, моли Комисията за защита на личните данни с оглед правомощията си да предприеме съответни действия по компетентност.

Към жалбата не са приложени доказателства.

С писмо, изх. № П-239/12.01.2015 г. на Председателя на КЗЛД, И.В.К. е уведомен за приложното поле на Закона за защита на личните данни по отношение действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и за правомощията на КЗЛД. Уведомен е за правните възможности и мерки, които следва да предприеме ако счита, че правата му по ЗЗЛД са нарушени и личните му данни са обработени незаконосъобразно. Обяснен е реда за подаване и разглеждане от КЗЛД на искания на физически лица във връзка с нарушени техни права по Закона за защита на личните данни. В случай, че поддържа жалбата си, от г-н И.В.К. е изискано да я потвърди и с оглед определяне на нейната допустимост да конкретизира и да уточни срещу кого е насочена жалбата, както и да депозира доказателства за наличие на администратор на лични данни срещу когото КЗЛД да упражни правомощията си. Уведомен е, че в противен случай жалбата ще бъде оставена без разглеждане като недопустима.

Искането, подадено от И.В.К. не е съобразено с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Въпреки дадените указания, г-н И.В.К. не уточнява искането си към Комисията за защита на личните данни, не посочва срещу кого е насочена жалбата. И.В.К. е посочил единствено две имена на лицето Н.П., без да предостави информация за конкретен адрес, както и дали е управител или не на етажната собственост. Съобщено е, че при изпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

Писмо изх. № П-239/12.01.2015 г. на Председателя на КЗЛД, е изпратено на посочения пощенския адрес за кореспонденция. Видно от известието за доставяне, писмото е получено на 19.01.2015 г. лично от жалбоподателя. В рамките на указания срок И.В.К. не потвърждава своето искане и не предоставя изисканата по надлежния ред информация.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При изпълнение, административното производство се прекратява.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл. 30, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация във връзка с чл. 56, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба с вх. № Ж-1044/24.11.2014 г., подадена от И.В.К., като нередовна и прекратява административното производство.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Цветелин Софрониев /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ Ж-1064/2014 г.****София, 07.04.2015 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков – членове на КЗЛД, в заседание проведено на 11.03.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа редовността на искане с вх. № Ж-1064/05.12.2014 г., подадено от А.Х.

От Комисията за регулиране на съобщенията (КРС) до Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е препратено по компетентност електронно писмо, подадено от А.Х. Писмото съдържа запитване относно правното основание Комисията за защита на потребителите (КЗП) да изисква информация от телекомуникационна компания, съдържаща личните му данни. Господин А.Х. посочва, че е предоставен договор за услуга, съдържащ личните му данни – имена, ЕГН, адрес, данни от документа му за самоличност, както и електронен адрес. Притеснен е, тъй като в Закона за електронните съобщения не се съдържат такива правомощия на КЗП.

Към писмото не са приложени доказателства.

С писмо изх. № П-403/15.01.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н А.Х. е уведомен, че жалбата му е препратена по компетентност от КРС до Комисията за защита на личните данни. Посочено му е приложното поле на Закона за защита на личните данни по отношение действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и за правомощията на КЗЛД. Уведомен е за правните възможности и мерки, които следва да предприеме ако счита, че правата му по ЗЗЛД са нарушени и личните му данни са обработени незаконосъобразно. Обяснен е реда за подаване и разглеждане от КЗЛД на искания на физически лица във връзка с нарушени техни права по Закона за защита на личните данни. В случай, че поддържа жалбата, с оглед определяне на нейната допустимост, от жалбоподателя е изискано да я потвърди, като подпише съдържанието ѝ, да я депозира, съобразена с изискуемите реквизити, както и да приложи относими доказателства по случая (ако разполага с такива). Жалбоподателят е уведомен, че ако нередовностите не бъдат отстранени в указания срок, административното производство пред КЗЛД ще бъде прекратено.

Искането, подадено от А.Х. не е съобразено с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и не съдържат необходимите нормативно определени реквизити. Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за

защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. В жалбата не е посочена дата на твърдяното нарушение, от което да се направи извод, че е подадена в срок. Жалбата не е подписана и не може еднозначно да се определи от кого изхожда. Не е уточнено искането, не е посочен конкретен администратор на лични данни, срещу когото Комисията да упражни своите правомощия. Въпреки дадените указания, А.Х. не потвърждава искането си. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

Писмо с изх. № П-403/15.01.2015 г. на Председателя на КЗЛД е изпратено на посочения електронен адрес на жалбоподателя. В рамките на указания срок г-н А.Х. не потвърждава искането и не предоставя изисканата по надлежния ред информация.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл. 56, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Остава без разглеждане искане с вх. № Ж-1064/05.12.2014 г., подадено от А.Х., като нередовно и прекратява административното производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-1095, Ж-1096/2014 г.

София, 07.04.2015 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание проведено на 11.03.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа редовността на жалби с вх. № Ж-1095/29.12.2014 г. от С.Н.О. срещу Сдружение „Земеделски младежки съюз” и № Ж-1096/29.12.2014 г. от А.С.Х. срещу Сдружение „Земеделски младежки съюз”.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) са постъпили по електронен път жалби, съдържащи твърдения за злоупотреба с лични данни. Жалбоподателите твърдят, че на 23.12.2014 г. при извършена справка в сайта на Централната изборителна комисия (ЦИК) са установили, че са регистрирани като наблюдатели от Сдружение „Земеделски младежки съюз” за участие в изборите за народни представители, проведени на 05.10.2014 г. С.Н.О. и А.С.Х. заявяват, че не са предоставяли личните си данни в подкрепа на сдружението, нито са декларирали съгласие сдружението да ги обработва. Считат, че е извършена злоупотреба с личните им данни и правата им по Закона за

защита на личните данни (ЗЗЛД) са нарушени, тъй като Сдружение „Земеделски младежки съюз” ги е регистрирало като наблюдатели без тяхното знание и съгласие.

Към жалбите не са приложени доказателства.

В условието на служебното начало, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), с писма изх. № П-445/16.01.2015 г. и № П-849/28.01.2015 г. на Председателя на КЗЛД, както и по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК, Сдружение „Земеделски младежки съюз” е уведомено за откритото в КЗЛД административно производство по жалбите. На основание чл. 36 от АПК от администратора на лични данни са изискани в срок становища по жалбите, информация как са придобити личните данни на жалбоподателите, както и относими доказателства.

С писма изх. № П-441/16.01.2015 г. и № П-443/16.01.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа С.Н.О. и г-н А.С.Х. са уведомени за приложното поле на Закона за защита на личните данни по отношение действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и за правомощията на КЗЛД. Уведомени са за правните възможности и мерки, които следва да предприемат ако считат, че правата им по ЗЗЛД са нарушени и личните им данни са обработени незаконосъобразно. Обяснен е реда за подаване и разглеждане от КЗЛД на искания на физически лица във връзка с нарушени техни права по Закона за защита на личните данни. В случай, че поддържат жалбите си, с оглед определяне на тяхната допустимост, от жалбоподателите е изискано да ги потвърдят, като подпишат съдържанието им, както и да приложат относими доказателства по случая (ако разполагат с такива). Жалбоподателите са уведомени, че ако нередовностите не бъдат отстранени в указания срок, административното производство пред КЗЛД ще бъде прекратено.

Съгласно чл. 32 от Административнопроцесуалния кодекс, по производства, в които правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние и по които е компетентен един и същ административен орган, може да се започне и проведе едно производство, засягащо повече от една страна, какъвто е настоящият случай. На основание чл. 32 от АПК Комисията за защита на личните данни обединява жалби с вх. № Ж-1095/ 29.12.2014 г. и № Ж-1096/29.12.2014 г. срещу Сдружение „Земеделски младежки съюз”, с които е сезирана за разглеждане в едно производство.

Жалбите, подадени от С.Н.О. и А.С.Х. не са съобразени с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и не съдържат необходимите нормативно определени реквизити. Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. В жалбите е посочена дата на твърдяното нарушение, от което следва, че са подадени в срок. Но жалбите не са подписани и не може еднозначно да се определи от кого изхождат. Въпреки дадените указания, г-жа С.Н.О. и г-н А.С.Х. не потвърждават искането си към Комисията за защита на личните данни. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

Писма с изх. № П-441/16.01.2015 г. и № П-443/16.01.2015 г. на Председателя на КЗЛД са изпратени както на посочените адреси за кореспонденция, така и на електронните адреси на жалбоподателите. Видно от известията за доставяне, цитираните писма са получени на 03.02.2015 г. В рамките на указания срок С.Н.О. и А.С.Х. не потвърждават жалбите си и не предоставят изисканата по надлежния ред информация. Жалбите до КЗЛД не са потвърдени, както и не е подписано тяхното съдържание.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл. 30, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация във връзка с чл. 56, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалби с вх. № Ж-1095/29.12.2014 г. от С.Н.О. срещу Сдружение „Земеделски младежки съюз” и № Ж-1096/29.12.2014 г. от А.С.Х. срещу Сдружение „Земеделски младежки съюз” като нередовни и прекратява административното производство.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ П-7264/2014 г.

София, 07.04.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 25.02.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № П-7264/22.10.2014 г., подадена от Д.С.Б. срещу „Ч.Е.Б.“ АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Д.С.Б., в която са изложени твърдения за нарушение на ЗЗЛД от страна на „Ч.Е.Б.“ АД.

Жалбоподателят твърди, че на 03.10.2014 г. подал до „Ч.Е.Б.“ АД заявление за достъп до личните си данни с искане дружеството да му предостави информация за това обработва ли негови лични данни и за какви цели, както и информация предоставяло ли е същите на трети страни и с каква цел. Жалбоподателят твърди, че заявлението е подадено по електронен път, подписано е с електронен подпис и в същото е посочено, че желае отговора на заявлението да бъде изпратен на адрес ****. Г-н Д.С.Б. твърди, че към 22.10.2014 г. и в срока по ЗЗЛД дружеството не е удовлетворило искането му и моли Комисията да изиска служебно тази информация.

Жалбата е подадена по електронен път от имейл адрес **** и е подписана с електронен подпис. Към нея като доказателство е приложено копие на писмо, адресирано до „Ч.Е.Б.“ АД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „Ч.Е.Б.“ АД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от страна на дружеството са изразени становища за неоснователност на жалбата и са изложени твърдения за законосъобразно обработване на личните данни на жалбоподателя на основание чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД във връзка със сключен между страните договор за продажба

на електрическа енергия. В допълнение от „Ч.Е.Б.“ АД посочват, че г-н Д.С.Б. е подал две писма до дружеството по електронен път на 03.10.2014 г. - едното с искане за достъп до лични данни, а другото с искане на информация. Същите са заведени с вх. № 1201614005/06.10.2014 г. От дружеството твърдят, че отговор на поставените от г-н Д.С.Б. въпроси е изпратен на жалбоподателя на 06.11.2014 г., по електронен път.

Към становищата са приложени копия на: заявление за продажба на електрическа енергия № 1201072883/27.03.2013 г.; заявление за електронна фактура № 1008494451/27.03.2014 г.; писмо от Д.С.Б., изпратено на 03.10.2014 г. от имейл адрес ****; заявление от Д.С.Б., изпратено на 03.10.2014 г., от имейл адрес ****; писмо (без изходящ номер и дата) на дружеството, адресирано до г-н Д.С.Б.; електронно писмо адресирано до Д.С.Б. и пълномощни.

В хода на производството жалбоподателят изразява становище относно изложените от дружеството твърдения и прави коментар на фактите и обстоятелствата от него. Жалбоподателят твърди, че към 04.02.2015 г. не е получил отговор на заявлението си за достъп до лични данни, което възпрепятства упражняването на правата му по ЗЗЛД. Сочи, че изпратеното от дружеството писмо е в отговор на подадено от него друго запитване и допълва, че в него не се съдържа отговор на заявлението му за достъп до личните му данни.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Подадената от г-н Д.С.Б. жалба рег. № П-7264/22.10.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет подадено от жалбоподателя до „Ч.Е.Б.“ АД заявление, с което е упражнено правото му на достъп до отнасящите се до него лични данни, на което право кореспондира задължението на администраторът на лични данни да предоставя информацията безплатно и в сроковете посочени в ЗЗЛД.

Жалбата е насочена срещу администратор на лични данни и следователно по аргумент от чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е от компетентността на КЗЛД, в чието правомощие е разглеждането на жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД, в това число и правото на достъп до лични данни визирано в чл. 26 и следващи от закона.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Разглежданата жалба е подадена срещу „Ч.Е.Б.“ АД, което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 34603 и заявени четири регистъра – „Доставчици“, „Клиенти“, „Персонал“ и „Финансово счетоводен“.

На проведено на 21.01.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Д.С.Б. и ответна страна – „Ч.Е.Б.“ АД, в качеството му на администратор на лични данни.

На проведено на 11.02.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е поставена за разглеждане по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – редовно уведомена, представлява се от юриконсулт Р. с представено в заседанието пълномощно. Процесуалният представител на „Ч.Е.Б.“ АД оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение с аргумента, че дружеството обработва личните данни на жалбоподателя законосъобразно във връзка със сключен между страните договор за доставка на електрическа енергия и задължение по договора в размер на 3,14 лв. (три лева и четиринадесет стотинки), което е предадено за събиране на „Е.М.“ ООД.

С оглед изложените в заседанието твърдения, на процесуалния представител на дружеството е предоставена възможност в три дневен срок да ангажира допълнителни доказателства по случая. Вземането на решение по съществуващата жалбата е отложено за следващо заседание на Комисията, без призоваване на страните.

С молба рег. № П-1354/16.02.2015 г. юриконсулт Р. представя копие на сключен между „Ч.Е.Б.“ АД и „Е.М.“ ООД договор № PL-S14-002/10.01.2014 г. с предмет извънсъдебно събиране на просрочени задължения от длъжници на „Ч.Е.Б.“ АД, както и копия на: Инструкция и организационни мерки за защита на обработваните лични данни в „Ч.Е.Б.“ АД; Споразумение за регламентиране на отношенията с обработващ лични данни от 10.01.2014 г.; Тристранно споразумение между „Ч.Е.Б.“ АД, „Е.М.“ ООД и „Е.С.“ ООД; Споразумение за регламентиране на отношенията с обработващ лични данни от 02.06.2014 г.

Комисията счита, че ангажираните от процесуалния представител на дружеството допълнителни доказателства са ирелевантни за спора, предвид факта, че предмет на жалбата, с която е сезирана Комисията, не е неправомерното обработване на личните данни на жалбоподателя, а подадено от жалбоподателя заявление до „Ч.Е.Б.“ АД, с което е упражнено правото му на достъп до отнасящите се до него лични данни, на което право кореспондира задължението на администратора на лични данни да предоставя информацията безплатно и в сроковете посочени в ЗЗЛД.

На заседание на КЗЛД, проведеното на 25.02.2015 г., жалбата е разгледана по същество.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид събраните писмени доказателства, както и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД, в това число и правото на физическото лице на достъп до отнасящите се за него лични данни.

Съгласно чл. 26 от ЗЗЛД всяко физическо лице има право на достъп до отнасящите се до него лични данни. При упражняване на правото си на достъп физическото лице може по всяко време да поиска от администратора на лични данни: 1. потвърждение за това, дали отнасящите се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват; 2. съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник; 3. информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до него (чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД).

Правото на достъп се осъществява с писмено заявление до администратора на лични данни (чл. 29 от ЗЗЛД) и следва да съдържа нормативно определени реквизити, посочени в чл. 30 от ЗЗЛД.

На правото на физическото лице на достъп до отнасящите се за него лични данни кореспондира задължението за администратора на лични данни да предоставя исканата информация безплатно (чл. 28, ал. 2 от ЗЗЛД) и в сроковете посочени в закона, като се съобрази с предпочитана от заявителя форма на предоставяне на информацията (чл. 31, ал. 3 от ЗЗЛД).

Съгласно императивната норма на чл. 32, ал. 1 от ЗЗЛД в случаите на подадено заявление за достъп до лични данни, администраторът на лични данни или оправомощено от него лице разглежда заявлението и се произнася в 14-дневен срок от неговото подаване. Законодателят допуска удължаване на срока до 30 дневен, в хипотезата, че се изисква по-дълъг срок за събиране на всички изискани данни и това сериозно затруднява дейността на администратора. Непроизнасянето в срок по заявление за достъп до лични данни е административно нарушение и се наказва с глоба или имуществена санкция в размер от 1 000 до 20 000 лв.

От събраните по административна преписка доказателства се установи, че г-н Д.С.Б. по надлежния ред и при спазване на цитираните разпоредби на ЗЗЛД е упражнил правото си на достъп до личните си данни. Видно от приложеното искане е, че има характера на заявление по смисъла на чл. 29 от ЗЗЛД, подадено е лично от физическото лице до администратор на лични данни и съдържа задължителните реквизити на чл. 30 от закона. Страните не спорят, че заявлението е подадено на 03.10.2014 г. по електронен път, следователно и съобразно с разпоредбите на Закона за електронния документ и електронния подпис се счита за получено на 03.10.2014 г., с постъпването му в съответната електронна система.

С оглед обстоятелството, че дружеството не е ангажирало твърдения или доказателства относно необходимостта от удължаване на срока за произнасяне по заявлението, Комисията приема, че в случая е приложима общата нормата на чл. 32, ал. 1 от ЗЗЛД, която вменява в задължение на администратора на лични данни да се произнесе в 14-дневен срок от постъпване на заявлението. С оглед факта, че заявлението за достъп до лични данни е получено от администратора на лични данни на 03.10.2014 г. следва извода, че 14-дневения срок за произнасяне на дружеството е изтекъл на 17.10.2014 г. Дори да се приеме, че срокът е удължен на 30-дневен то същият е изтекъл на 03.11.2014 г. Видно от представените доказателства, дружеството не е отговорило в сроковете по чл. 32 от ЗЗЛД на подаденото от жалбоподателя заявление, с оглед което Комисията счита, че следва да се ангажира административно-наказателната отговорност на дружеството и на основание чл. 42, ал. 7 от ЗЗЛД налага на „Ч.Е.Б.“ АД административно наказание имуществена санкция за непроизнасяне в срок по заявление за достъп до лични данни, като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на дружеството на установения правен ред.

При определяне размера на административното наказание Комисията съобрази целта на наказанието, което следва да има възпитателна, възпираща и предупредителна функция, а не да създава икономически затруднения на администратора на лични данни, допуснал нарушението, с оглед на което определя административно наказание около минимума предвиден в закона за този вид нарушения.

От събраните по административната преписка доказателства се налага извода, че дори и след изтичане на сроковете по ЗЗЛД дружеството не е отговорило на подаденото от г-н Д.С.Б. заявление за достъп до личните му данни. Представеното от дружеството електронно писмо, изпратено на 06.11.2014 г. на посочения от жалбоподателя имейл адрес, не съдържа отговор на поставените от жалбоподателя въпроси обработва ли дружеството негови лични данни в какъв обем и за какви цели, както и информация предоставяло ли е същите на трети страни и с каква цел. Комисията счита, че е налице мълчалив отказ от достъп до лични данни, който предвид факта, че дружеството обработва лични данни за лицето и не са налице изключенията на чл. 34 от ЗЗЛД, е незаконосъобразен.

С оглед оперативната самостоятелност на Комисията дадена в чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД и с оглед желанието на жалбоподателя макар и след сроковете по ЗЗЛД да получи отговор на подаденото до „Ч.Е.Б.“ АД заявление за достъп до лични данни, Комисията счита за целесъобразно да издаде задължително предписание на дружеството да предостави на жалбоподателя изисканата със заявлението за достъп до лични данни информация за обработваните от „Ч.Е.Б.“ АД негови лични данни и източника им, както и информация предоставяло ли е дружеството личните му данни на трети страни, с каква цел и в какъв обем.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Уважава жалба с рег. № П-7264/22.10.2014 г., подадена от Д.С.Б. срещу „Ч.Е.Б.“ АД.
2. На основание чл. 42, ал. 7 във връзка с чл. 32, ал. 1 от ЗЗЛД, налага на „Ч.Е.Б.“ АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление *****, имуществена санкция в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева), за непроизнасяне в срок по заявление за достъп до лични данни, подадено от жалбоподателя на 03.10.2014 г.
3. Издава задължително предписание на „Ч.Е.Б.“ АД в 30-дневен срок от получаване на решението да се предостави на жалбоподателя информация за обработваните от „Ч.Е.Б.“ АД негови лични данни и източника им, както и информация предоставяло ли е дружеството личните му данни на трети страни, с каква цел и в какъв обем.
4. Задължава „Ч.Е.Б.“ АД да уведоми Комисията за защита на личните данни за изпълнението на задължителното предписание.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му, чрез КЗЛД пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601, BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ П-7780/2014 г.

София, 07.04.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 18.03.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № П-7780/07.11.2014 г., подадена от В.И.С.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от В.И.С., същата препратена за разглеждане по компетентност от Национална агенция за приходите, в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателят от Многопрофилна болница за активно лечение (МБАЛ) „С.А.С.“ АД във връзка с издадена на 14.10.2014 г. от дружеството

фактура и фискален бон за закупени от г-н В.И.С. леци за очила и услуга по поставянето им. Жалбоподателят счита, че вписването на единния му граждански номер във фактурата на стойност 9,12 лв. (девет лева и дванадесет стотинки) е в нарушение на права му на гражданин и потребител.

Към жалбата е приложено копие на: фактура от дата 14.10.2014 г. и фискален бон към нея; експертно решение на Териториална експертна лекарска комисия I МБАЛ – София; справка за обща регистрация на МБАЛ „С.А.С.“ АД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от МБАЛ „С.А.С.“ АД е изискано писмено становище и представяне на относими по случая доказателства.

От дружеството изразяват становище за неоснователност на жалбата и молят Комисията да я остави без уважение. Информират, че на 14.10.2014 г. от МБАЛ „С.А.С.“ АД е издадена фактура № 0000206932 и фискален бон на жалбоподателя във връзка със закупени от него леци за очила и услуга по монтирането им. Твърдят, че личните данни на жалбоподателя са законосъобразно обработени и в съответствие със разпоредбите на Закона за счетоводството, Закона за данъка върху добавената стойност и Правилника по прилагане на закона за данъка върху добавената стойност, във фактурата е вписан единен граждански номер и адрес на жалбоподателя.

Подадената от г-н В.И.С. жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

На проведено на 04.02.2014 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима - подадена от надлежна страна при наличие на правен интерес, депозирана е в законоустановения срок, до компетентен да се произнесе орган. Като страни в производството са конституирани: жалбоподател – В.И.С. и ответна страна - МБАЛ „С.А.С.“ АД, в качеството му на администратор на лични данни. Насрочено е открито заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по същество за 18.03.2015 г., за което страните са редовно уведомени.

В хода на административното производство в деловодството на КЗЛД е постъпила молба рег. № М-22/23.02.2015 г. от жалбоподателя В.И.С. за оттегляне на жалбата и прекратяване на производство.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработване на личните им данни, при осъществяване на достъп до тези данни, както и контрол по спазване на Закона за защита на личните данни.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. С оглед посочената разпоредба и чл. 24, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), по инициатива на В.И.С. пред КЗЛД е образувано административно производство по жалба № П-7780/07.11.2014 г., подадена срещу МБАЛ „С.А.С.“ АД.

В хода на производството и в качеството си на страна, по чиято инициатива същото е образувано, жалбоподателят е упражнил правото си да поиска прекратяването му. С молба № М-22/23.02.2015 г., г-н В.И.С. уведомява КЗЛД, че оттегля жалбата си и желае образуваното по случая административно производство да бъде прекратено. Молбата съдържа всички законово изискуеми реквизити, същата е надлежно подписана и в нея жалбоподателя категорично и ясно е изразил волята си за десезиране на КЗЛД.

С оглед гореизложеното, събраните по административната преписка доказателства и обстоятелството, че г-н В.И.С. е активно легитимирано лице по смисъла на чл. 56, ал. 1 от АПК, Комисията намира, че са налице визираните в разпоредбата предпоставки за прекратяване на

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

административното производство по жалба П-7780/ 07.11.2014 г. Съобразно цитираната разпоредба административният орган, пред който има висящо административно производство, следва да прекрати същото по искане на страната, по чиято инициатива то е започнало.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба № П-7780/07.11.2014 г., подадена от В.И.С., поради оттегляне на жалбата.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № П-2238/ 2015 г. гр. София, 24.03.2015 г.

ОТНОСНО: *Законопроект за изменение и допълнение на Закона за електронните съобщения.*

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на основание чл. 12 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, взе неприсъствено решение, с което прие настоящото становище.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с писмо с вх. № П-2238/18.03.2015 год. от г-н Димитър Лазаров – Председател на Комисията за контрол над службите за сигурност, прилагането и използването на специалните разузнавателни средства и достъпа до данни по Закона за електронните съобщения (ККССПИСРСДДЗЕС) към Народното събрание на Република България, с молба за становище по приложения към писмото Закон за изменение и допълнение на Закона за електронните съобщения (ЗИДЗЕС). Законопроектът касае изменения и допълнения във връзка с обявените от Конституционния съд за противоконституционни разпоредби на чл. 250а-250е, чл. 251 и чл. 251а от Закона за електронните съобщения.

При преглед на представения законопроект и при отчитане на мотивите на решението на Съда на Европейския съюз (ЕС) по съединени дела С-293/12 и С-594/12, с което Директива 2006/24/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета за запазване на данни, създадени или обработени във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи, и за изменение на директива 2002/58/ЕО (Директива 2006/24/ЕО) е обявена за невалидна и Решение № 2 по конституционно дело № 8/2014 г. на Конституционния съд на Република България изразяваме следното становище:

1. Относно необходимост и допустимост на съхранението на трафични данни

Хартата на основните права на Европейския съюз прогласява правото на свобода и сигурност и правото на зачитане на личния и семейния живот и защитата на личните данни като две самостоятелни фундаментални права на гражданите. Държавите-членки са длъжни да гарантират в еднаква степен тяхното упражняване и защита. Едновременното им упражняване обаче може да доведе до опасност от конфликт между тях, който следва да бъде преодолян чрез законови гаранции, при спазване на принципа на пропорционалност и баланс.

Съвременните предизвикателства пред обществената сигурност и борбата с тежката престъпност изискват въвеждането на адекватни законови механизми за гарантиране ефективната защита на фундаменталните права на гражданите. Осигуряването на високо равнище на сигурност чрез мерки за предотвратяване на престъпността и за борбата с нея е признато за легитимна цел на Европейския съюз, която следва да бъде реализирана в националните законодателства на държавите-членки.

Съхраняването на данни за трафика от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, за целите на националната сигурност и борбата с тежката престъпност е вид такава мярка, поради това, че тези данни са „особено важни и следователно са ценно средство за предотвратяване на престъпността и най-вече на организираната престъпност” (решение на Съда на ЕС по съединени дела С-293/12 и С-594/12). Въпреки че Съдът на ЕС обяви за невалидна директива

2006/24/ЕО, той не отрича необходимостта от въвеждането на подобни мерки. В този смисъл се произнася и българският Конституционен съд в решението си по дело № 8 от 2014 г., когато коментира целесъобразността и необходимостта от съществуването на подобни разпоредби.

В становище с рег. № П-3654/2014 г. на Комисията за защита на личните данни, което тя изразява в качеството си на заинтересована страна по конституционно дело № 8/2014 г., Комисията също приема, че задържането на трафични данни не противоречи на Конституцията на Република България, но процедурите, залегнали в Закона за електронните съобщения (в частта, обявена с решение № 2/2015 г. на Конституционния съд за противоконституционна) не гарантират пропорционалността при ограничаване на личната неприкосновеност.

Предвид горното, считаме, че регламентирането със Закона за електронните съобщения на съхраняването на трафични данни за целите на националната сигурност и за предотвратяване, разкриване, разследване и преследване на тежки престъпления е допустимо от гледна точка на ограниченията в защитата на личните данни, още повече че и към настоящия момент съществува валидно правно основание в европейското законодателство, което позволява въвеждането на подобни мерки на национално ниво – чл. 15 от Директива 2002/58/ЕО относно обработката на лични данни и защитата на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации.

Принципите, които националният законодател следва да съблюдава при въвеждането на подобни ограничения в сектора на електронните комуникации, съгласно чл. 15 от Директива 2002/58/ЕО, са необходимост, съотнесимост и пропорционалност. Текстове на предложения ЗИДЗЕС са съобразени с тези принципи.

2. Относно пропорционалност на предложените мерки в законопроекта

Принципът на пропорционалност означава баланс между две различни права, при което никое от двете няма превес. Този баланс може да бъде постигнат чрез въвеждането на ясни и точни правила, които в конкретния случай обхващат: целите, за които се съхраняват данните, обхвата на мерките спрямо лицата, условията за достъп до данните, срокът на съхранение на данните, задължението за унищожаване на трафичните данни и справките от тях, въвеждането на ефективен контрол върху обработването на трафични данни.

• Относно целите на съхранение на трафични данни

Предложените разпоредби в чл. 250а, ал. 2 от проекта на ЗИДЗЕС ясно дефинират целите, за които следва да се съхраняват трафични данни от страна на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги. Освен че произтичат и съответстват на чл. 15 от Директивата 2002/58/ЕО, тези цели обслужват и обществен интерес.

• Относно обхвата на мерките спрямо лицата

Изводът, който прави Съдът на ЕС по отношение обхвата на засегнатите от съхранението на трафични данни лица е, че със съхраняването на тези данни на практика се засягат правата на всички лица, използващи електронни съобщителни средства, както и за всички данни за трафик, без да се въвежда никакво разграничение, ограничение и изключение с оглед целта на обработването. По отношение на отменените национални разпоредби Конституционният съд на Република България достига до същите изводи, но признава, че „практически не съществува друг способ”, който да преодолее този дисбаланс.

Считаме, че посочените притеснения до известна степен са преодолені чрез въвеждането в ЗИДЗЕС на конкретни правила по отношение на процедурата за достъп до трафични данни.

• Относно условията за достъп до данните

Въвеждането на единен режим за достъп до трафични данни от всички оправомощени органи, а именно след мотивирано разпореждане на съд, независимо дали се касае за органи по чл. 250б,

ал. 1 от законопроекта или за органи на досъдебното производство, съгласно предложението за нов чл. 159а от НПК, привежда предложените правила в съответствие с чл. 34, ал. 2 от Конституцията на Република България. Изискването за мотивиране на достъпа до трафични данни по отношение на необходимостта и конкретните факти и обстоятелства, които го налагат, както и задължението на съда също да мотивира своето разрешение, са съществена гаранция за недопускане на възможни злоупотреби от отделни органи спрямо личната неприкосновеност на гражданите.

• Относно срока на съхранение на данните

Намаленият срок на съхранение на трафични данни от 1 година на 6 месеца с проекта на ЗИДЗЕС кореспондира с изводите, които КЗЛД прави с доклада си до Народното събрание от 2014 г. с обобщена статистическа информация по чл. 261а, ал. 5 от ЗЕС за наличие на прекомерност в срока на задържане на данни. Въз основа на получената статистическа информация от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, комисията е констатирала, че оптимално необходимата възраст на данните, е по правило 3 (три) месеца и е направила препоръка за бъдещи законодателни промени в тази връзка.

• Относно задължението за унищожаване на трафичните данни и справките от тях

Проектът на ЗИДЗЕС отчита изискването в областта на защитата на личните данни същите да бъдат унищожени след постигане на целта, за която са били събрани. В случая се въвежда задължение за предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да унищожават данните след изтичането на 6-месечния срок на съхранение, за което да представят доказателства пред КЗЛД. Това е една допълнителна гаранция, че обработването на данните ще бъде извършвано по законосъобразен начин.

По аналогичен начин е уредено задължението на органите, получили достъп до трафични данни, да унищожават издадените справки, които не са използвани при образуване на досъдебно производство. Гаранциите се състоят в намаляване на срока от 6 месеца на 3 месеца и предоставяне на доказателства за това обстоятелство пред съответния съд, издал разпореждането за достъп.

Въведените нови разпоредби са в съответствие с правилото за обработване на данни за минимално необходимия период от време.

По отношение на сроковете за съхранение по чл. 250а, ал. 4 (продължаване на срока за съхранение за максимум 6 месеца, след като е осъществен достъп до данните) следва да се отбележи, че в проекта на ЗИДЗЕС не е отчетено съображението на Конституционния съд за необходимост от упражняване на контрол от съд или друг независим орган за продължаване на съхранението. Считаме, че в тази хипотеза следва да бъде запазен подходът за разрешение от съда, издал първоначалното разпореждане, като това следва да става по правилата в чл. 250б, ал. 2, а именно: мотивирано писмено искане, респ. мотивирано писмено разпореждане.

• Относно ефективен контрол върху обработването на трафични данни

Съществен елемент от ефективния контрол върху обработването на трафични данни е въвеждането на изискване предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, ежемесечно да предоставят на КЗЛД доказателства относно унищожаването на данните след изтичане на сроковете за съхранение.

Задължението за служебно уведомяване на гражданите, когато спрямо тях са били съхранявани, обработвани или предоставени неправомерно трафични данни, е важна гаранция за ефективен контрол върху обработването на трафични данни. В предложения проект на ЗИДЗЕС (чл. 250е, ал. 1) това задължение е вменено на КЗЛД. Обръщаме внимание обаче, че аналогичен текст съществува в сега действащата разпоредба на чл. 261б, ал. 5 и ал. 6 от ЗЕС, като задължение на Комисия към Народното събрание. В случай, че редакциите на двата текста не бъдат синхронизирани, на практика правомощията на КЗЛД и съответната парламентарна комисия ще се припокриват, което може да доведе до противоречиви резултати.

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

В заключение, бихме искали да обърнем внимание на възможността, до която прибегват повечето европейски предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да съхраняват трафични данни на сървъри, които са извън територията на ЕС и Европейското икономическо пространство. Това създава обективни пречки за упражняване на ефективен контрол от съответните национални органи за защита на данните и е предпоставка за недостатъчни гаранции за законосъобразното и добросъвестно обработване. Във връзка с това препоръчваме, след окончателното приемане на европейския регламент за защита на личните данни, чиято дискусия е на финален етап, този въпрос да бъде дискутиран с всички заинтересовани страни преди предприемане на конкретни законодателни мерки на национално ниво.

С оглед на гореизложеното, Комисията за защита на личните данни съгласува предложението за проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронните съобщения със следната забележка:

Ако се запази възприетият от вносителя подход за служебно уведомяване, от страна на Комисията за защита на личните данни, на гражданите за неправомерно съхраняване, обработване или предоставяне на трафични данни, предлагаме текстовете на чл. 261б ал. 5 и ал. 6 от Закона за електронните съобщения да бъдат заличени.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
с рег. № П - 1117/2015 г.
гр. София, 20.03.2015 г.**

ОТНОСНО: Искане с вх. № П-1117/06.02.2015 год. от Бригаден генерал Б.С. – Директор на служба „Военна полиция“, по въпроси, касаещи законосъобразността на използването на системи за идентифициране на лица с използване на биометрични данни от служба „Военна полиция“.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 18.03.2015 г., разгледа преписка с рег. № П-1117 от 06.02.2015 г. от от бригаден генерал Б.С. – Директор на служба „Военна полиция“, Министерство на отбраната. В искането си бригаден генерал Б.С. уведомява, че Република България е приела за изпълнение пакет с „Цели за способности 2013“, които страната ни предоставя за участие в колективната отбрана на НАТО, одобрени на заседание на Североатлантическия съвет на НАТО на 04.06.2013 г. на ниво министри на отбраната. Една от целите е № Е 7203 „Системи за идентифициране на лица с използване на биометрични данни“, чието изпълнение е възложено на служба „Военна полиция“.

Бригаден генерал Б.С. информира КЗЛД, че същевременно за повишаване на ефективността на сигурността на съвместните българо-американски съоръжения на територията на страната, която е вменена на служба „Военна полиция“, предстои службата да придобие системи за идентифициране на лица с използване на биометрични данни по програмата на правителството на САЩ „Foreign Military Financing“ (FMF).

Бригаден генерал Б.С. уверява КЗЛД, че използването на биометричните данни ще бъде съгласно международни договорености, по които Р България е страна, в интерес на националната сигурност, борбата с тероризма и в защита на обществения интерес, след информирано съгласие.

В тази връзка бригаден генерал Б.С. моли КЗЛД за становище относно законосъобразността на използването на системи за идентифициране на лица с използване на биометрични данни от служба „Военна полиция“, което ще се осъществява при участие в мисии и операции извън територията на страната, но и в Р България, предимно при осигуряване сигурността на съвместните българо-американски съоръжения.

Правен анализ:

Дейността и правомощията на военна полиция и взаимодействието ѝ с държавни органи и организации, служби за сигурност и служби за обществен ред са уредени в Закона за военната полиция. Военната полиция е част от въоръжените сили на Република България и е организирана в служба „Военна полиция“ към министъра на отбраната и във военнополицейски формирования в Българската армия.

Дейността на служба „Военна полиция“ е регламентирана в чл. 2 от Закона за военната полиция, а именно: Военната полиция осъществява: контрол за спазването на обществения ред и военната дисциплина от военнослужещите; охранителна дейност за предотвратяване, пресичане и защита от противозаконни посегателства на лица, обекти, имущество, въоръжение, техника и мероприятия; осигуряване и контрол за спазването на установения пропускателен режим при влизане и излизане от охранявани обекти на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия и вътрешния ред в тях, включително чрез даване и спазване на задължителни указания при и осъществяване на: проверки на документите за самоличност на външни лица и служебните пропуски на работещите; проверки на багажа, товара и/или на превозни средства и съпроводителните им документи. Съвместно или във взаимодействие с Министерството на вътрешните работи или Държавна агенция „Национална сигурност“ задачи от тяхната компетентност по: охрана на обекти; разкриване, прекратяване и пресичане на терористични актове, разпространяване на оръжия за масово унищожение и незаконен трафик на оръжие; задържане на извършители на престъпления от общ характер и освобождаване на заложници.

Служба „Военна полиция“ опазва реда и сигурността в и на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, като самостоятелно или във взаимодействие с други служби за сигурност и служби за обществен ред осъществява: оперативно-издирвателна дейност; антитерористична дейност; дейност по предотвратяване, разследване и разкриване на престъпления от общ характер и полицейска регистрация на лица; информационна дейност; охранителна и контролна дейност и др.

Военнополицейските формирования в Българската армия извършват контролна и охранителна дейност в гарнизоните и районите за разполагане извън тях, като осъществяват:

1. контрол за спазването на войсковия ред и военната дисциплина от военнослужещите;
2. охрана, контрол на достъпа и пропускателен режим;
3. съпровождане на военни превозни средства;
4. контрол върху използването на военни превозни средства.

По силата на чл. 8 от Закона за военната полиция - Служба „Военна полиция“ осъществява дейност по събиране, обработване, систематизиране, съхраняване, анализиране, използване и предоставяне на информация, свързана с опазване реда и сигурността в и на Министерството на

отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, както и за едноличните търговски дружества с държавно участие в капитала, в които правата на държавата се упражняват от министъра на отбраната. Личните данни се обработват единствено с цел опазване на реда и сигурността в и на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, като при обработването им:

1. не се иска съгласието на физическото лице;
2. физическото лице не се информира преди и по време на обработването на личните му данни;
3. лични данни не се предоставят на трети лица;
4. личните данни се съхраняват и след приключване на обработването им в срокове, определени от директора на служба „Военна полиция“ като администратор на личните данни.

Личните данни се заличават, ако вече не съществува причина за тяхното запазване съгласно закона или в изпълнение на съдебен акт. Личните данни от информационните фондове могат да се предоставят само на органите за защита на националната сигурност и обществения ред, както и на органите на съдебната власт за нуждите на конкретно наказателно дело, както и на чуждестранни органи по силата на международен договор, по който Република България е страна. Обработването на лични данни се осъществява при условията и по реда на Закона за военна полиция и Закона за защита на личните данни.

Съгласно разпоредбите на чл. 12, ал. 4 от Закона за военната полиция, когато самоличността на лицето не може да бъде установена се извършва идентификация, която включва – снемане на пръстови отпечатъци и отпечатъци от дланите на ръцете; фотографиране на лицето; установяване на външни белези; измервания и изземване на образци за сравнителни изследвания; изземване на образци от биологичен произход за сравнителна ДНК идентификация, като за извършване на действията по идентификация не се изисква съгласието на лицето.

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на ЗЗЛД е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

По смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Служба „Военна полиция“, с БУЛСТАТ 129009023 и адрес: гр. София, бул. „Тотлебен“ № 34 - е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД. Вписан е в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с лични данни, поддържани от КЗЛД под идентификационен номер 315909.

Съгласно разпоредбите на чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД, доколкото в специален закон не е предвидено друго, то ЗЗЛД се прилага и за обработването на лични данни за целите на:

1. отбраната на страната;
2. националната сигурност;
3. опазването на обществения ред и противодействието на престъпността;
4. наказателното производство;
5. изпълнението на наказанията.

Дейността по обработване на личните данни, от служба „Военна полиция“ към министъра на отбраната, попадат под обхвата на ЗЗЛД, като лични данни обработвани за целите на отбраната на страната, на националната сигурност и опазването на обществения ред и противодействието на престъпността.

В § 1, т. 16 от Допълнителните разпоредби на Закона за българските лични документи, е посочено, че „Биометрични данни“ са изображението на лицето на гражданина и пръстовите му отпечатъци, които се използват за разпознаване и проверка на заявена самоличност. По отношение

на използването на биометрични данни, това безспорно са лични данни, така както законодателят ги е дефинирал в чл. 2, ал. 1 на ЗЗЛД. Във връзка с това е необходимо да бъдат спазвани основните принципи на ЗЗЛД, относно обработването на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД – определяне на конкретната цел за обработване на данните; пропорционалност на целите, за които се обработват, заличаване и коригиране в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват.

Разпоредбите на Закона за военната полиция допускат обработване на лични данни, включително биометрични без съгласието на физическите лица, когато то има за цел опазване на реда и сигурността в и на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия. В допълнение, в искането на служба „Военна полиция“ е отбелязано, че при използването на системите за идентифициране на лица ще бъде искано тяхното информирано съгласие. Това е гаранция за още по-високо ниво на защита при обработване на личните данни на физическите лица.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

На основание чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 6 от Закона за защита на личните данни и във връзка с чл. 8 от Закона за военната полиция, използването на системи за идентифициране на лица с използване на биометрични данни от служба „Военна полиция“, с цел опазване на реда и сигурността в и на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, е законосъобразно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ

НА

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

с рег. № П - 1188/2015 г.

гр. София, 24.03.2015 г.

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П-1188/11.02.2015 год. от И.К.П. по въпроси, касаещи постъпило заявление за достъп до лични данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 06.03.2015 г., разгледа преписка с рег. № П-1188 от 11.02.2015 г. от И.К.П., с адрес: *****, с което се обръща към КЗЛД, като компетентен орган по защитата на личните данни на лица на територията на Република България, поради следния казус:

От 2012 г. г-жа И.К.П. и г-н г.М. са в съдебна процедура по спор за определяне на упражняването на родителски права над малолетното им дете М.М. Г-жа И.К.П. уведомява КЗЛД, че към настоящия момент делото е на третоинстанционен етап - с определена дата на разглеждане от Върховният

Касационен Съд - 17.03.2015 г. От месец декември 2012 г. малолетното дете М.М. пребивава и се отглежда от баща си, на адрес: **** по силата на Определение за привременни мерки № 519/2012г. на Районен Съд Ч.

Откакто детето е при баща си, г-жа И.К.П. е подавала множество Заявления и Молби за достъп до обществена информация, както и за достъп до личните данни на сина си (по чл. 26 от ЗЗЛД), касаещи не само детето й, но и факти, относими към споменатия по-горе съдебен процес.

Исканата от И.К.П. информация е била:

1. Искана лично от г-жа И.К.П., като **пълноправен и законен родител и настойник на сина си, нелишаван от родителски права** - (майка). Има свои родителски задължения към детето си - като ежесечна издръжка, по която няма нито едно задължение до настоящият момент;

2. Касаеща пряко малолетното й дете, както и действия и документация, пряко относима към опазването на правата и интересите на сина й;

3. Информацията е била искана от г-жа И.К.П. от институциите, пряко отговорни и компетентни както по опазването на интересите и правата на сина си, така и пряко ангажирани по работата с него: Агенция за „Социално подпомагане“ (А„СП“), Държавна агенция за закрила на детето (ДАЗД), Дирекция за „Социално подпомагане“ - Отдел „Закрила на детето“ (Д „СП - О„ЗД“), гр. Смолян, и Дирекция за „Социално подпомагане“ - Отдел „Закрила на детето“ (Д „СП - О „ЗД“) „Връбница“ - гр. София;

4. До настоящия момент по силата на никакъв закон, нормативен акт, или молба на г-жа И.К.П. и заявление, същата не е получила исканата от нея информация от компетентните, изброени по-горе институции.

На базата на всичко изложено до тук в искането, г-жа И.К.П. счита, че:

1. Има създадени предпоставки за нарушени права на сина й, М.М., описани в текстовете на Семейният Кодекс (СК) на Република България, в Закона за закрила на детето (ЗЗДет), както и в Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето (ППЗЗДет);

2. Има създадени предпоставки за нарушени на нейни човешки, конституционни и граждански права, описани в СК на РБ, ЗЗДет., ППЗЗДет., в качеството й на пълноправен, законен и нелишаван от правата си родител. Същото е споменато в от г-жа Ева Жечева-Председател на ДАЗД, в Писмо с изх. № 97-И-15 от дата 26.01.2015г., абзац 2.

3. Г-жа И.К.П. смята, че е на лице дискриминационен елемент, поради това, че исканите от същата данни и документация, пряко относима до малолетното й дете не й се предоставят от съответните служби, с основание, че такава е волята на другия родител - г-н Г.М., който също е пълноправен родител на детето им. (Писмо-отказ от Д„СП“ Смолян с изх. № ЗД-94 ИИ/0001 от дата 24.01.2015г., стр. 1, абзац 2);

4. Според г-жа И.К.П. е на лице и пълно съобразяване на институциите с правата на другия, родител на детето - неговият баща, на когото е достъпна цялата искана от нея информация за лични данни на детето им, от която тя е лишавана от 2012г.

5. Съществува и съдийска практика, именно по отношение на лишаването на родител от достъп до лични данни на детето му, по чл. 26 от ЗЗЛД, в полза на жалбоподателя - родител, срещу А„СП“. (приложено е съдебно решение)

На база всичко горе изложено, ведно с приложените доказателствени материали, г-жа И.К.П. моли КЗЛД да се произнесе със становище по отношение на лишаването й от исканата от нея информация - достъп до лични данни, относими до малолетното й дете М.Г.М., във вид на документация, съдържаща информация за детето, или такава, която е относима до действия и предприети мерки, касаещи пряко сина й (социални доклади, становища от институции, медицинска документация, протоколи за извършена работа с бащата, за резултати, относими до опазване правата и интересите на детето й, и всякакви подобни документи).

Г-жа И.К.П. моли същото така Комисията да се произнесе със становище по въпроса: на

лице ли са, или не, предпоставки и нарушаване на моите граждански и конституционни права, в качеството ѝ на пълноправен и законен родител на детето ми, малолетният М.М.?

Към искането г-жа И.К.П. прилага копие на следните документи:

1. Заявление за достъп до лични данни до Д“СП“ Връбница, гр. София с вх. № ОЗД-9400-001 от дата 12.01.2015г.;
 2. Уведомление до:
 - а/ А“СГГ с вх. № 94-ИИ-7 от дата 12.01.2015г.;
 - б/ Сдружение „Конфедерация за защита правата на децата“ (КЗПД) с вх. № 0005/12.01.2015г.;
 3. Писмо от ДАЗД с изх. № 97-И-15 от дата 26.01.2015г.;
 4. Отговор-Отказ от Д’СГГ Връбница, гр. София, с изх. № ЗД-94 ИИ от дата 09.02.2015г.;
 5. Заявление за достъп до лични данни до Д „СП“ гр. Смолян, с пощенско клеймо на изпращане чрез услугата „препоръчана поща“ от „БЪЛГАРСКИ ПОЦИ“ ЕАД от дата 12.01.2015г.(на гърба на Заявлението);
 6. Отговор - Отказ от Д „СП“ Смолян с изх. № ЗД-94 ИИ/0001 от дата 24.01.2015г.;
 7. Съдийска практика в полза на жалбоподател, лишен от достъп до лични данни на детето си, искани по чл. 26 от ЗЗЛД, оправдаваща жалбоподателя, и осъждаща АСП с:
РЕШЕНИЕ № 5761, гр. София, 26.09.2014г., от Административен Съд - София Град, Второ отделение 26 състав, в публично заседание на 17.09.2014г., Съдия: Николина Янчева;
 8. Молба за предоставяне на информация, касаеща детето ми, до Д „СП“ Връбница, гр. София, с вх. № ОЗД-9400-537 от дата 19.05.2014г.;
 9. Отговор - Отказ от Д „СП“ Връбница, гр. София, с към вх. № ОЗД-9400-537 от дата 96.06.2014г.;
 10. Молба за предоставяне на информация, касаеща детето, до Д „СП“ гр. Смолян, с вх. № ЗД-94 ИИ / 0002 от дата 20.05.2014г., с пощенско клеймо на изпращане чрез услугата „препоръчана поща“ от „БЪЛГАРСКИ ПОЦИ“ ЕАД от дата 19.05.2014г. (на гърба на Молбата), с копия до:
 - а/ ДАЗД с вх. № 97-И-15 от дата 19.05.2014г.; и б/ АСП с вх. № 94 ИИ - 67 от дата 19.05.2014г.;
 11. Отговор-Отказ от А“СП“ гр. Смолян с изх. № ЗД-94 ИИ / 0002 от дата 22.05.2014г.;
- Към искането са приложени същото така и допълнителни приложения за достъп до информация, по Бланки от А „СП“, Д „СП“ и ДАЗП, на базата на които г-жа И.К.П. е получила откази от достъп до информация:
12. Декларация до Д „СП“ гр. Смолян от дата 17.05.2013г. от г.Я.М., с отказ на съгласие майката И.К.П. да получава информация за детето си;
 13. Заявление за предоставяне на обществена информация до А „СП“ Смолян, вх. № ЗД-94 ИИ/009 от дата 26.04.2013г.;
 14. Отговор - Отказ от Д „СП“ Смолян с изх. № ЗД-94 ИИ / 009 от дата 10.05.2013г.;
 15. Заявление за достъп до обществена информация до А“СП“ Връбница, гр. София, с вх. № ОЗД-9400-602 от дата 25.04.2013г.;
 16. Заявление за достъп до информация до АСП с вх. № 94 ИИ-123 от дата 11.12.2012г.;
 17. Пълномощно за процесуален представител на И.К.П. към адв. И.И., от дата 13.08.2013г.;

Г-жа И.К.П. моли за становище КЗЛД в законорегламентирания срок, с оглед предстоящи съдебни процедури, за които становището на КЗЛД ще е от особено значение за установяване на обективната истина по изложените казуси, предмет на разглеждане от Българският Съд.

Правен анализ:

Законът за закрила на детето урежда правата, принципите и мерките за закрила на детето, органите на държавата и общините и тяхното взаимодействие при осъществяване на дейностите

по закрила на детето, както и участието на юридически лица и физически лица в такива дейности. Държавата защитава и гарантира основните права на детето във всички сфери на обществения живот за всички групи деца съобразно възрастта, социалния статус, физическото, здравословно и психическо състояние, като осигурява на всички подходяща икономическа, социална и културна среда, образование, свобода на възгледите и сигурност. Държавната политика за закрила на детето се осъществява въз основа на приета от Народното събрание по предложение на Министерския съвет Национална стратегия за детето, изградена върху принципите на Закона за закрила на детето. В изпълнение на националната стратегия Министерският съвет приема Национална програма за закрила на детето, предложена от министъра на труда и социалната политика и председателя на Държавната агенция за закрила на детето. Държавните органи в рамките на своята компетентност провеждат държавната политика за закрила на детето и създават подходящи условия за неговото развитие.

Дете по смисъла на този закон е всяко физическо лице до навършването на 18 години. М.Г.М., роден на 30.05.2008 г. по смисъла на чл. 2 от Закона за закрила на детето е дете и попада под закрилата на същия закон.

Закрилата на детето се осъществява чрез:

1. председателя на Държавната агенция за закрила на детето и администрацията, която го подпомага при осъществяване на неговите правомощия;
2. дирекции „Социално подпомагане“;
3. министъра на труда и социалната политика, министъра на вътрешните работи, министъра на образованието и науката, министъра на правосъдието, министъра на външните работи, министъра на културата, министъра на здравеопазването и кметовете на общини.

Държавната агенция за закрила на детето се ръководи и представлява от председател, който се определя с решение на Министерския съвет и се назначава от министър-председателя. Председателят е едноличен орган на изпълнителната власт, който ръководи, координира и контролира осъществяването на държавната политика в областта на закрилата на детето в Република България.

Съгласно разпоредбите на Закона за лицата и семейството (ЗЛС) - всяко лице, от момента на раждането си, придобива способността да бъде носител на права и задължения. С навършване на 18-годишна възраст лицата стават пълнолетни и напълно способни чрез своите действия да придобиват права и да се задължават.

Според разпоредбите на чл. 3 от ЗЛС, лицата, които не са навършили 14-годишна възраст, са малолетни. Вместо тях и от тяхно име правни действия извършват техните законни представители - родители или настойници.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Закона за закрила на детето всеки родител, настойник, попечител или друго лице, което полага грижи за дете може да иска и да получава съдействие от органите по този закон.

Родителите, настойниците, попечителите или другите лица, които полагат грижи за дете, имат право да бъдат информирани и консултирани за всички мерки и действия, предприемани по този закон, с изключение на случаите, когато всяко дете има право да бъде информирано и консултирано от органа за закрила на детето и без знанието на родителите му или на лицата, които полагат грижи за отглеждането и възпитанието му, ако това е необходимо с оглед защита по най-добър начин на неговите интереси и уведомяването им би засегнало тези интереси, и могат да поискат промяна на мерките при изменение на обстоятелствата.

Член 2, ал. 1 от ЗЗЛД определя понятието лични данни като „всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци“. Предоставянето на данни от Държавна агенция за закрила на детето и Дирекция „Социално подпомагане“ – Връбница, гр. София, Дирекция „Социално подпомагане“, гр. Смолян, Агенция „Социално подпомагане“, би

било действие по обработване на лични данни по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, а именно - всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на лични данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, **предоставяне**, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. Обработването на лични данни следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните.

Държавната агенция за закрила на детето обработва лични данни, на основание чл. 4, ал. 6 от ЗЗЛД, т.е., обработването на лични данни е допустимо, когато обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните. Законът, който налага необходимостта от обработване на лични данни от Държавната агенция за закрила на детето е Законът за закрила на детето. Държавната агенция за закрила на детето е вписана в Регистъра на администратори на лични данни към КЗЛД под идентификационен номер 000429.

Законово определение на понятието обществена информация дава разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), а именно, обществена е информацията, която е свързана с общественния живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Така определената информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти - държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Съгласно легалното определение, исканата информация в изложения казус, не представлява обществена информация, съдържаща се във всички преписки, протоколи, както и всички съпътстващи документи по проверки, извършени от ДАЗД и други институции, свързани с детето на г-жа И.К.П., изисквани от същата.

В конкретния казус могат да намерят приложение и разпоредбите на чл. 26, ал. 1 от ЗЗЛД, а именно – разпоредбите относно правата на физическите лица. Всяко физическо лице има право на достъп до отнасящи се за него лични данни. Следователно във връзка с разпоредбите на чл. 3 от ЗЛС, а именно, това че лицата, които не са навършили 14-годишна възраст, са малолетни и следователно вместо тях и от тяхно име правни действия извършват техните законни представители - родители или настойници, г-жа И.К.П., като законен представител – родител следва да извършва правни действия вместо своето дете и от негово име. Г-жа И.К.П. може да иска и да получава съдействие от органите по Закона за закрила на детето, а именно чл. 8, ал. 1.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

На основание чл. 26, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, във връзка с чл. 3 от Закона за лицата и семейството, Държавна агенция за закрила на детето и Дирекция „Социално подпомагане“ – Връбница, гр. София, Дирекция „Социално подпомагане“, гр. Смолян, Агенция „Социално подпомагане“, следва да предоставят исканата със заявлението за достъп до лични данни информация на г-жа И.К.П., в качеството ѝ на родител на малолетното дете М.Г.М.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № П-1254/ 2015 г.
гр. София, 08.04.2015 г.

ОТНОСНО: Становище във връзка с искане от „Н.Ф.С.“ Търговско представителство по въпроси, касаещи предоставянето на лични данни на трети лица.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и Членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 01.04.2015 год., разгледа искане за становище с вх. № П-1254/12.02.2015 год. от А.Ц. в качеството на пълномощник на управителя на „Н.Ф.С.“ Търговско представителство.

В искането се посочва, че Н.Ф.С. АГ е търговско дружество, учредено и съществуващо съгласно законите на Конфедерация Швейцария. Швейцарското дружество е част от мултинационалната корпоративна група Н. АГ. Н.Ф.С. АГ е регистрирало в България търговско представителство, съгласно Закона за насърчаване на инвестициите.

Заявителят информира, че през 2008 год. „Н.Ф.С.“ Търговско представителство е вписано като администратор на лични данни под идентификационен № 52987. През 2013 год., във връзка с назначаването на Х.Т. за управител на Търговското представителство, същото е пререгистрирано с идентификационен № 368324.

По повод осъществяваната дейност от мултинационалната група на Н., възниква необходимост от прехвърляне на лични данни от някое от лицата от групата към друго такова, последното действащо от своя страна в качеството си на администратор на лични данни или обработващ лични данни. От Търговското представителство са наясно, че съгласно българското законодателство и становище на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), Обвързващите корпоративни правила, приети от лицата от групата Н. (в това число и от Търговското представителство на Н.Ф.С. в България) не са нормативно признато основание за трансфер на данни. Предвид посоченото обстоятелство, в качеството на администратор на лични данни Търговското представителство до настоящия момент е извършвало прехвърляне на лични данни само на дружества от групата на Н. със седалище в Швейцария, на основание чл. 36а, ал. 5 от ЗЗЛД във връзка с чл. 53а от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (Правилника). Това прехвърляне, в съответствие с чл. 53б от Правилника, е заявено във водения от КЗЛД регистър. Също така Търговското представителство е получило изричното предварително писмено съгласие на лицата за прехвърлянето във връзка с конкретни цели.

Във връзка с така изложената информация, заявителят отправя искане към КЗЛД за становище по **първи въпрос**: *В случай, че „Н.Ф.С.“ Търговско представителство прехвърля лични данни на друг администратор в Швейцария (например Н.Ф.С. АГ, Швейцария или Н. АГ, Швейцария), необходимо ли е разрешение на КЗЛД за последващо прехвърляне на данните от страна на швейцарското дружество-администратор на трети лица или това последващо прехвърляне следва да бъде извършено съгласно разпоредбите на швейцарското законодателство и под контрола на швейцарските органи за защита на личните данни.*

В искането до КЗЛД също така се посочва, че между Н. и salesforce.com, Inc. (дружество, учредено и съществуващо съгласно законите на САЩ) е налице сключен договор. Съгласно този договор, salesforce.com, Inc. оказва услуги на дружества от групата на Н., в това число и на Н.Ф.С. АГ, Швейцария, а именно – съхранение на бази данни на администратори от групата на Н. на сървър

на американското дружество в облак, които данни впоследствие се достъпват чрез Интернет от лица, оторизирани от Н. да обработват данните (т.нар „cloud“ услуги).

Вторият въпрос във връзка с изложеното е: Ако „Н.Ф.С.“ Търговско представителство прехвърля лични данни към Н.Ф.С. АГ, Швейцария чрез въвеждането на данните директно на сървър на salesforce.com, Inc., на което швейцарското дружество е възложило съхранението на данните в cloud, това ще се счита за трансфер на лични данни към Швейцария, или за трансфер на данните в САЩ. В случая следва да се има предвид, че администратор на данните, след въвеждането им на сървъра, ще бъде Н.Ф.С. АГ, Швейцария, а не salesforce.com, Inc. Данните се предоставят от „Н.Ф.С.“ Търговско представителство на Н.Ф.С. АГ, Швейцария съгласно Обвързващите корпоративни правила на групата Н. **Н.Ф.С. АГ, Швейцария определя целите и средствата за обработване на личните данни.** Заявителят допълва също и че salesforce.com, Inc. е сертифицирано по Сейф Харбър и е включено в списъка, публикуван от Департамента по търговия на САЩ. Съгласно договора с Н., salesforce.com, Inc. е задължено да поддържа регистрацията и да спазва рамката Сейф Харбър и Решение № 2000/520/ ЕО от 26.07.2000 год. относно адекватността на защитата, гарантирана от принципите за „сфера на неприкосновеност на личния живот „и свързаните с това често задавани въпроси”, публикувани от Департамента по търговия на САЩ. В допълнение към искането са описани процедурите по отношение на съхраняването и обработването в режим на „cloud“ услуги – данните ще се съхраняват и обработват в т.нар. „облак-близък“, т.е. данните, въведени на сървъра в САЩ във всеки един момент ще се репликират (копират) на сървър на Н.Ф.С. АГ в Швейцария, който се администрира от лица в Испания. Впоследствие данните се репликират на още един сървър на Н. в Базел, Швейцария. До този сървър достъп има Н.Н., Индия, което обработва данните.

В искането се посочва: в случай, че КЗЛД прецени, че така описаното прехвърляне на данни се извършва към САЩ, дали ще бъде необходимо разрешение на КЗЛД или може да бъде приложен уведомителния режим, съгласно чл. 53а от Правилника, в случай, че между salesforce.com, Inc. и „Н.Ф.С.“ Търговско представителство бъде сключено споразумение за прилагане на стандартни договорни клаузи, приети с решение на Европейската комисия, като допълнително споразумение към глобалния договор за услуги, оказвани от salesforce.com, Inc. на дружества от групата на Н.

Правен анализ:

От гледна точка на защитата на личните данни и предвид поставените в искането въпроси, следва да се разгледат ролята на участниците в целия процес по предоставяне на данни, както и техните специфични задължения.

Както заявителят е посочил, „Н.Ф.С.“ Търговско представителство е част от мултинационалната група на Н. и по повод на осъществяваната дейност, за дружествата от групата в определени случаи възниква необходимост от предоставяне на лични данни към един или повече от членовете на групата. В конкретния случай, за „Н.Ф.С.“ Търговско представителство възниква необходимост от трансфериране на лични данни към Н.Ф.С. АГ, Швейцария. Съгласно предоставената в искането информация, прехвърлянето на лични данни между членовете от групата се осъществява въз основа на принципите и разпоредбите на Обвързващи корпоративни правила, приети от членовете на групата Н., в това число и от Търговското представителство на Н.Ф.С. в България. Прехвърлянето на лични данни между Търговското представителство в България и Н.Ф.С. АГ, Швейцария са взаимоотношения между двама администратори, които следва да бъдат уредени въз основа на съответни нормативни правила. Съгласно чл. 36а, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), предоставянето на лични данни в държава - членка на Европейския съюз, както и в друга държава - членка на Европейското икономическо пространство, се извършва свободно при спазване на изискванията на този закон. Предвид обстоятелството, че Швейцария не е членка на ЕС или ЕИП и по смисъла на § 1, т. 14 от ДР на ЗЗЛД е „трета държава“, в тези хипотези, съгласно чл. 36а, ал.2 от ЗЗЛД, предоставянето на лични данни в съответната трета държава се допуска само ако тя осигурява

адекватно ниво на защита на личните данни на своя територия. В разпоредбите на чл. 36а, ал. 5, т. 1 от ЗЗЛД е предвидено изключение от правилото на чл. 36а, ал.2 от ЗЗЛД, а именно: КЗЛД не извършва преценка за адекватност на нивото на защита в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия (ЕК), с което тя се е произнесла, че третата държава, в която се предоставят лични данни, осигурява адекватно ниво на защита. В изключителната компетентност на ЕК е определянето на адекватно ниво на защита на данните, което се посочва като „заключение за адекватност”. Произнасянето на ЕК в разглеждания смисъл е с решение от 26.07.2000 г. – 2000/518/ЕС, с което е налице произнасяне за адекватно ниво на защита на личните данни в Швейцария. Въз основа на посочените нормативни правила Търговското представителство на Н.Ф.С. в България извършва трансфер на лични данни към друг администратор (Н.Ф.С. АГ, Швейцария) на територията на Швейцария.

За да бъде законосъобразно обаче обработването на личните данни чрез предоставянето им на друг администратор, Търговското представителство на Н.Ф.С. в България следва да се съобрази и с разпоредбите на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, които предвиждат седем алтернативни предпоставки, при наличието които предоставянето на данните е законосъобразно и допустимо. В конкретния случай е приложима разпоредбата на чл. 4, ал.1, т. 2 от ЗЗЛД, съгласно която физическите лица, за които се отнасят данните, са дали предварително своето недвусмислено и информирано съгласие за предоставянето им. Важно е да се отбележи обстоятелството за предварителното даване на съгласие от физическите лица и че това не е формален акт. Прозрачността е от ключово значение за добросъвестното и законно обработване на лични данни. Посоченото задължение на администратора Н.Ф.С., Търговско представителство (чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД и аналогичният текст на чл. 10 от Директива 95/46/ЕО) предполага да предостави информация на съответните физически лица, чиито данни ще предоставя в Швейцария, относно целта, за която данните се предоставят. Освен това следва да предостави допълнителна информация за получателите или категориите получатели на тези данни, което може да включва обработващи данни лица и техни подизпълнители (включително и информация относно обработването в режим на „cloud“ услуги и обработващият salesforce.com, Inc. и фактът, че сървърът е позициониран в САЩ), доколкото е необходима допълнителна информация, за да се гарантира добросъвестно обработване от гледна точка на субектите на данни.

При спазване на посочените нормативни критерии за трансфер на лични данни, администраторът на лични данни Н.Ф.С., Търговско представителство ще извършва по законосъобразен начин предоставяне на данните към администратора Н.Ф.С. АГ, Швейцария, позициониран в Швейцария. След получаване на личните данни, швейцарското дружество - администратор носи отговорност за законосъобразното и добросъвестно обработване на данните, съобразно критериите, разписани в Директива 95/46/ЕО и швейцарското законодателство. В случай, че за Н.Ф.С. АГ, Швейцария възникне необходимост от последващо прехвърляне на данните, то това ще се извърши съгласно разпоредбите на швейцарското законодателство и под контрола на швейцарските органи за защита на личните данни, без да е необходимо допълнително разрешение на КЗЛД за последващо прехвърляне на данните. В този смисъл следва да се отговори и на първия, поставен в искането въпрос.

По отношение на втория въпрос – въвеждането на данните на сървър, позициониран в САЩ за целите на трансфера към администратор, позициониран в Швейцария, за трансфер на лични данни към Швейцария ли ще се счита или за трансфер на лични данни към САЩ, следва да се има предвид следното:

Видно от изложената в искането информация, личните данни се предоставят на администратора Н.Ф.С. АГ, Швейцария, съгласно Обвързващите корпоративни правила на групата Н. Швейцарският администратор ще определя целите и средствата за обработване на получените чрез трансфера лични данни. Именно във връзка с това обстоятелство Н.Ф.С. АГ, Швейцария е определил средствата, чрез които ще се обработват личните данни – въз основа на договор, сключен с американското дружество salesforce.com, Inc., с предмет: съхраняване и обработване на личните данни в режим на „cloud“ услуги. В конкретната хипотеза американското дружество се явява „Обработващ лични данни“ от

името на администратора на лични данни Н.Ф.С. АГ, Швейцария. Право на всеки администратор е да определи целите и средствата, чрез които ще обработва личните данни. В случай, че не разполага с технологична възможност да съхранява базата данни в електронен вид, допустимо е администраторът да сключи договор с лице в качеството на „Обработващ лични данни“, което да се задължи от името на администратора да съхранява електронната база данни в режим на „cloud“ услуги. Това обаче не означава, че при въвеждането на личните данни на сървъра на salesforce.com, Inc. трансферът се извършва към САЩ. Данните, предмет на трансфера, се предоставят на швейцарският администратор Н.Ф.С. АГ, Швейцария, който е определил средствата, чрез които ще обработва данните (съхранение на личните данни в cloud).

Във връзка с изложеното и от гледна точка на защитата на личните данни обаче, следва да се обърне специално внимание, че наред с ползите от обработването в облак, могат да възникнат и някои рискове по отношение на личните данни, обработвани в такава среда. Поради тази причина се обръща все по-голямо внимание на техническите и организационни мерки за защита в такива случаи. В този смисъл е и Становище 05/2012 относно изчисленията в облак (cloud computing), прието на 1 юли 2012 г. от Работната група по чл. 29. Отношения, възникнали между швейцарският администратор и salesforce.com, Inc., в качеството им съответно на „администратор“ и „обработващ“, следва да бъдат уредени чрез договор, в който се определи обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия данните. Този писмен акт трябва да се позовава на принципите за обработване на лични данни, да съдържа информация за категориите данни, същността и целите на обработването, за получателите или категориите получатели на данните. Не на последно място в него следва да се определят и сроковете за съхранение, както и унищожаването на лични данни. Една от най-важните клаузи в договора е свързана с отговорността на обработващия, който действа само по указания на администратора и задължението му да прилага адекватни технически и организационни мерки за защита на личните данни. Тъй като работата в облак предполага по-голям риск от неоторизиран достъп до данните, е необходимо Н.Ф.С. АГ, Швейцария да предвиди редица мерки за защита на данните при така организираното обработване в рамките на мултинационалната компания.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

По първи въпрос: След прехвърляне на личните данни от страна на „Н.Ф.С.“ Търговско представителство на Н.Ф.С. АГ, Швейцария, получателят на данни - швейцарското дружество администратор носи отговорност за законосъобразното и добросъвестно обработване на данните, съобразно критериите, разписани в Директива 95/46/ЕО и нормативните правила на швейцарското законодателство. В случай, че за Н.Ф.С. АГ, Швейцария възникне необходимост от последващо прехвърляне на данните, то това ще се извърши съгласно разпоредбите на швейцарското законодателство и под контрола на швейцарските органи за защита на личните данни, без да е необходимо допълнително разрешение на КЗЛД за последващо прехвърляне на данните.

Важно задължение на администратора Н.Ф.С., Търговско представителство (чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД и аналогичният текст на чл. 10 от Директива 95/46/ЕО) е да получи предварителното информирано съгласие на съответните физически лица, чиито данни ще прехвърля в Швейцария, като предварително ги уведоми относно целта, за която данните ще се трансферират. Освен това следва да предостави на лицата и информация за получателите или категориите получатели на тези данни, което може да включва обработващите данни лица и техни подизпълнители (включително и информация относно обработването в режим на „cloud“ услуги и обработващият salesforce.com, Inc. и фактът, че сървърът е позициониран в САЩ). Наличието на информирано съгласие гарантира добросъвестно обработване от гледна точка на субектите на данни.

По втория въпрос: Право на всеки администратор е да определи целите и средствата, чрез които ще обработва личните данни. В случай, че не разполага с технологична възможност

да съхранява базата данни в електронен вид, допустимо е администраторът да сключи договор с лице в качеството на „Обработващ лични данни“, което да се задължи от името на администратора да съхранява електронната база данни в режим на „cloud“ услуги. Това обаче не означава, че при въвеждането на личните данни на сървъра на salesforce.com, Inc. трансферът се извършва към САЩ. Данните, предмет на трансфера, се предоставят на швейцарския администратор Н.Ф.С. АГ, Швейцария, който е определил средствата, чрез които ще обработва данните (съхранение на личните данни в cloud).

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Цветелин Софрониев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
с рег. № П-2356/2015 г.
гр. София, 08.04.2015 г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П-2356 от 21.03.2015 год. от П.Д. – директор на Дирекция „Социално подпомагане“, по въпроси, касаещи предоставянето на достъп до лични данни на физическо лице, съдържащи лични данни на трети лица.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 01.04.2015 г., разгледа преписка с рег. № П-2356 от 21.03.2015 г. от г-жа П.Д. – директор на Дирекция „Социално подпомагане“. Постановеният от нея въпрос е във връзка с Становища на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) с рег. № ЗАП – 106/2014 г. и рег. № П – 126/2015 г. от 26.02.2015 г., съгласно което ДСП – А. следва да предостави исканата със заявление за достъп до лични данни информация на Н.Е.Ю., в качеството му на родител на малолетното му дете.

В тази връзка г-жа П.Д., моли за допълнителни указания. Детето е родено на 31.03.2008 г. и предвид възрастта му всички изготвени документи съдържат информация и за майката, като негов законен представител. Тези документи – доклади, протоколи от срещи, прегледи на планове за действие, доклади от доставчици на социални услуги и др. могат ли да бъдат предоставени на г-н Н.Е.Ю. Също така г-жа П.Д. поставя въпрос може ли да бъде осигурен достъп на г-н Н.Е.Ю. до документи, издадени от други институции.

Правен анализ:

Предоставянето на лични данни, отнасящи се до физическо лице, представлява „Обработване на личните данни“ по смисъла на § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е „...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни

с автоматични или други средства, като .. разкриване чрез предаване.... предоставяне“.

Съгласно изразеното Становище на КЗЛД от 26.02.2015 г. на основание чл. 26, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, във връзка с чл. 3 от Закона за лицата и семейството, Държавна агенция за закрила на детето, а също така и Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. А., могат да предоставят исканата със заявлението за достъп до лични данни информация на г-н Н.Е.Ю., в качеството му на родител на малолетното дете Е.Е.

В изложения казус следва да намерят приложение разпоредбите на чл. 26, ал. 2 от ЗЗЛД, а именно - в случаите, когато при осъществяване правото на достъп на физическото лице могат да се разкрият лични данни и за трето лице, администраторът е длъжен да предостави на съответното физическо лице достъп до частта от тях, отнасяща се само за него.

Видно от изложеното в искането, всички изготвени документи съдържат информация за майката на детето, като негов законен представител. Доклади, протоколи от срещи, прегледи на планове за действие, доклади от доставчици на социални услуги и др., съдържащи личните данни на детето Е.Е. следва да бъдат предоставени на неговия баща Н.Е.Ю., в качеството му на родител на малолетното дете. Също така следва да му бъде осигурен достъп и до документите издадени от други институции, които съдържат информация за малолетното му дете, като личните данни на трети лица, съдържащи се в наличните документи, следва да бъдат заличени от страна на администратора на лични данни, а именно Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. А.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

На основание чл. 26, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, във връзка с чл. 3 от Закона за лицата и семейството, Държавна агенция за закрила на детето, а също така и Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. А., следва да предоставят исканата информация на г-н Н.Е.Ю., в качеството му на родител на малолетното дете Е.Е.

Като администратор на лични данни, и в съответствие с разпоредбите на чл. 26, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. А., следва да заличи личните данни на третите лица, вписани в съответните документи, преди същите да бъдат предоставени на г-н Н.Е.Ю.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
с рег. № П-2384/2015 г.
гр. София, 08.04.2015 г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П-2384 от 23.03.2015 год. от П.Д. – кмет на община К., по въпроси, касаещи предоставянето на копие от Докладна с вх. № 10.21-2/19.02.2015 г. и обяснения от 24.02.2015 г. на физическо лице.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 01.04.2015 г., разгледа преписка с рег. № П-2384 от 23.03.2015 г. от П.Д. – кмет на община К. Поставеният от него въпрос е във връзка с получена Докладна с вх. № 10.21-2/19.02.2015 г. от г.Т.М. – кметски наместник на с. Ф., община К. Тя докладва за И. К. В. назначен като работник сезонен на четири часов работен ден, с работно време от 8.00 ч. до 12.00 ч. Същият се явява на работа, но отказва да изпълнява задълженията си. При направени от страна на кметския наместник забележки, лицето отговаря с ругатни и заплахи по неин адрес и на семейството й. Докладната е подкрепена с отрицателни мнения за същото лице от 21 човека от селото, с изписани трите им имена и подписи. В подкрепа на докладната са изписали трите си имена още 10 човека и са се подписали.

Г-н Д., информира КЗЛД, че Докладната е резолирана до гл. специалист „Човешки ресурси“ за изискване на писмено обяснение на лицето. Обяснението е с вх. № 10.21-2(2)/24.02.2015 г.

На лицето не е налагано наказание по Кодекса на труда. Със Заповед № 17/27.02.2015 г. на основании чл. 325, т. 3 от Кодекса на труда, поради изтичане на договорени срок са прекратени трудовите правоотношения с лицето И. К. В, считано от 01.03.2015 г.

Съгласно предоставената информация от г-н П.Д., в община К. е постъпила молба от лицето И. К. В. с вх. № 94-И.45-2/16.03.2015 г. да му бъде предоставено копие от Докладна с вх. № 10.21-2/19.02.2015 г. и неговото обяснение от 24.02.2015 г., за да си потърси правата.

Във връзка с това, че докладната съдържа не само мнението, но и трите имена, както и подписите на 31 човека от с. Ф., г-н П.Д., моли КЗЛД за становище по изложения казус.

Правен анализ:

Предоставянето на лични данни, отнасящи се до физическо лице, представлява „Обработване на личните данни“ по смисъла на § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е „...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като .. разкриване чрез предаване.... предоставяне“.

Правата на физическите лица, във връзка с обработването на личните им данни са регламентирани в Глава пета от Закона за защита на личните данни, а именно съгласно разпоредбите на чл. 26, ал. 1 всяко физически лице, има право на достъп до отнасящи се за него лични данни. Следователно молбата на лицето И. К. В. следва да бъде удовлетворена, поради причината, че в Докладна с вх. № 10.21-2/19.02.2015 г. и в неговото обяснение от 24.02.2015 г., се съдържат лични данни отнасящи се до същото лице. Кметът на община К., отбелязва, че лицето И. К. В. изисква предоставянето на Докладна с вх. № 10.21-2/19.02.2015 г. и обяснението си от 24.02.2015 г. с цел да предприеме действия за защита на нарушените си права.

В изложения казус следва да намерят приложение разпоредбите на чл. 26, ал. 2 от ЗЗЛД, а

именно - в случаите, когато при осъществяване правото на достъп на физическото лице могат да се разкрият лични данни и за трето лице, администраторът е длъжен да предостави на съответното физическо лице достъп до частта от тях, отнасяща се само за него.

Видно от изложеното в искането, Докладна с вх. № 10.21-2/19.02.2015 г., съдържа информация за три имена и подписи на физически лица, изразили мнение относно трудовата дейност на И. К. В. Това са лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД. Тъй като в съвкупност могат недвусмислено да конкретизират конкретни физически лица.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Община К., област В. следва да предостави на лицето И. К. В. заверено копие от Докладна с вх. № 10.21-2/19.02.2015 г. и неговото обяснение от 24.02.2015 г., на основание чл. 26, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

Като администратор на лични данни, и в съответствие с разпоредбите на чл. 26, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, община К., област Враца, следва да заличи личните данни (трите имена и подписи) на третите лица, вписани в съответните документи, преди същите да бъдат предоставени на лицето И. К. В.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

ЙЕРАРХИЧЕН ТЕХНОЛОГИЧЕН МОДЕЛ В ЦИФРОВИЯ СВЯТ И ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ПРОФ. Д.Т.Н. ВЕСЕЛИН ЦЕЛКОВ

*Комисия за защита на личните данни
Университет по библиотекознание и
информационни технологии*

Анотация: В статията е дефиниран йерархичен технологичен модел на взаимодействията в цифровия свят и са разгледани някои от основните проблеми, свързани със защитата на личните данни. Особено внимание е отделено на „Отчетността“ като основен принцип и едно от решенията на проблемите за защита на личните данни в цифровия свят. Отразени са световните тенденции и стандарти за осигуряване на неприкосновеността и защита на личните данни през погледа и интерпретацията на автора.

Ключови думи: Неприкосновеност, защита на данните, Интернет, работа в облака, устройства свързани с интернет, мобилни приложения, информационни технологии, сигурност, рискове за сигурността, големи данни, отчетност.

ВЪВЕДЕНИЕ

Развитието на новите комуникационни и информационни технологии и по-конкретно Интернет и социалните мрежи поставят нови предизвикателства пред комуникациите между хората, защитата на личните им данни и неприкосновеността на личността. Потребителите на новите технологии използват услугите, които предоставя глобалната мрежа Интернет и комуникират с приятели и колеги, използвайки услугите на социалните мрежи (Facebook, Twitter и др.). Новото поколение технологии поставят за отговор и множество въпроси:

- Запознати ли са потребителите с възможностите и услугите в мрежата?
- Запознати ли са потребителите със заплахите в мрежите?
- Какви са мащабите и обемите на съхраняваните и обработвани лични данни?
- Как се използват личните данни от потребителите, от доставчиците на услуги и какви са параметрите за настройка?
- Какви са правата на хората да бъдат информирани за съхраняваните и обработвани техни лични данни и какви са механизмите за тяхното заличаване?

ЙЕРАРХИЧЕН ТЕХНОЛОГИЧЕН МОДЕЛ В ЦИФРОВИЯ СВЯТ

Новите предизвикателства за защита на личните данни са свързани с дефинирането на йерархичен технологичен модел в цифровия свят, както следва:

- *Първо ниво* – Интернет (Internet)
- *Второ ниво* - Работа в Облака (Cloud computing);
- *Трето ниво* – Интернет свързани устройства (Internet of Things);
- *Четвърто ниво* – Мобилни приложения (Mobile Applications);
- *Пето ниво* - Големите данни (Big data).

ПЪРВО НИВО - ИНТЕРНЕТ

Информационната инфраструктура, технологичните възможности и услугите, изграждащи и предоставяни от Интернет, са в основата на Йерархичния технологичен модел в цифровия свят.

Фиг. 1 Интернет

ВТОРО НИВО - РАБОТА В ОБЛАКА

Какво е работа в облака

Работата в облака е използването на компютърни (изчислителни) ресурси (хардуер и софтуер), които се предоставят като услуга (най-често абонаментна) по мрежата (обикновено Интернет). Името му идва от използването на символ с формата на облак като абстракция на комплексната инфраструктура. Работата в облака осигурява отдалечени услуги с потребителски данни, софтуер и подходящата им обработка. „Работа в облака“ е авторски превод на Cloud computing, който много често се среща като Облачни изчисления (включително и в официални документи на Европейския съюз). Определено може да се каже, че Работа в облака е смисленият и по-точен превод на Cloud computing, отразяващ същността на технологиите и възможностите на Облака (Интернет технологията).

Фиг. 2 Работа в облака

Характеристики на облака

Характеристиките на работа в облака са:

- Самообслужване по желание (On-demand self-service);
- Широк достъп до мрежата (Broad network access);
- Групиране на ресурсите (Resource pooling);
- Бърза мащабируемост (Rapid elasticity);
- Измерване на услугата (Measured service).

Услуги в облака

Основните услуги за работа в облака са:

- Инфраструктура като услуга (Infrastructure as a service, IaaS);
- Платформа като услуга (Platform as a service, PaaS);
- Софтуер като услуга (Software as a service, SaaS).

Допълнителни услуги за работа в облака са:

- Съхранение като услуга (Storage as a service, STaaS);
- Сигурност като услуга (Security as a service, SECaaS);
- Данни като услуга (Data as a service, DaaS);
- Тестова среда като услуга (Test environment as a service, TEaaS);
- Десктоп като услуга (Desktop as a service, DaaS);
- Потребителски програмен интерфейс като услуга (API as a service, APIaaS);
- Резервни копия като услуга (Backend as a service, Baas).

ТРЕТО НИВО – ИНТЕРНЕТ СВЪРЗАНИ УСТРОЙСТВА

Интернет свързаните устройства (Internet of Things) са днешна реалност, а не е научна фантастика. Електронните датчици са вече навсякъде: в нашия смарт телефон; в колата; в къщата; в устройства за здравеопазване, управляват различни електрически системи, фитнес монитори и работни места.

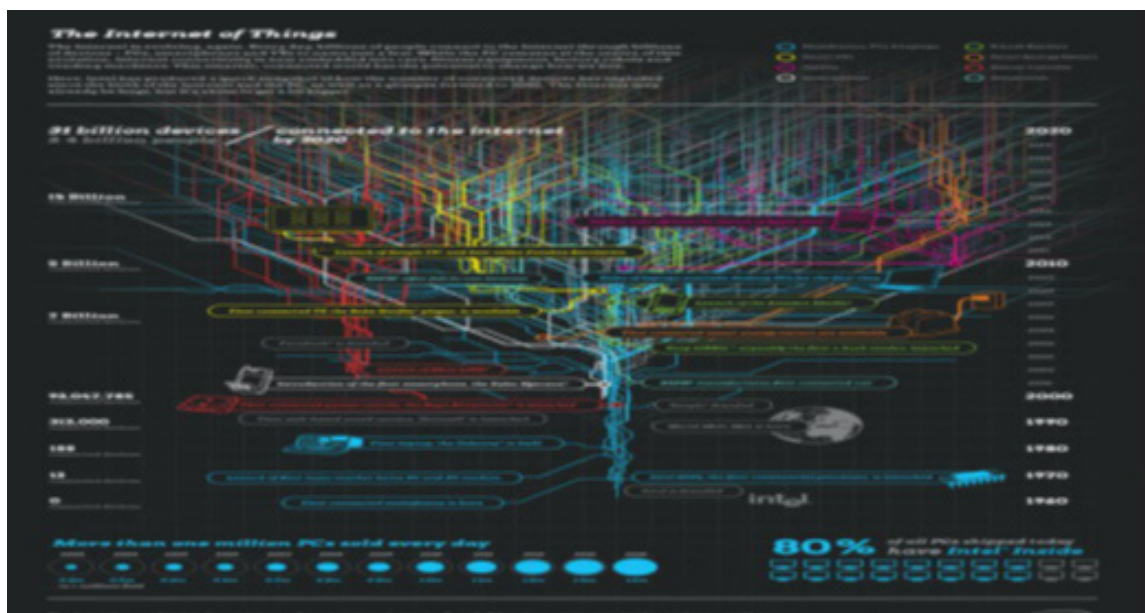
Фиг. 3. Интернет свързани устройства

Развитието на Internet of Things се описва с:

- Сензорите, свързани с Интернет, стартират през 70-те години на миналия век;
- Преди няколко години – увеличение;
- Последните две години – революция;
- Много устройства от различен тип;
- Много индустриални устройства.

Брой на сензорните устройства свързани с Internet по години (фиг. 4.):

- 1970 = 13;
- 1980 = 188;
- 1990 = 313,000;
- 2000 = 93,000,000;
- 2010 = 5,000,000,000;
- 2020 = 31,000,000,000 (прогноза).

фиг. 4 Брой Интернет свързани устройства по години

ЧЕТВЪРТО НИВО – МОБИЛНИ ПРИЛОЖЕНИЯ

Мобилно приложение е компютърна програма, предназначена да работи на смартфони, таблетни компютри и други мобилни устройства. Приложенията, обикновено са достъпни чрез платформи за разпространение на приложения, които започнали да се появяват през 2008 г. и обикновено се експлоатират от собственика на мобилната операционна система, като например Apple Store, Google Play, Windows Phone Store и BlackBerry App World. Някои приложения са безплатни, а други трябва да бъдат закупени.

Фиг. 5 Мобилни приложения

Типове Мобилни приложения

Основните типове Мобилни приложения в зависимост от предназначението им са:

- Комуникации (Communications);
- Търсене (Search based on location);
- Свързани с местоположението (Location based Apps);
- Резервни копия в Облака (Back up in the Cloud);
- Приложения, базирани на сензори (Different sensors apps).

ПЕТО НИВО - ГОЛЕМИТЕ ДАННИ

В областта на информационните технологии, големи данни е една колекция от множества данни, толкова голяма и сложна, че става трудно да се обработи с използване на ръчни или конвенционални средства за управление на бази данни. Предизвикателствата включват обобщаване, консервация, съхранение, търсене, споделяне, анализ и визуализация. Тенденцията към обработката на по-големи масиви от данни се дължи на необходимостта допълнителната информация да се извлича чрез анализ на един голям набор от данни, свързани помежду си, за сравнението данните да се разделят на малки групи с общ размер, което позволява да се намери корелацията за бизнес тенденциите, да определи качеството на научните изследвания, превенция на заболяванията, връзката юридически цитати, борба с престъпността и т.н.

Фиг. 6 Големите данни

ОТЧЕТНОСТТА И ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

Отчетността (Accountability) е един от основните принципи и е едно от решенията за защита на личните данни в цифровия свят. Отчетността може да бъде разгледана в тринадесет основни направления, както следва:

1. Поддържане на управленската структура

Осигуряване на непрекъсната гарантираност, че съществуват:

- Индивидуалните отговорности;
- Управление на отчетността;
- Управление на процедурите по докладването.

2. Поддържане на описите с лични данни

Поддържат се описите с:

- Вида и мястото на носителите с лични данни;
- Потоците на обработка на личните данни;
- Дефиниции на класовете лични данни.

3. Поддържане на политиката за неприкосновеност и защита на личните данни

Непрекъснато се актуализира политиката за неприкосновеност и защита на личните данни с цел:

- Съответствие със законовите изисквания;
- Намаляване на риска в рамките на допустимите граници.

4. Поддържане на операционната политики и процедури

Непрекъснато се актуализират операционните политики и процедури с цел съответствие с:

- Политиката за неприкосновеност и защита на личните данни;

- Законовите изисквания;
- Операционното управление на риска.

5. Повишаваща се тренираност и съзнание (убеждение)

Нарастваща тренираност и повишаване на съзнанието (убеждението) с цел постигането на:

- Съответствие на политиката за защита на данните;
- Намаляване на операционния риск.

6. Поддържане на контролите за сигурност

Поддържане на една програма за информационна сигурност, базирана на:

- Правните изисквания;
- Непрекъснатата оценка на риска.

7. Поддържане на договорите

Договорите и задълженията с/към трети страни трябва да се поддържат в съответствие с:

- Политиката за неприкосновеност;
- Правната рамка;
- Допустимите граници на риска.

8. Поддържане на бележките

Бележките към личните данни за физическите лица трябва да бъдат в съответствие с:

- Политиката за неприкосновеност;
- Правната рамка;
- Допустимите граници на риска.

9. Управление на въпросите, жалбите и дискусиите

Поддържане на ефективни процедури и последователни (стъпка по стъпка) взаимодействия с хората относно техните лични данни.

10. Мониторинг (непрекъснато наблюдение) за новите операционни (оперативни) практики

Непрекъснато наблюдение на практиките на организацията за идентифициране на новите процеси или съществени промени в съществуващите процеси и осигуряване изпълнението на принципа „Неприкосновеност при проектиране (Privacy by Design)“.

11. Мониторинг (непрекъснато наблюдение) за нарушенията на личните данни

Поддържане на ефективна програма за управление на нарушенията.

12. Мониторинг (непрекъснато наблюдение) на практиките за управление на личните данни

Проверяване дали операционните (оперативни) практики на спазването на политиката за личните данни и операционните политики и процедури.

13. Следене на външните критерии

Следене за новите изисквания за съответствие, очаквания и добри практики.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Новите взаимодействия (политически и икономически), новите информационни технологии и новите заплахи за неприкосновеността и личните данни са новите предизвикателства пред научните изследвания. За намиране на адекватни отговори и правилни решения е необходимо постигането на пълна интеграция и добро взаимодействие в усилията на:

- Държавните структури;
- Университетите и научните организации;
- Структурите на бизнеса;
- Неправителствените организации и медиите.

Основните насоки на взаимодействията са както следва:

- Координация и кооперация;
- Идентифициране на усилията;
- Дефиниране (определяне) на насоките за развитие.

Основни въпроси и дискусии

Новото поколение технологии поставят за отговор и множество въпроси:

- Запознати ли са потребителите със заплахите в мрежите?
- Как се използват личните данни от потребителите, от доставчиците на услуги и какви са параметрите за настройка?
- Как трябва да се организира отчетността на действията?
- Каква е границата между публичност и неприкосновеност?

Представените в статията проблеми, свързани със сигурността и защита на личните данни в условията на бум на новите информационни технологии, са резултат от изследванията и лекциите проведени в Университета по библиотекознание и информационни технологии в рамките на програмата за „Бизнес и Административна Сигурност“. Възможно е предложените разсъждения и твърдения да бъдат развити и прецизирани в бъдещи изследвания. Отразен е и опитът на автора, придобит от работата му в различните структури на Република България, НАТО и ЕС, занимаващи се с проблемите на Сигурността на данните.

ИЗПОЛЗВАНА ЛИТЕРАТУРА

1. Конвенцията на Съвета на Европа за защита на гражданите по отношение на автоматичната обработка на личните данни
2. Директива 95/46/ЕО за защита на гражданите във връзка с обработката на личните данни и свободното движение на такива данни

3. Препоръка № R (87) 15 на комитета на съвета на министрите към страните-членки на Съвета на Европа
4. Денчев, С. Публичност и тероризъм, Публичност и тероризъм, „За буквите – о писменехъ”, София, 2005, ISBN 954-8887-07-X
5. Целков, В., Сигурността и защита на личните данни в процеса на глобализация, СВУБИТ, Научна конференция „Глобализация и сигурност”, 6 юни 2009 г.
6. Целков, В., Информационната цивилизация, глобализацията и неприкосновеността на личността, сп. Фонд за Научни изследвания, 2012 г.
7. Thomas, Richard, Data Protection in the European Union - Promising Themes for Reform, European Privacy and Data Protection Commissioners' conference, Edinburgh, 24 April 2009.
8. 32-та Международна конференция на комисарите по защита на данните и неприкосновеността на личния живот, 27 - 29 октомври 2010 г., Йерусалим, Израел
9. 33-та Международна конференция на комисарите за защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот, 1 - 3 ноември 2011 г., Мексико сити, Мексико.
10. 35-та Международна конференция на комисарите за защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот, 2014 г., Мавриций.
11. Целков, В., Бумът на информационните технологии и новите предизвикателства за защита на личните данни и неприкосновеността на личността, Информационен бюлетин на Комисията за защита на личните данни, брой 6 (39), ноември 2012, стр. 118 - 126
12. Целков В., Работа в облака, големите данни и защита на личните данни, , Информационен бюлетин на Комисията за защита на личните данни, брой 3 (42), ноември 2013, стр. 125 - 131
13. Tselkov V., Cloud Computing, Big Data, Accountability and New Challenges for Protection of Personal Data, 16th meeting, Central Eastern Europe Data Protection Authority (CEDPA), 2-3 April 2014, Skopje, Macedonia
14. Tselkov V., New Challenges for Privacy and Personal Data Protection in Digital World, Regional Conference “Privacy in Digital Age”, 27-28 January 2015, Pristina, Kosovo
15. Nymity Accountability Framework
16. Nymity Privacy Management Accountability Framework

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов

Цветелин Софрониев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 3 (54) 2015 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид